

4/95 400
KNIGE

'ZOLTÁRSZKE.

SLOVANSKA KNIŽNICA
LJUBLJANA

B CXI

SZLOVENCSENE

PO

TERPLÁN SÁNDORI,

PÜCZONSZKOM FARARI.

V KÖSZEGI, 1848.

Stampane z sztroskom i píszkmi Reichard Károla i Szinov.

u. 12. IX. 1974 / 1270

KNIGE 'ZOLTÁRSZKE.

I. 'ZOLTÁR.

Blá'zensztre ti pobo'zni, kastiga ti hüdi.

Blá'zen je on mô'z, kí nehodi po tanácsi ti neverni, i na sztezi grésnikov nesztoji i na sztôlczi spotlivczov neszedi.

2. Nego vu Právdi Jehove má radoszt szvojo, i od Násztave nyegove szi premisláva dén i nôcs.

3. Té je, liki drêvo pri járki poszadjeno, stero prineszé szád szvoj, vu szvojem vrêmeni, stetoga lisztje nepovéhne, i vsze kakoli de csinio, szrecsno bode.

4. Nej tak ti neverni, nego szo, kak pleve, stere vôter raztori.

5. Záto neobsztojijo ti neverni vu szôdbi, ni grésniczi vu obesni ti pravicsni.

6. Ár zná Goszpôd sztezo ti pravicsní, ali pôti neverni veszne.

II. 'ZOLTÁR.

Prorokuvanye od vecsnoga králevsztra Bo'zega.

Zaka besznéjo poganye, i lüdsztre zaka miszli zobsztojna?

2. Vküp sztáplajo králi zemel-szki, i poglavárje tanács dr'zijo

med szebom, prôti Goszpodni i prôti Krisztusi nyegvomi.

3. Raztrgajmo nyi vezala, vr'zmo z szébe nyih járem.

4. Te bívajôcsi vu Nébi je oszmejé, Goszpôd je ospota.

5. Teda nyim bode gúcsao vu szrdi szvojem, i vu necsamurnoszti szvoj je sztrási.

6. Jasz szem szi pa namazao Krála mojega nad Sionom, szvétov gorov mojov.

7. Vöpovêm nazveszcseno meni szkoncsanye Goszpodna: Moj szin szi tí, Jasz szem te dnesz porôdo.

8. Proszi me i dam ti pogane za örok, i krajine zemlé tebi na ládanye.

9. Razmlátis je z 'zeleznov síbov, i razdrobis, kak poszôdo csrepnyeno.

10. Zdâ tak, Králi, pametujte, i ví, szodczi zemlé, dájte sze povcsili!

11. Szlu'zte Goszpodni vu sztráhi, i radüjte sze z treptanym.

12. Küsüjte Sziná, da sze neraszrdi, i neveszneten a pôti vasoj; ár sze nyega szrd szkoro pode-

'zgé. Blá'zeni szo vszi, ki sze vu nyem vüpajo.

III. 'ZOLTÁR.

Molitev i trôst Dávida proti preganesa-rom.

1. Dávida 'Zoltár, gda je bê'zao pred Absalomom, szinom szvo-jim.

2. **G**oszpodne, kak vnogo je moji nepriatelov! Pre-vnôgi szo sztanoli nad méne.

3. Prevnôgi právijo od moje düse: Nikse obrambe nema vu Bôgi. Selah.

4. Ali ti Goszpodne szi zászlo-ba moja, ki me odicsis, i zviszis glávo mojo.

5. Glaszno szem zezávao Go-szpodna, i poszlühno me je z szvoje szvéte gore. Selah.

6. Doli szi lé'zem, i zaszpim, i gori sze prebüdim; ár Jehovah obráni mené.

7. Nebojim sze vnogo jezér lüdsztyva, stero na vsze kraje ob-lé'ze proti meni.

8. Sztani Goszpodne! zdr'zi me, Bôg moj; ár ti zbijes za licze vsze moje protivnike, i zobé ti neverni szpoteres.

9. Pri Goszpodni je obramba; nad lüdsztyvom tvojim blagosz-lov tvoj. Selah.

IV. 'ZOLTÁR.

Trôst proti zvísenoszti deczé Szvéta.

1. 'Zoltár Dávida k naprêszpê-vanyi na Neginot.

3.4.5.'Zolt.

2. **G**da te bom zezávao, po-szlühni me Bôg pravi-cze moje, trôstaj me vu 'zukoszti; bojdi meni milosztiven, i po-szlühni molitev mojo.

3. Szinôvje cslovecsi, kak dugo de ospotávana dika moja? zaka lübite márna, i máte radi la'zi? Selah.

4. Szpoznajte bole, kak csûd-no vodi Jehovah szvoje odebrá-ne; Bôg-me poszlühne gda bom ga zezávao.

5. Szrdte sze ali negrête, zgo-várjajte'szi z vasim szrczom na poszterli vasoj, ali bojdite v míri. Selah.

6. Áldujte áldove pravicze, i vüpajte sze vu Goszpodni.

7. Vnôgi právijo: Sto nam szká'ze gda dobro? — Ali ti Goszpodne pozdigni nad nami szvetloszt licza tvojega.

8. Razveszelis szrcze moje bo-le, kak csi bi oni rávno zsziljom i mostom obiljávali.

9. Z ednim szi i vu míri lé'zem i zaszpim, ár mi li ti Goszpodne szam dásbátrivno prebiváliscse.

V. 'ZOLTÁR.

Molitev za Czérkev proti krivim vuesi-telom.

1. 'Zoltár Dávida k naprêszpê-vanyi na Nekilot.

2. **G**oszpodne, szlisaj recsi moje, pazi na miszli moje.

3. Kebzüj na glász kricsanya mojega, Král i Bôg moj, gda te zezávam.

4. Goszpodne rano poszlühni glász moj, predevszém sze pred tébe scsém szprávlati, i scseküvati.

5. Ár szi tí nê Bôg, komi bi sze nevernoszt dopádnola, nede prebivao pri tebi te hüdi.

6. Zvisávczi neobsztojijo pred ocsmi tvojimi, odürjávas vsze csinécse neprávdenoszt.

7. Pogübis la'zeze; krví'zelní i jálni szo gnúsz pred Goszpodnom.

8. Jasz pa po vno'zinoszti dobrôte tvoje sao bodem vu Hi'zo tvojo, nanízim sze vu tvojoj szvétoj Czérkvi, vu sztráhi tvojem.

9. Goszpodne vodi me vu pravici tvojoj, za volo protivníkov moji; ravnaj pred menom pôt tvojo.

10. Ár nega vu nyí vüsztaj sztanovitoszti, znôtra vu nyih je zlocsasztoszt: odprtí grob je nyí grlo, z jezikom szvojim jálno gucsijo.

11. Oszödi nyé, Bôg, da odpádnejo od namenyávanya szvojega: razplôdi je za volo vno'zine zlocsasztoszti nyihove, ár sze borijo prôti tebi.

12. Naj sze radüjejo vszi vüpa-jöcsi vu tebi; naj vekoma szpê-

vajo, ké tí bránis; naj bodo veszeli vu tebi kí tvoje Imélubijo.

13. Ár tí Goszpodne, blago-szlovis toga pravicsnoga, z miloszcsv, kak zászlobov obvzemmes nyega.

VI. 'ZOLTÁR.

Pokore molitev za zdrávje tela i duse.

1. 'Zoltár Dávida na Neginot oszem sztrün.

2. **O** Goszpodne nekáraj me vu szrdi tvoj'ém, nescskaj me vu necsamurnoszti tvojoj.

3. Szmilüj sze nad menom, Go-szpodne; ár szem odnemogao; zvrácsi me Goszpodne, ár szo sze zbontale kôszti moje.

4. I düsa moja je krôto zburka-na. Ah tí Goszpodne! kak dugo?

5. Navrni sze, Goszpodne, rēsi düso mojo; oszlóbodi me za volo szmilenoszti tvoje.

6. Ár sze vu szmerti neszpomí-najo z tébe; sto te vu pékli dicsi?

7. Obtrûdo szem vu zdüháva-nyaj moji; perém vszo nôcs posztelo mojo; z szkuzami mocsam lego mojo.

8. Prepadno mi je obráz moj od 'zaloszti, i obsztarao za volo vszê protivníkov moji.

9. Odídte od méne, vszi csiné-csi neprávdenoszt; ár je Goszpôd szlisao glász placsa mojega.

10. Poszlühno je Goszpôd mojo prosnyo; molitev mojo je Go-szpôd gorivzéo.

11. Vszi moji nepriátele sze
naj krôto szrame'zlüjejo, i sztr-
sznejo, názdrt sze naj sztirajo i
oszramôtijo hitro.

VII. 'ZOLTÁR.

Molítev za obrambo toga pravicsnoga
dugoványa.

1. Dávida nedu'znoszt, od stere
je szpêvao Goszpodniza volo rë-
csi Kúsa Jeminitera.

2. Vu tebi sze vüpam moj Go-
szpodne Bo'ze! oszlô-
bodi me od vszé moji pregancsa-
rov, ino me rësi.

3. Da nevneszéjo, kak orosz-
lán, dûse moje, i neraztrgajo je,
brezi obránitela.

4. Goszpodne, Bôg moj, csi
szem etak csinio, i krivicza je
vu rokáj moji;

5. Csi szem z hûdim plácsao
tomi zlo'znomi z menom; ali
szem szlêkao protivnike moje
vnêmar.

6. Naj szi pregânya protivník
düso mojo, popádne i na zemlo
szklácsi 'zitek moj, ino vu prâh
zakopa diko mojo. Selah.

7. Sztani gori, Goszpodne, vu
szrdi tvojem, podigni sze nad be-
sznôcsov protivníkov moji, i po-
sztavi me vu csészt, stero szi me-
ni zapovedao.

8. Da sze vno'zine pá kre tébe
vküp szprávijo, záto sze pá vu
viszikoszti szká'zi.

7.8.'Zolt.

9. Goszpôd bode szôdo lüd-
sztvo. Szôdi mené Goszpodne,
pôleg moje pravicze, i nedu'zno-
sztí moje.

10. Fundaj hüdôbo ti neverni,
pokrêpi toga pravicsnoga, kí szi
szrczâ i obiszti zgrüntávajôcsi
Bôg pravicsen.

11. Zászloba moja je Bôg, kí
oszlobodí pobo'zna szrczâ.

12. Bôg je toga pravicsnoga
szodecz, i zmo'zen Bôg, ki sze
vszákdén proti.

13. Csi sze nescsejo povrnôti
ti neverni, brüszi mecs szvoj, na-
tégne lok i czila.

14. Igori polo'zi szmrlnesztrê-
le; sztrêle szvoje je szpravo na
vöszkoncsanye.

15. Ovo, ete hûdo má vu
miszlaj, nemír szprávla, i lá'z
küha.

16. On jamo kopa, i szkopa jo;
ali szam szpádne vu jamo, to
szkopano.

17. Príde csin nyegov na glavô
nyemi, i preksenoszt nyegova
na temen nyegovo.

18. Dícsó bom Goszpodna za
volo nyegove pravicze; 'zoltáre
bom szpêvao Iméni visnyega
Bôga.

VIII. 'ZOLTÁR.

Od Krisztusovoga Králevsztva, trplênya
i dike.

1. Dávida 'Zoltár k naprêszpê-
vanyi na Githith.

2. **G**oszpodne, Ravnitel nas,
kak odicseno je Imé
tvoje, po czéloj zemli; ár sze te-
bi hvála dáva vu nebészaj.
3. Po vüsztaj ti málicski ino
czeczajócsi grüntao szi szi zmo-
'znoszl, za volo tvoji nepriáte-
lov, da bi potro protivníka i za-
domeszcsávcza.
4. Gда vidim nébo, rôk tvoji
delo; mëszecz i zvèzde, stere szi
ti szlívoro, etak szi miszlim.
5. Ka je cslovek, kâ sze szpo-
minas 'z nyega? i szin csloveczi,
kâ ga prigledávas?
6. Csi szi ga gli malo ménsega
nihao od angelov; döñok szi ga
z dikov i postenyom koronüvao.
7. Goszpôda szi ga posztavo
nad rôk tvoji delom; vsze szi
podvrgao pod nogé nyegove.
8. Ovczé i vsze 'zivino, escse i
vsze zvirje.
9. Fticze nebeszke, i ribe môr-
szke, i ka vu môrji plava.
10. Jehovah, ti Goszpôd nas,
kak odicseno je Imé tvoje po
vszoy zemli.
- veszelim vu tebi: szpêvao bom
Iméni tvojemi oh Visesnyi!
4. Za tô, ka szi nazâpognao
protivníke moje, oni szo szpo-
kapali ino prêslí pred tebom.
5. Ti szi mojo právdo ino du-
goványe vò szpelao; szedis na
thróni, szodecz pravicsen.
6. Pokárao szi pogane, pogübo
te neverne; nyi imé szi doli zbris-
szao na vsze vek i veke.
7. Mecsi nepriátelev je konecz
na veke; varasé nyihove szi raz-
vrgao; prêsa je szpômenek
nyihov 'z nyimi.
8. Goszpôd pa osztáne na véke;
On je szvoj sztolecz k szôdbí
pripravo.
9. I on de szôdo szvét po pra-
viczi: i bode národe prav ra-
vnao.
10. I Goszpôd de toga obô'za-
noga dika, edna obramba v hipí
nevôle.
11. Zato sze vu tebi vüpajo, kí
imé tvoje znájo; ár neosztávis
oni ki iscsejo tebé, Goszpodne!
12. Szpêvajte Goszpodni v Si-
oni prebívajócsemi: oznanyujte
med lüdsztvom dela nyegova.
13. Ár vőziscse nyih krv, 'z
nyih sze szpomené; nepozábi
kricsanya ti vbogi.
14. Szmilüj sze meni Goszpo-
dne, glédaj nevolo mojo med o-
dürjávczi, kí me vőstrgnes z vrát
te szmrli.

IX. 'ZOLTÁR.

Hválna peszem za vzeto obládnoszt nad
nepriátelem.

1. Dávida 'Zoltár k naprêszpê-
vanyi od te lépe mladézni.

2. **D**icso bom Goszpodna z
czéloga szrczá, vò bo-
dem gúcsao vsza csüda tvoja.

3. Radüjem sze, ino sze jáko

15. Da preszámnam vszo hválo tvojo med vrátami cséri Sionszke: da sze veszelim vu zvelicsanyi tvojem.

16. Vtonyeni szo poganye v jamo, stero szo szkopali: vu mre'zi, stero szo nalekli, szo zgráblene nogé nyíhove.

17. Szpoznani je Goszpôd vu vesinyenoj szôdbi szvojoj, z delom rôk szvoji szo zamre'zeni ti neverni, na szpômenek. Selah.

18. Ah da bi sze ti neverni v grob zmetalí, vszi poganye, ki sze z Bôga szpozábijo!

19. Ár nede pozábleni na veke te vbôgi, i vüpanye ti nevolnisze nezgûbi na veke.

20. Sztani Goszpodne, da nebodo premágali mrtelni: naj sze oszôdijo vszi poganye pred liczom tvojim.

21. Daj nyim, Goszpodne, sztrâh, naj szpoznajo poganye, kâ szo lüdjé. Selah.

X. 'ZOLTÁR.

Molitev próti nepriátelom Czérkvi.

Goszpodne, zaka tak daleko sztojis? sze szkrivas vu hípi sztiszka vanya?

2. Vu zvisenoszti te neveren pregánya nevoláke, naj sze zgrábijo vu mre'zaj, stere zmislávajo.

3. Ár sze te neveren hváli z holtlivosztrjov szvojov; szkôpi blagoszlávla szam szebé, i szramoti Goszpodna.

9.10. Zolt.

4. Te neveren je tak gizday i szrdit, ka nikoga neprestíma; vu vszé szvoji zdühaj za Bôga nemára.

5. K mantri je on na vszé szvoji sztezáj, dalecs szo od nyega szôdbe tvoje, fûcse na vsze protivnike szvoje.

6. Ercsé vu szrczi szvojem: nigdár nepodlé'zem, od národa do národov bom brez nevôle.

7. Vüsza nyegova szo puna z preklésztvom, z jálnosztjov, i vkanyüvanyem; pod jezikom nyegovim je nemír i nepriatelszvo.

8. Szedí vu predvori sútavczov, na csataj vmori nedú'zno-ga; ocsi nyegove za nevolákom czilajo.

9. Zaszedjáva na csataj, liki oroszlán, vu lüknyi, nasztrégáva na porob szirováka; porobi ga, gda ga zapleté vu zanke szvoje.

10. Razklásci sze, doli sze vr'ze, i szpádne po szili nyegovoj vszáki nevolák.

11. Govorí vu szvojem szrczi: Bôg je pozábo, szkríó je obráz szvoj, nebode vido toga vecs na veke.

12. Sztani Goszpodne Bo'ze, zviszi ramo tvojo, neszpozábi sze z szirovákov.

13. Zaka právi te neveren preklésztvo na Bôga, tak erkôcs vu

szrczi szvojem, kâ ti negenes za tò ?

14. Tí vsza vidis ; ár glédas ne volo i sztiszskávanye, naj plácsas z ramov tvojov : te vbôgi je tebi preporocsen, ti szi szirôt pomo csnik.

15. Vlomi ramo nevernika, i poisci to hûdo, i nenáide sze zlozasztnoszt nyegova nigmávecs.

16. Goszpôd je Král nesztanoma, i na vsze veke: poganye morejo prédti z zemlé nyegove.

17. Ti, Goszpodne, szlisas 'zelénye nevolákov ; szrcze nyihovo je gvûsno, kâ vûha tvoja kebzûjo na nyé.

18. Da tí praviczo szpoznas szirôtam i nevolákom, naj vecs szi le nedela cslovek z zemle vzéti.

XI. 'ZOLTÁR.

Trôst proti protivníkom je vu vüpazni na Bôga.

1. Dávida 'Zoltár k naprêszpêvanyi.

Vu Goszpodni sze jasz vüpam.

Kakda právite dûsi mojoj, naj letí na goré vase, liki fticsek ?

2. Ár ovo ti neverni nategüjejolok, i szirèle szvoje nalekûjejo na tetivo, szkrivomá sztrélajo te pravicsne.

3. Oni razvr'zejo i grûnt; ka tak more pravicsen opraviti ?

4. Goszpôd je vu szvétoj Czér kvi szvojoj. Goszpodna thron je

na nébi: nyegove ocsi vidijo : i nyega ozmicze vardêvajo sziní cslovecse.

5. Goszpôd szküszsi toga pravicsnoga, toga nevernoga i kri viczo lübcza odürjáva düh nyegov.

6. On na te neverne dá de'zd'ziti 'zarjo, ogen, i 'zvepló; i vihér szlápow, za tál pehára nyegov yoga.

7. Ar je pravicsen Goszpôd, i lübi praviczo; obráz nyegov, gléda ná tò, ka je prav.

XII. 'ZOLTÁR.

Molítev za obdr'zánye toga máloga se rega po Récsí Bo'zój.

1. Dávida 'Zoltár k naprêszpêvanyi z oszem sztrünami.

2. Pomágaj Goszpodne ! ti szvéti szo na maio príslí ; ár je malo ti verni med szin mi cslovecsimi.

3. Eden z drûgim márna gúcsi, z jálnimi vüsztami, i z dvójega szrczá vesijo.

4. Goszpodne, sztrébi vö vszo szkazlivoszt, i jezik gizdavo gu csecsi.

5. Kí právijo : z nasim jezikom bomo premágali, mámo lampe, sto je nas gospod.

6. Za volo opücsavanya nevolákov, za volo zdühávanya szir omákov, 'ze sztánem, veli Goszpôd; szká'zem pomôcs, tém, kí sze grlico.

7. Rêcs Goszpodna je csiszta,
kak ocsiscseno szrebro vu csre-
pnyenoj poszôdi , ocsiscseno
szedemkrát.

8. Tí Goszpodne zdr'zi nyé;
obari je od národa etoga ve-
koma.

9. Okôlivrat je vsze puno hü-
dobnyákov,gda zaman lüdjémed
szinmi cslovecsemi ládajo.

XIII. 'ZOLTÁR.

Molitev vu tú'znoszti i sztiszkkávanyi
szreza.

1. Dávida 'Zoltár k naprêszpê-
vanyi.

2. **G**oszpodne! kak dugo sze
scsés z méne vszegavêcs szpozábiti ? kak dugo bos
szkrivao lícke tvoje pred me-
nom ?

3. Kak dugo bom sze sztarao
vu düsi mojoj, i britkoszt méo vu
szrczi mojem dugo ? Kak dugo
de sze pozdigávaõ nad menom
nepriátel moj ?

4. Zgledni sze i poszlühni me,
o Goszpodne Bo'ze ! Preszvèti
ocsi moje, da nezaszpim vu
szmrti.

5. Dasze nehváli nepriátel moj,
kâ bi me premogao, i protivni-
czi sze neradüjejo, kâ bi podlé-
gao.

6. Jasz sze pa vüpam vu szmi-
lenoszti tvojoj: veszeli sze szr-
cze moje vu pomôcsi tvojoj.

13.14.15.'Zolt.

Szpevao bodem Goszpodni, kâ
telko dobra csini z menom.

XIV. 'ZOLTÁR.

Návnk od pokvarjenoszti csloveka i po-
môesi.

1. Dávida 'Zoltár k naprêszpê-
vanyi.

Te blázni právi vu szrczi
szvojem: nega Bogá. Nej
szo oni k nicsemi, i gnüssz szo z
szvojim hotênyem; nega ga, kí
bi dobroszinio.

2. Goszpôd gléda z Nébe na
szini cslovecse, da bi vido, jeli
jeszte rázumen, kí bi iszkao
Bogá.

3. Ali vszi szo odsztôpili, vszi
szo sztühnoli; nega ga, kí bi do-
brocsinio, nega ni ednoga.

4. Nescse ni eden ti hûdi dèlni-
kov toga szpoznati, kí jéjo lüd-
sztvo moje, kak dari krüh jeli;
Goszpodna pa neszpominajo ?

5. Tam sze sztrszejo z bojaz-
nov. Bôg je z odvëtkom tí pravi-
csni.

6. Tanács nevoláka ospotáva-
te; ali Bôg je vüpazen nyegova.

7. O dari sze dála pomôcs Izra-
eli z Siona, i Goszpôd bi nazâ
szpelao lüdsztvo szvoje z vòze!
Veszelio bi sze Jákob, jákob bisze
radüvao Izrael.

XV. 'ZOLTÁR.

Ti verni oszlobodjénaye.

1. Dávida 'Zoltár.

Goszpodne, sto bode prebivao
vu Satori tvojem ? Sto bode
sztao na tvojoj szvétoj gori ?

2. Kí nepokárano hodi, i pravico
csini; i kí isztino gucsi z
szrcza szvojega.

3. Kí neogrizáva z jezikom
szvojim, necsiní bli'znyemi kri-
vicze i spota nedéva na bli'znye-
ga szvojega.

4. Kí nemára za nevernike, ali
postlúje te bogábojécse, i kabli-
'znyemi priszégne, sz kvárom
zdr'zi.

5. Kí szvoji pênez na u'zoro ne-
dáva, i mite nejemlé prôti nedú-
'znomi. Kí tô csini, negene sze
vö na veke !

moj pehár. Tí obarjes örocsino
mojo.

6. Sors moj mi je szpadno z vu-
godnim tálom, lèpi örok mi je
dáni.

7. Blagoszlávlam Goszpodna,
ki mi je tanács dao ; takáj i v no-
csi kárajo mené obiszti moje.

8. Pred ocsní mam Goszpodna
vszeszköz, ár mi je kre dészne
moje, naj sze negenem.

9. Záto szeveszeli szrcze moje,
i vészéla je dika moja ; escse pa
i tôlo moje bode bátrivno poci-
valo.

10. Ár nenihás düse moje vu
pekli niti nedás tvojemi szvéto-
mi viditi szprhenenyá.

11. Oznaniš mi sztezo 'zitka ;
pred liczom tvojim je veszélja
obilnoszt, i nászladnosztí kre
dészne tvoje na veke.

XVI. 'ZOLTÁR.

Proroküvanye od Krisztusovoga trplé-
nya i gorisztanénya.

1. Zláta peszem Dávida.

Vari me Bôg ! ár sze jasz vu
tebi vüpam.

2. Erkao szem Goszpodni : Ti
szi moj Goszpôd, za tvojo volo
morem trpeti.

3. Za ti szvéti volo, kí szo na
zemli, i za volo ti odicseni ; vu
ki je vsze dopádnenyé moje.

4. Povnô'zajo sze nyim nevôle
ki sze k tühim nagnejo. Nescsem
nyi pitnoga áldova z kryjov ál-
düvati, ni nyi iména vu vüszta
moja vzéti.

5. Goszpôd je dèl mojga tala i

XVII. 'ZOLTÁR.

Prosnya za zdrav návuk i szvéto 'zi-
vlénye.

1. Dávida prosnya.

Poszlühni, Goszpodne pravi-
csnoszt, szlisaj kricsanye
moje : vrni vüha k molityam mo-
jim, brez' jalnoszti bodócsim.

2. Pred liczom tvojim sze naj
szôdba mœja szkonesáva, ocsi
tvoje naj glédajo na praviczo.

3. Ti szkùsávas szrcze moje,
priglédnes me v noCSI, i varde-
nes, i ocsisztis, i nenáides nika.

Jasz szem vu szebi goridjao, naj vüszta moja nezmenkajo.

4. Z sztráni dél cslovecsi: po rëcsi vüszt tvoji sze varjem pôti lüdomoreczov.

5. Zdr'zi hodbo mojo na sztezaj tvoji, da nevkleknejo sztopaji moji.

6. Jasz k tebi kricsim, ár me ti Bôg moj poszlühnes; nagni k meni vüha tvoja, poszlühni recsi moje.

7. Szká'zi vö csüdno szmile-noszt tvojo, Oszloboditel vszé vu tebi sze vüpajöcsi, nad onimi, ki sze prôti dêsznoj tvojoj posztávlajo.

8. Obari me, liki jaboki vu ôki: vu szénczi perôt tvoji szkrij mené.

9. Prôti nevernim, ki me doli zaprávlajo; prôti nepriátelom mojim, ki szo ze vsze sztráni okóli naszstanoli düso mojo.

10. Nyí tücsava sze je széla; z vüslami napihnyena gucsijo.

11. Na sztopnyáj nasi szo nasz 'ze oblegli; ocsi szvoje obrácsa-jo, da bi nász szklacsili na zemlo.

12. Rávno, kak oroszlán, vdér-jati 'zelejöcsi, i kak mládi orosz-lán szedécsi vu lüknyaj.

13. Sztani, Goszpodne, prehití licze nyegovo, ino ga obládaj: rësi vö düso mojo z mecsom tvo-jim.

14. Od lüdi me oszlóbodi z ra-

mov tvojov, Goszpodne; od lüdi szvëta, ké tál je vu 'zitki, i kém z kincsom napunis trbüh nyihov; ki májo deczé po vôle, i ki prevecs nihájo málicskim szvojim.

15. Jasz bom pa vu praviczi glédao licze tvoje, zadovolim sze, gda sze prebüdim z obrázom tvojim.

XVIII. 'ZOLTÁR.

Zahválna peszem za dobrôte Bo'ze.

1. K naprészpévanyi 'Zoltár Dávida, szlugo Bo'zega, ki je szpêvao Goszpodni recsi peszmi ete, vu dnévi, gda je nyega Goszpol oszlóbodo z rôk nepriáte-lov nyegovi, náime z rôk Saula.

2. I erkao je. Z szrcza te jáko lübim, Goszpodne mócs moja!

3. Goszpodne, pecsina moja, grád moj, i Oszloboditel moj, Bôg, moja hramba, vu kom sze jasz vüpam, zászloba moja, i rög zvelicsanya mojega, i obramba moja.

4. Hvalécs szem zezávao Goszpodna; tak szem rëseni od nepriáte-lov moji.

5. Ár szo me obvzelá vezala szmrti, ino potoczi Belálszki szo me presztrasili.

6. Vezala pekla szo me obvzelá, i mecs szmrti szo me premogli.

7. Vu 'zukoszti szem zezávao

Goszpodna, i kricsao szem k Bôgi möjemi; szlisao je glász moj od szvoje szvéte Czérkvi, i krics moj je prisao pred vüha nyegova.

8. Zemla sze je gibalá ino trôszila, i fundamentomi gôr szo sze gibali i trepetali, gda sze je razszerdo.

9. Din je sao z nôsza nyegovoga, 'zgajôcsi ogen z vûszt nyegovi, i 'zerjávo vôgelje od nyega.

10. I nagno je nébo, i doli je sao, i mrák je bio pod nogami nyegovimi.

11. I nesen je na Kerubimi, i leto je nesení na perotáj vötra.

12. Sator nyegov je oblecsemi bio v kmicsne, i csrne gôszte obláke, v steri je szkriti bio.

13. Od bliszcsave pred nyim szo obláczke razegráni, med tocsôv i 'zarjávím vôgeljom.

14. I Goszpôd je grúmio vu-nébi, i te Visesnyi je dao glász szvoj z tocsôv i blíszkom.

15. Sztrélao je sztrèle szvoje, razsüro je je, i dao je krôto bli-szkati i zburkao je je.

16. Iszkázale szo sze de'zd'ze-vne plohe, i odkriti szo fundamentomi zemle, Goszpodne, od tvojega káranya, od szape ino pihanya nôsza tvojega.

17. Poszlao je z viszíne i gori me je prijao, i vô me je potégno z veliki vôd.

18. Vô me je strgno zmo'zno-

mi nepriateli mojemi, i odürjávczom mojim, geto szo od méne zmo'znési bili.

19. Ki szo me premogli vu dnévi pogübeli moje; ali Goszpôd je bio podpora moja.

20. I vô me je pelao na presztor; vô me je strgno: ár je do-pádnenyé méo vu meni.

21. Goszpôd mi je dobro csinio pôleg pravicsnoszti moje: plácsao mi je pôleg csisztôcse rôk moji.

22. Ár sze dr'zim pôti Goszpdnove, i nej szem pregréso prôti Bôgi mojemi.

23. Ár vsze nyegove szôdbe pred ocsmi mojimi mam: i nevr'zem od szébe zapôved nyegovi.

24. Nego szem nepokárani pred nyim, i varjem sze grêha.

25. Záto mi placsum je Goszpôd pôleg pravicze moje, pôleg csisztôcerôk moji pred ocsminyegovimi.

26. Tim szvétim szi szvéti, i tim pobo'znim, pobo'zen;

27. Tim csiszlim szi csiszti; i tomi preobrnyenom preobrnyen.

28. Ár lüdszvti nevolnomi ti zmores: i ocsi zviseni znizis.

29. Ár Ti preszvétis szvécso mojo. Goszpôd, moj Bôg preszvecsáva temnoszt mojo.

30. Ár z tebom jasz vojszko

18.'Zolt.

razbijem; i z mojim Bôgom prêk
zida szkocsim.

31. Bo'ze poti szo nepôkárane:
Rêcs Goszpodna je ocsiszczena.
On je zászlobavszêm, ki sze vu
nyem vüpajo.

32. Ár sto je Bôg, zvüna Go-
szpodna? ali pecsina zvöna
Bôga?

33. Bôg me je opászao z mocs-
jôv, i poti moje csini nepoká-
rane.

34. Csini nogé moje, kako jele-
na: na viszikoszt mojo posztávi
mené.

35. On vuksi rokô mojo bojü-
vati, i vcsi ramo mojo brunczeni
lok natégnotti.

36. I dás mi zászlobo zvelicsa-
nya, i dészna twoja me podpéra;
i znizanye twoje zviszi méné.

37. Razsúris sztopáje moje pod
menom, naj gle'zni moi nevkle-
knejo.

38. Püsztim sze za nepriátelmi
mojimi, i zgrábim je, ni sze ne-
povrném, dokecs ji neszpoko-
lem.

39. Razdrobim je, da mi prôti
nesztánejo; morejo mi pod nogé
szpádnotti.

40. Opáses me z mocsjôv k bo-
jüvani; posztávlajôcse nad mé-
ne pod méne zmecses.

41. V bêgsztiras nepriátele mo-
je, da vô sztrâbim odürjávcze
moje.

42. Kricsali bodo, ali nede po-
mocsnika; k Goszpodni, ali ne-
poszlühne ji.

43. Scsém je rasztepszti, kak
prâh pred vôtrom, i szklacsiti,
kak blato na czeszti.

44. Oszlobodis me od togabor-
livoga lüdszta; denes me za
glávo med pogañmi: lüdszta,
steroga szem nêznao, mi szlû-
'ziti má.

45. Kak me zaszli, me bôgalo
bode; otroczi tühénczov do sze
mi prilizávali.

46. Decza tühénczov pomenká
i trepetala de vu vezálji szvo-
jem.

47. 'Zivé Goszpôd, i blagosz-
lovlena bojdi pecsina moja! Naj
sze zvisáva Bôg zvelicsanya mo-
jega!

48. Bôg, ki mi dá zadomesz-
csávanye, i v sztrâh vzeme lüd-
sztvo pod menom!

49. Ki mené rësi od nepriátelov
moji! Ti me zviszis nad onimi,
ki sze prôti meni posztávlajo:
zmores me od krivicsnoga mô-
'za.

50. Záto bom te vadlûvao med
poganmi, o Goszpodne, ino szpê-
vao iméni twojemi.

51. Ki szvojemi Králi veliko
blá'zenszta vô szka'züje, i csini
szmilenoszt namázanoimi szvo-
jemi, Dávidi, i szemeni nyegovo-
mi, na veke.

XIX. 'ZOLTÁR.

Návuk od Krisztusa, nyegove Récs i
práve pokore.

1. Dávida 'Zoltár k naprèszpè-
vanyi.

2. **N**ebésza glászijo diko Bo-
'zo, i krepkoszt nébe
nazveszcsáva rôk nyegovi delo.

3. Eden dén právi tomi drúgo-
mi, i ta edna nôcs glászi tô toj
drúgoj.

4. Negarécsi ni govorênya, gde
sze nyí glász csüo nebi.

5. Nyí rûm tá leti po vszè dr'zé-
laj, i recsí nyihove na koncze
szveta. On je szunczi sztanek
zgotovo vu nyí.

6. I ono vözhája, liki 'zenin, z
kámre szvoje: veszeli sze, kak
jünak na bë'zanye po pôti szvo-
joj.

7. Ono gori zide na ednom krá-
jinébe, i be'zi okôli do onoga isz-
toga kraja, i nika neosztáne
szkrilo pred toplôcov nyego-
vov.

8. Právda Goszpodna je popol-
na, csrszervo csini düso: Gosz-
podna szvedoszervo je sztanovi-
to, i môdre csini te prôszte.

9. Szkoncsanya Goszpodna szo
práva, i razveszel jo szrcze: za-
pôvedi Goszpodna szo szvetle, i
preszvétijo ocsi.

10. Bojazen Goszpodna je csi-
szta, i osztáne na veke: szôdbe

Goszpodna szo isztinszke i pra-
vicsne vszegavêcs.

11. Dragsa od zláta, i vnogo
csiszloga zláta; i szlájsa od mé-
da i szatovja méda.

12. I szsluga tvoj sze po nyí pre-
szvèli; vu nyí zdr'závanyi je ve-
liki nájem.

13. Sto zná kelikokrát szfali?
odpùszti mi i te szkrivne grêhe.

14. Obari szlugo tvojega i od ti
zviseni, naj neládajo nad menom;
tak bom nepokárani i csiszti od
vnogo grêhov.

15. Naj sze dopádne tebi govo-
rênye vüszt moji, i miszli szrcza
mojega pred tebom, Goszpodne,
pecsina moja i Odküpitel moj!

XX. 'ZOLTÁR.

Molítev podlo'zanczov za visno oblászt
szvojo.

1. Dávida 'Zoltár k napreszpè-
vanyi.

2. **P**oszlühni te Goszpôd vu
nevôli tvojoj, obari te
imé Bôga jákobovoga.

3. Posli ti pomôcs od Szveline
szvoje, dáj ti mócs z Siona.

4. Naj sze szpomené ze vszè áld-
dovov tvoji, i tûcsen vcsini 'zgáni
áldov tvoj. Selah.

5. Dáj on tebi pôleg szrcza tvo-
jega, i szpunivsze 'zelényet tvoje.

6. Radüvali sze bomo pomôcsi
tvojoj, i vu iméni Bôga nasega
zásztave noszili. Dopuni Bôg
vsze prosnye tvoje.

19.20.'Zolt.

7. Zdâ vêm, kâ pomága Bôg namázanoga szvojega, kâ odgovori nyemi z szvéti nebész szvoji: zmo'zna dêszna nyegova zmore.

8. Eti vu kôlaj, ovi vu konyej, mi sze pâ bomo hválili vu iméni Goszpodna Bogá nasega.

9. Oni szo szünyeni, ino szpadnoli, mi pa sztojimo, i podpérami obsztojimo.

10. Goszpodne pomágaj! Král, poszlühni nász, vu dnévi gda te bomo zezávali.

XXI. 'ZOLTÁR.

Krisztusa obládnoszt nad nepriátelmi.

1. Dávida 'Zoltár k naprëszpêvanyi.

2. **G**oszpodne! Král sze ráduje vu tvojoj môcsi, i kak jáko veszéli je nad pomocsovju tvojov.

3. Dopunis nyemi 'zelênye szraca nyegovoga: vüszt nyegovi prosnye nyemi neodpovès. Selah.

4. Ár ga tí blagoszlovis z lépim blagoszlovom: na glávo nyemi denes korôno z najbôgsega zláta.

5. 'Zitek szi je proszo od tébe, i tí szi podú'zao nyemi dnéve na vek i veke.

6. Vnôga je hvála nyegova nad pomocsjôv tvojov, diko i postenyé denes na nyega.

7. Ár ga ti vcsinis blagoszlovenoga na veke: ti ga veszelis z veszéljom licza tvojega.

8. Ár sze Král vüpa vu Goszpodni; záto po miloszcsi Visenyege obsztoji.

9. Rôka tvoja náide vsze tvoje nepriátele: dêszna tvoja odürjávcze tvoje.

10. Vcsinis je, liki ognyeno pécs vu vrêmeni szrda tvojega: Goszpôd je po'zré vu necsmûrnoszti szvojoj; poczera je ogen.

11. Preprávis szád nyihov z zemle: i szemen nyihovo z szinov cslovecsi.

12. Ár szo nakanili prôti tebi hüdo: namenyávali szo zlocsa-sztnoszt, i nej szo napréprisli.

13. Ár je tí na pobég sztiras: z lokom tvojim bos prôti obrázi nyihovom cزلao.

14. Goszpodne, pozdigni sze vu tvojoj môcsi, i szpêvali bomo tebi, i zvisávali zmo'znoszt tvojo.

XXII. 'ZOLTÁR.

Od Krisztusovoga trplénya i odicsenoszti.

1. Dávida 'Zoltár k naprëszpêvanyi, od jelena, steri sze rano pregánya.

2. **B**ôg moj, Bôg moj! zaka szi me osztavo? Jasz kricsim, ali pomôcs moja je daleko.

3. O moj Bôg! kricsim cseresz dnéva, i neodgovoríš: i cseresz nôcsi; ali nega mi vtisanya.

4. Ali tí szi szvéti, prebivajó-
csi med hválmi Izraela.
5. Záto szo sze vu tebi vúpa-
li ocsáczi nasi: vúpali szo sze
i oszlóbodo szi je.
6. K tebi szo kricsali i rëseni
szo: na tébe szo sze szlonili, i
nej szo oszramôteni.
7. Jasz szem pa csvr i nej cslo-
vek: spot csloveka, ino zavr-
'zek lüdi.
8. Vszi vidôcsi mené me spô-
tajo, oszmejávajo sze, i csobe
na enkraj vlecséjo, i kívajo z
glavámi.
9. Vüpao sze je vu Goszpodni,
naj ga zmága, i oszlobodi, csi
dopádnenyé má nad nyim.
10. Ár szi me tí vöspelao z
utrobe; dao mi vúpazen na pr-
szaj materé moje.
11. Na tébe szem vövr'zen z
utrobe materé moje: tí szi mi
Bôg moj od utrobe materé moje.
12. Nebojdi dalecs od méne, ár
je sztiszkatávanye blüzi, i nega
pomocsnika.
13. Vnogo bikôv me je okôli
vzelô, mocsni jünczi szo me ob-
dali.
14. Odpérajo prôti meni grla
szvoja, liki prászkajócsi i erjü-
jócsi oroszlán.
15. Liki voda szem vövlejáni,
razkálane szo vsze kôszti mo-
je: szrcze moje sze jekak vòszk,
raztöpilo vu têli mojem.
16. Vô je preszénola môcs mo-
ja, kak csrepnyá, i jezik moj
sze je zgrabo na nébo vûszt
moji, i tí mené polo'zis vu prâh
szmrti.
17. Ár szo me pszi okôli ob-
vzéli, i tí hûdi sereg me je ob-
dao: prelüknyali szo roké mo-
je, i nogé moje.
18. Léhko precstém vsze kô-
szti moje: oni me pa vídijo i
glédajo z radosztjov.
19. Raztálali szo szi med sze-
bom gvant moj, i na szüknyo
mojo szo sors vrgli.
20. Ti záto, Goszpodne, ne-
bojdi dalecs: o môcs moja, hiti
mi na pomôcs.
21. Oszlóbodi od mecsa dûso
mojo; szamoszt mojo od pész.
22. Vtrgní me z grla oroszlá-
na, i oszlóbodi me od roglôv
ednoroglicz.
23. Nazveszcsávao bom Imé
tvoje bratom mojim, i na szredi
vu szpráviscsi bom ti szpèvao.
24. Ki sze bojite Goszpodna,
hválte nyega: csészti nyega
vsze szemen Jákoba: boj sze
nyega vsze szemen Izraela.
25. Ár je nej odûro ni zavrgao
nevôle szirmáka, niti je nej
szkrio licza szvojega pred nyim;
nego gda je kricsao k nyemi,
poszlühno ga je.
26. Tebé scsém cseszlti vu ve-
likoj obcsini: plácsam oblûbe

moje pred onimi, ki sze ga bojjo.

27. Jeli bodo ti vbôgi, ino sze naszitijo; dicsili ga bode iszkajôcsi nyega. 'Zivelo bodo vase szrcze na veke.

28. Szpominali sze bodo, ino sze vrnêjo k Goszpodni vszi kraji zemle: i molila ga bodo vsza pokolênya poganov.

29. Ár je Goszpodnovo králevsztvo, i on goszpoduje med poganmi.

30. Jeli do i hválili bodo vszi tûcsni zemle: poklekali bodo pred nyim vszi le'zécsi vu práhi; i ki dûse szvoje nemrejo pri 'zitki zdr'zati.

31. Méo bode szemen, sterde nyemi szlû'zilo, od Goszpodna sze bode predgalo od roda do roda.

32. Pridejo, ki bodo glászili praviczo nyegovo, lüdszti rodjenomi, záto, kâ je eta csinio.

XXIII. 'ZOLTÁR.

Krisztus nas dober pasztér.

1. Dávida 'Zoltár.

Goszpôd je moj pasztér, nika mi nezmenka.

2. Po zelénoj trávi paszé mené, i k hladnim vodam me pela.

3. Raszhladí dûso mojo; vodi me po právoj pôti, za volo iména szvojega.

4. I csi bi hodo po szmerti kmczni dolê, nebojim sze neszre-

cse: ár szi ti pri meni, palicza i siba twoja me trôstajo.

5. Priprávlas mi sztól pred líczom mojim, pred nepriatelmi mojimi: namá'zes z oliom glávo mojo, i natáccas pehár moj.

6. Dobrôta i szmilenoszt bodo z menom vsze dni 'zitka mojega: pocsivao bom vu hî'zi Goszpodna mojega vsze dni.

XXIV. 'ZOLTÁR.

Od Krisztusa Krála dike.

1. 'Zoltár Dávida.

Goszpodna je zemla i nyé punoszt, sûrina zemle i ka na nyé prebiva.

2. On jo je pri môrji grüntao i pri vodáj potrdo.

3. Sto poide na goro Goszpodna? Sto bode sztao na nye-govom szvétom meszti?

4. Ki má nedú'zne roké, ciszto szrce: ki neobrácsa dûse szvoje k márnoszti, i krivo ne-priszéga.

5. On zadobi blagoszlov od Goszpodna, i pravicsnoszt od Bôga zvelicsitela szvojega.

6. Eto je rod, iszkajôcsi nyega, iszkajôcsi licze twoje, Já-kob. Selah.

7. Odprite sze, vráta, navelczi, i dveri szvéta visziko, da notri poide Král dike.

8. Sto je té Král dike? — Goszpôd mocsen i zmo'zen, Goszpôd zmo'zen vu boji.

9. Odprite sze vráta navelczi,
i dveri szvéta visziko, da notri
poide Král d ke!

10. Sto je te' Král dike? Go-
szpôd, Bôg seregôv, on je Král
dike! Selah.

XXV. ZOLTÁR.

Molitev za Bo'ze ravnanye, miloszeso, i
obrambo.

1. Dávida (Zoltár).

K tebi pozdigávam, Goszpo-
dne, dûso mojo.

2. Bôg moj, vu tebi sze vüpam,
naj sze neoszramotim; da sze
nehválijo nad menom nepriátel-
je moi.

3. Ár ni eden neszpádne v szra-
môto, ki sze na tébe szloni; ali
na spot morejo pridti ti zaman
zametávczi.

4. Goszpodne, poká'zi mi poti
tvoje, vesi me na szteze tvoje.

5. Vodi me vu isztini twojoi,
i vesi me jo, ár szi ti Bôg zve-
licsanya mojega, na tébe jasz
glédam vszákdén.

6. Szpômeni sze z szmilenoszti
twoje, Goszpodne, i z milosz-
cse twoje, stera je od vek do
veka.

7. Neszpômeni sze z grêhov
mladoszti moje, i presztoplenya
mojega; za volo miloszti twoje
sze szpômeni z méne, i za volo
dobrôte twoje, Goszpodne.

8. Dober je Goszpôd i veren,
záto vesi grësnike na pôli.

9. Vodi te ponizne vu szódbi,
i vucsi te krotke na pôt szvo-
jo.

10. Vsze poti Goszpodna szo
szmilenoszti, i isztina, tim zdr-
'závajôcsim závezek nyegov i
szvedosztno nyegovo.

11. Za volo iména tvojega, Go-
szpodne, odpuszti pregresêna
moja, csi szo gli velika.

12. Sto je mô'z, bojécsi sze
Goszpodna? On nyemi bode
káza te náj lepse szteze.

13. Dûsa nyegova bode vu do-
brom prebivala, i szemen nye-
govo bode öroküvalo zemlo.

14. Szkrovnoszti Goszpodna je
med nyega bojécsimi; i záve-
zek szvoj nyim oznani on.

15. Ocsi moje nesztanoma glé-
dajo Goszpodna: On vő potég-
ne nogé moje z mre'ze.

16. Zgledni sze na méne, i
szmilûj sze nad menom, ár szem
vu szamoszti i nevolák.

17. Britkosz dûse moje sze je
povnô'zala, záto me oszlóbodi z
szliszkávanya mojega.

18. Glédaj nevolo i 'zukosz
mojo, i doli zbrisí vsze grêhe
moje.

19. Vidi nepriátele moje, kak
szo sze povnô'zali, i z krivim
odürjávanyem odürjávajo mené.

20. Vari dûso mojo, i oszlôbo-
di me, i nedáj mi vu szramôto
szpádnati, ár sze vu tebi vüpam.

21. Nedú'z noszt i pravicza me
obarje; ár sze na tébe szlonim.
22. Bôg rësi Izraela ze vsze
pogübeli nyegove!

XXVI. 'ZOLTÁR.

Prosnja za oszlobodjënye nedú'z noszti.

1. Dávida ('Zoltár).

Szôdi mi praviczo Goszpodne,
ár szem nedú'zno 'zivo. Jasz
sze na Goszpodna zavüpam, i
nej szem nesztálen.

2. Vardeni me Goszpodne, ino
me szküszi, prebrodi obiszti
moje, i szrcze moje.

3. Ár dobrôta twoja je pred
ocsmí mojimi, i vu isztini two-
joj hodim.

4. Neszedim z lüdmi márnnimi:
nemam obcsinszta z jálnimi.

5. Odürjávam szpráviscse hü-
dobnyákov, i z nevernimi ne-
szedim.

6. Vu nedú'z noszti perém ro-
ké moje: k oltári tvojemi sze
dr'zim, Goszpodne.

7. Da szlisam glász tvoje hvá-
le, i nazveszcsávam vsza csü-
da twoja.

8. Goszpodne, lübim prebivá-
liscse hi'ze tvoje, i meszto pre-
bitka tvoje Csészti.

9. Nefundaj düse moje z grè-
snikmi, ali z krvi'zelnimi 'zitka
mojga.

10. Vu kí rokáj je zloccaszt-
noszt: i dëszna nyihova z mi-
tot napunyena.

26.27. 'Zolt.

11. Jasz bom pa 'zivo vu ne-
dú'z noszti; oszlóbodi me, i boj
mi milosztiven.

12. Nôga moja rávno hodi. —
Vu szprávisczi bom dicso Gosz-
podna.

XXVII. 'ZOLTÁR.

Trôst i veszeljé vu Bôgi i vu nyegovoj
Rêcsi.

1. Dávida ('Zoltár).

Goszpôd je poszvét moj, i zve-
licsanye moje, koga bi sze
bojao? — Goszpôd je môcs 'zit-
ka mojga, pred kim bi sze mi
grozilo?

2. Záto, gda sze ti hüdi na mé-
ne szünejo, da bi jeli têlo moje,
nepriátelje moji i protivniczi
moji szamí poletijo i szpádnejo.

3. Csi me vojszka oblé'ze, dö-
nok sze nezboji szrcze moje:
csi sze pobüdi boj prôti meni,
na nyega sze zaniham.

4. Édno szem proszo od Go-
szpodna, i tô bi rad méo, da bi
mogao vu Goszpodna Hi'zi osz-
tánoti vsze dni 'zitka mojega, i
glédati nászladno csészt bo'zo
i hoditi vu Czérkev nyegovo.

5. Ár me zakriva vu szvojoi
hüti v hüdom dnévi, on me szkri-
vno szkrije vu Satori szvojem,
i na pecsini me zviszi.

6. I zviszi glavo mojo nad pro-
tivnikmi mojimi, ki szo okôli
méne; naj áldûjem vu Satori
nyegovom áldov hvále: peszem

i 'zoltáre bom szpèvao Goszpodni.

7. Goszpodne szlisaj glász moj, gda bom kricsao, szmilűj sze nad menom, i poszlühni me.

8. Moje szrcze pred tébe dr'zi povelénye tvoje: iscsitelicze moje! Licze tvoje iszcsem Goszpodne!

9. Neszkrij obráza tvojega pred menom, neodvr'zi vu szrdi tvojem szlugo tvojega, ár szi tí pomôcs moja: neodvr'zi, ni nosztavi me, Bôg, zvelicsanye moje.

10. Ár me je osztavo ocsa moi i mati moja, ali Goszpôd me je gori prijao.

11. Vucsi me, Goszpodne, pôt tvojo, i vodi me po sztezi pravice tvoje, za volo nepriátelev moji

12. Nedáj me na volo nepriátelev moji, ár szo sztanoli proti meni krivi szvedoczi, i kriviczo mi delajo nesrzámno.

13. Jasz pa verjem zaviditi dobroto Goszpodna vu dr'zeli ti 'zivôcsi.

14. Csákaj Goszpodna; boj csrsztri, i nevczaglivo szrcze tvoje, i szloni sze na Goszpodna.

XXVIII. 'ZOLTÁR.

Prosnyá proti jálnim lüdém.

1. Dávida 'Zoltár.

Gda k tebi kricsim, Goszpodne, pecsina moja, nemúcsi; da tí mucsavsi jasz neposztanem rávno, kak ki v grob idejo.

2. Poszlühni glász prosnyemoje, gda te zezávam, i gda podigávam roké moje k szvétoj viszini tvojoj.

3. Nevlécsi me vô z neverníki, i hûdodêlnikmi, ki priaznivo gucsijo z bližnyimi szvojimí, i hûdôba je vu szrczi nyihovom.

4. Dáj nyim pôleg dela nyihovoga, i pôleg hûdôbe hotênya nyihovoga: pôleg dôl rôk nyihovi nyim plácsaj, povrni nyim, ka szo priszl'zili.

5. Ár nepazijo na dela Goszpodnova, i na dela rôk nyegovi; záto je doli potere, i nede nyi gori czimprao.

6. Blázen je Bôg, ká je poszlühno glász prosnye moje.

7. Goszpôd je môcs moja, i zászloba moja vu nyem sze je vüpalo szrcze moje, i zmogao mi je, i veszeli sze szrcze moje, i hválo bom nyemi z peszmov mojov.

8. Goszpôd je nyi môcs; On je ta môcs, stera szvojemi námazanomi pomága.

9. Vari lüdsztra tvoje, i blagoszlovi örok tvoj, i pászi je, zviszi je na veke.

XXIX. 'ZOLTÁR.

Od grumlénya récsi bo'ze.

1. Dávida 'Zoltár.

Prinásajte Goszpodni, vi zmo-
'zni, prinásajte Goszpodni
csészt i mócs.

2. Prinásajte Goszpodnicsészt
Iména nyegovoga: nanizle sze
pred Goszpodnom vu szvétoj
ópraví.

3. Glász Goszpodna nad voda-
mi; Bôg velike dike grumi,
Goszpôd nad vodami velikimi.

4. Glász Goszpodna ide vu mó-
csi, glász Goszpodna ide odí-
csono.

5. Glász Goszpodna złámle
czedrovje: dolizlámle Goszpôd
czedruse Libanona.

6. I csini, da szkácsejo, kak
tele, Libanona i Siriona, kak
mládoga szamorôgcza.

7. Glász Goszpodna széka, kak
ognyeni plamén.

8. Glász Goszpodna sztrási pü-
sztino: sztrási Goszpôd Kádes
püszcsávo.

9. Glász Goszpodna k plodi
priszili szrné, i ogôli goscscé. I
vu nyegovoj czérkvi vszáki
nyemí hválo dáva.

10. Goszpôd je potop püszto.
I Goszpôd osztláne Král naveke.

11. Goszpôd dá mócs lüdszti
szvojemi: Goszpôd blagoszlo-
vi lüdsztwo szvoje vu míri.

29.30.'Zolt.

XXX. 'ZOLTÁR.

Zahválnoszt za Bo'zo dobrôto vu krízi
i nevöli.

1. 'Zoltár k szpêvanyi poszve-
csüvanya hi'ze Dávidove.

2. **Z**visávam te Goszpodne,
kâ szi me zviszo, i nej
szi obészelo protivnikov moji
nad menom.

3. Goszpodne, Bôg moj, gda
szem k tebi krícsao, zdr'zao szi
me.

4. Goszpodne, vö szi szpelao
z pekla dûso mojo; ti szi me v
'zitki zdr'zao, gda szo drûgi v
pekel poisli.

5. Szpêvajte Goszpodni. vi
szvéli nyegovi; hválte i zvisá-
vajte szvesztfö nyegovo.

6. Ár szrd nyegov li megnenye
trpi, vu 'zitki je dopádnenye
nyegovo; do vecséra je placis
i zaütra veszélje.

7. Jasz szem pa velo, gda mi
je dobro bilô: nigmár vecs ne-
podl'zem.

8. Ár, Goszpodne, pôle g tvo-
jega dopádnenya szi ti mojo go-
ro potrdo; gda szi pa szkrio lí-
cze tvoje, preszraso szem sze.

9. K tebi bom krícsao, Gosz-
podne, i Bôgi bom sze molo.

10. Ka za dobicsek je z moje
krvi, csi doli sztôpim vu jamo?
Jeli te bode cseszlio prâh? jeli
bode glászo vernoszt tvojo?

11. Szlisaj, Goszpodne, i szimi-

22

lúj sze nad menom: Goszpodne bojdi pomocsnik moj!

12. Ti szi mi moj plac na veszélo szpévanye preméno: sz è-kao szi 'zakel moj, ino szi me z veszeljom opászao.

13. Naj tebi hválo szpèva di-ka moja, ni nemucsí. Goszpodne, moj Bôg, hválo te bodem na veke.

XXXI. ZOLTÁR.

Vüpanye v niksoj nevöli nedá vu szramóto szpádnoti.

1. Dávida Zoltár k naprész-pévanyi.

2. Vu tebi sze vüpam, Goszpodne, nedaj mi vu szramóto szpádnoti na veke: oszlóbodi me po pravicsnoszti twojoj.

3. Nagni k meni vüha twoja, oszlóbodi me: bojdi mi mocsna pecsina, i grád, da me zdr'zis.

4. Ár szi tí pecsina moja, i grád moj; za volo iména twojega me vodi i ravnaj.

5. Vö me szpelaj z mre'ze ste-ro szo mi nalekli, ár szi ti mocs moja.

6. Vu rôke twoje porocsím düh moj, ár szi me tí odkúpo, Goszpodne, Bôg veren!

7. Odürjávam one, kí naszle-düjo tadanke márinoszti; jasz sze pa vüpam vu Goszpodni.

8. Jasz sze veszelim i radü-jem nad twojov dobrôtov, kâ sze

zglédnes na trplènya moja, szpoznas düso mojo vu nevöli

9. I nepüsztis me vu rôke nepriátela, nego posztavís nogé moje na presztôri.

10. Szmiluj sze nad menom Goszpodne, ár szem vu sztisz-kávanyi: prepadno je obráz moj od 'zukoszti, düsa moja i têlo moje.

11. Doli je vzéo od tú'z noszti 'zitek moj, i düsa od zdühávanya: oszláblena je mocs moja od pregresênya mojega, i kôszti moje szo zadrevenele.

12. Vszém protivníkom szem spot, náime szôszedom mojim, i sztrasilo znanczom mojim; kí me vídijo na czeszti, be'zijo pred menom.

13. Pozáblen szem vu szrczi lüdi, kak mrtev: vcsinyen szem, liki zavr'zena poszôda.

14. Ár morem csuti pszüvanya vnôgi, i sztrásenye ze vsze sztráni, gda tanacs dr'zijo med szebom prôti meni: düso mojo vö sztrébiti szopijo.

15. Jasz sze pa vutebi vüpam, Goszpodne, i ercsém: tí szi mi Bôg moj.

16. Vu rokaj twoji szo vrême-na moja, oszlóbodi me z rôk nepriatelov i pregancsarov moji.

17. Preszvéti licze twoje nad szlugom twojim: zdr'zi me za volo dobrôte twoje.

18. Goszpodne nedáj mi v szramoto szpádnoti, ár tebé zezávam. Ti neverni naj v szramoto prídejo, i obnémijo v pekli.

19. Naj obnémijo jálna vűszta, gucsécsa proti pravicsnomi okorno, z gízdosztjov i zametávanyem.

20. Kak velika je dobrotnoszt tvoja, stero szi odlôcso onim, kí sze te bojíjo! o, ká szi csinio vu tebi sze vüpajócsim, pred szinmí cslovecsimi.

21. Tí je szkrijes vu szkrivnoszti lícka twojega pred truczom csloveka: szkrijes je vu Satori pred drá'zd'zenjom jezikov.

22. Hválen bojdi Goszpôd, ár mi je szkázao csüdno dobrôto szvojo na krepkom meszti.

23. Jasz szem toti erkao vu czaganyi mojem: odvr'zen szem od ôcsi tvoji, ali ti szi poszlühno glász prosnye moje, gda szem te zezávao.

24. Lübte Goszpodna, vszi szvéti nyegovi. Obarje Goszpôd te verne, i nazâ plácsa bogato tim gizdávím.

25. Bojdte szrcsni i neczaglivi, vszi csákajôcsi Goszpodna.

XXXII. 'ZOLTÁR.

Od szpravicsanya.

1. Dávidov Návuk.

Blá'zen, komi szo odpúscse ne neprávdenoszti, i kim szo zakriti grêhi.

31.32. 'Zolt.

2. Blá'zen on mô'z, komi notri neracsúna Goszpôd grêha, vu koga dûhi nega jálnoszti.

3. Gда szem je stéo zamucsati, zadrevenele szo kôszti moje od vszákdenésnyega jávkanya.

4. Ár me je dén i nôcs te'zila rôka tvoja, da je vлага v meni vszéhnola, liki szûhava v leti. Selah.

5. Záto tí vadlújtem grêhe moje, i neprávdenoszti moje neszkrivam. Erkao szem: Vadlúvao bom Goszpodni grêhe moje. I tí szi odpúszto bin grêha mojega. Selah.

6. Za tô sze ti bodo molili vszi szvéti, vu prilicsnom vrêmeni, da gda velike povôdni pridejo, nyi ednoga nedoszégnejo.

7. Ti szi obramba moja, od sztiszkaanyaobarjes mené, i z szpêvanyem obládnoszti me obdarüjes. Selah.

8. Rázumnoga te vcsinim, i navcsim te pôt, stero más hoditi: scsém te z mojima ocsama voditi.

9. Nebojdte liki kony i mula, steri szo brez' rázuma, steri csobe sze z vüzdov i brozdámi zavrêti morejo, csi sze ládati nedájo.

10. Te neveren vnogo boleznoszt má, ali toga vüpajôcsegá vu Goszpodni obvzeme miloszcsa nyegova.

11. Radüjte sze vu Goszpodni; veszéli bojdte, pravicsni, i szpêvajte vszi, ki szte právoga szrczá.

XXXIII. 'ZOLTÁR.

Szrcza radoszt je vu hváli dobrôt Bo'zi.

1. Radüjte sze vu Goszpodni, vi pravicsni! Ti pravicsni sze dosztája hvála.

2. Hválte Goszpodna z hárfa-mi: szpêvajte nyemi na deszét sztrün 'Zoltári.

3. Szpêvajte nyemi peszem nôvo: dobro, glaszno igrajte z czinkanyem.

4. Ár je Goszpodna Rêcs práva, i vsze nyegovo delo vu isz-tini.

5. On lübi szmilenoszt i pravicezo: puna je zemla miloszce goszpodnove.

6. Po Récsi Goszpodna szo sztvorjena nebésza, i po dühí vûszt nyegovi vesz nyi sereg.

7. On vküp správi, liki vu vrêcsa vodé môrja, i vcsiní pre-paszt kincsno kámro.

8. Vesz szvêt sze boj Goszpodna: szaszi sze pred nyim vsze bivajôcse na zemli.

9. Ár On je erkao, i zgôdilo sze je: On je zapovedao i na-szstanolo je.

10. Goszpôd na niko szprávi tanács paganov, i potere lüdsztva miszli.

11. Ali Goszpodna tanács osz-táne na veke, miszli szrcza nye-govoga od národov do národov.

12. Blá'zen on národ, komi je Goszpôd Bôg nyegov, lüdsztvo steró, szi je za örok odébrao.

13. Z nebész gléda Goszpôd, i vidi vsze sziní cslovecse.

14. Z prebiváliscsa sztôlcza szvojega gléda vsze prebivajôcse na zemli.

15. Ki je sztvôro szrcze vszákoga nyi, i zná vsza dela nyihova.

16. Neprebiva Král v bátriv-noszti po vno'zini vojszké, te zmo'zen sze nerêsi po velikoj môcsi szvojoj.

17. Konyi nezmorejo, ni nyi velika mócs neoszlobodí.

18. Ovo, ocsi Goszpodnove szo nad timi bôgabojécsimi, i csakajôcsimi miloszcsco nyego-vo.

19. Na resénje düs nyihovi od szmrtli, i o'zivávanye nyi vu gládi.

20. Záto sze vüpa düsa nasa vu Goszpodni, pomôcs i zászlo-ba nasa je On.

21. Ár sze vu nyem radüjte szrcze nase: i zavüpamo sze na szveto imé nyegovo.

22. Bojdi nad nami miloszcsa tvoja, Goszpodne, liki szmo sze vu tebi vüpali.

XXXIV. 'ZOLTÁR.

Zabválnoszt za bo'zo lubézen.

1. Dávida 'Zoltár, gda je pre-mêno obráz szvoj pred Abime-lekom, kí ga je od szébe odganyaao, ino odisao.

2. Blagoszlávlao bom Gosz-podna vszigidár: dú'zna hvála nyegva bode vu vúsztaj moji.

3. Vu Goszpodni sze bode zvi-sávala düsa moja, ka ti vbogi szlísali, ino sze radüvali bodejo.

4. Dícste Goszpodna z menom vréd, i vszi vküp zvisávajmo imé nyegovo.

5. Iszkao szem Goszpodna, i on mi je odgôvoro, i oszlôbo-do me je od vszega sztrahá mo-jega.

6. Kí na nyega glédajo, ino sze k nyemi dr'zijo, oni lícze sze neoszramoti.

7. Ete vbogi je krícsao, i poszlühno ga je Goszpôd, i vö ga je zmogao zevezsê nevôl.

8. Angel Goszpodnov, kak vojszka oblé'ze okóli tê, kí sze ga bojijo, i oszlobodi je

9. Szküszte i vidte, kak pri-jazniví je Goszpôd; blá'zen je on mô'z, kí sze vu nyem vüpa.

10. Bojte sze Goszpodna, vi-szváti nyegovi; ár nemajo nik-sega zmenkanya, kí sze ga bojijo.

34. Zolt.

11. Ti mládi oroszlánye bodo sztrádali, i gladüvali; ali tim, kí Goszpodna iscsejo, nezmen-ka niksa dobrôta.

12. Pojdte decza, poszlühhsajte mené, navcsem vász bogáboja-zen.

13. Sto je, kí zezej 'zitek? Sto-bi rad méo dobre dní?

14. Vari jezik od hûdoga, i lampe tvoje naj negucsijo jál-noszt.

15. Ogni sze hûdoga, i csini dobro: iscsi mîr i vgányaj ga.

16. Ocsí Goszpodnove szo nad timi pravicsnimi i vüha nyego-va na nyí molítev kebzüjejo.

17. Obráz Goszpodnov je pa prôti hûdo csinécsim; naj doli zbrise szpômenek nyihov z zemle.

18. Kricsijo eti, i Goszpôd je csûje, i oszlobodi je ze vszê ne-vôl nyihovi.

19. Blüzi je Goszpôd onim, kí szo potrtoga szrczá, i pomága onim, kí szo potrtoga dûha.

20. Te pravicsen doszta nevôle má, ali Goszpôd ga zevezsiga vö zmore.

21. Mentüje nyemi vsze nyegove kôszti, da sze ni edna 'z nyí nesztere.

22. Toga nepobo'znoga vmo-ri neszrecsa, i odürjávczom to-ga pravicsnoga osztáne bín nyí-hov.

23. Goszpôd odkûpi dûse szlugo
gov szvoji, i vszi, kí sze na
nyega zavüpajo, bodo brezi bi-
na.

XXXV. 'ZOLTÁR.

Prosnya za oszlobodjénje od nepriáte-
lov besznôcse.

1. Dávida 'Zoltár.

Bori sze, Goszpodne, z onim,
kí sze z menom bori: bojûj
sze z tém, kí sze prôti meni bo-
jûjé.

2. Primi zászlobo i oro'zjé, i
sztani mi na pomôcs.

3. Vzemi dárdó, i pomágaj mi
prôti pregancsarom mojim; er-
csi dûsi mojoj: Jasz szem po-
môcs tvoja.

4. Naj sze oszramotijo i ospo-
tajo iszkajôcsi dûso mojo, i na-
zâ sze sztirajo, i na szramôto
vr'zejo, kí hüda miszlijo prôti
meni.

5. Naj bodo, liki pleve pred
vôtrom, i angel Goszpodna je
raze'zeni.

6. Czeszta nyí bojdi temna, i
szkliszka, i angel Goszpodna je
pregányaj.

7. Ár szo mi brezi zroka mre-
'ze vrgli k pogüblényi, brez zro-
ka podkápali dûso mojo.

8. Pridi na nyega pogübel, prve-
le, kak sze odovè; i mre'za,
stero je szkrio, ga vlôvi: v ne-
szrecso naj szpâdne szam.

9. Dûsa moja sze pa veszéli vu

Goszpodni, i radûj sze vu nyegovoj pomôcsi.

10. Vsze moje kôszti ercsite:
Goszpodne, sto je tebi glichni?
kí rësis nevoláka od mocsnê-
sega, i sziromáka i zmenkáva-
jôcsega od nyegovirazbojnikov.

11. Krivi szvedoczke sztanyü-
jejo, i stera nevêm, z tisztim me
krivijo.

12. Z hûdim mi placsumujejo za
dobro, na szrczá boleznoszt.

13. Jasz pa, gda bi oni bete-
gûvali, szem oblékao 'zakel: dû-
so mojo szem mantrao z posz-
tom, i molitev moja sze nesztanoma ponávlala.

14. Kak k priáteli, kak k brati
szem sze pridru'zo: liki on, kí
mater placse, szem sze 'zalosz-
ten ponizo.

15. Ali oni sze radûjejo nad
mojov neszrecsov, vküp szopi-
jo. Tanács dr'zijo prôti meni i
ti náj nevolnësi, brezi bina mo-
jega: trgajo sze, niti neprehê-
nyajo.

16. Z szkazlivczi i spotlivczi
za navküpe krûha volo, kí skri-
plejo z zobmi nad menom. —

17. Goszpodne, kak dugo bo-
des tô glédao? Mentüj dûso mo-
jo od nyí razboja: deczo mojo
od ti mládi oroszlánov.

18. Hválo ti bodem vu velikom
szpraviscsi: dicso bom te med
zmo'znim lüdsztvom.

19. Nedáj sze tém nad menom veszeliti, ki szo po kriciczi nepriatelle; ni z ocsmi spôtati, ki me brez' zroka odürjávajo.

20. Ár neporácsajo míra, i prôti mirovnim na zemli jálne recsi premislávajo.

21. I navelczi odpérajo lampe szvoje prôti meni, i právijo: ahah, ahah, tô rade vídijo ocsi nase!

22. Vidis tô, Goszpodne; nemúcsi: Goszpodne, neboj da lecs od méne.

23. Zbûdi sze i sztani kre pravicze moje, i kre právde moje, Bôg moj, i Goszpôd moj!

24. Szôdi me, pôleg pravicze tvoje, Goszpodne Bo'ze; da sze nedo veszelili nad menom.

25. Ni neercséjo vu szrczi szvojem: ahah, tô szmo 'zeleli! Naj neprávijo: po'zrli szmo ga!

26. Naj sze oszramotijo i ospotajo vszi, ki sze nad mojov neszrecsov veszelijo: z spotom i z szramôtov sze naj okladéjo, ki sze nad menom hválio.

27. Da sze hválio i radujejo, ki mi praviczo vôscsijo, ino ercséjo: zvisávani bojdi Bôg, ki 'zelej mír szlugi szvojemi.

28. I jezik moj bode tvojo praviczo glászo, ino tebé vszák-dén cseszlio.

35.36.'Zolt.

XXXVI. 'ZOLTÁR.

Molba i to'zba prôti hûdim szkazliv-czom.

1. 'Zoltár Dávida, szlugo Bo-zega, k naprészpêvanyi.

2. Ercseno je, od zlocsaszt-noszti neverni z grunta szreca mojega: nega bojazni Bo'ze vu nyem.

3. Ár csi sze szka'züje z ocs-mi, kak, da bi odürjávao zlocsasztosztsz nesztanoma;

4. Rêcs vüszt nyegovi je kri-vicza i jálnoszt; nescse razmeti, kâ bi dobro delao.

5. Kriviczo zmisláva na poszteli szvojoj, trdno obsztoji na nêdobroj pôti, nepopüsztí od hûdoga.

6. O Goszpodne! miloszt tvoja do nebész doszégne, i isztina tvoja do oblakov náj visisi.

7. Pravicza tvoja sztoji, kak goré Bo'ze; i szôdba tvoja, liki náj véksa globocsina. — Gosz-podne ti zmorecs csloveki i 'zivini.

8. Kak drága je miloszcsa tvoja, o Bôg! I szinovje cslovecs sze vu szénczi perôt tvojí vüpajo.

9. Opojeni do od obilnoszti hi-ze tvoje: z potokom nászla-dnoszt tvoji je napojis.

10. Ár je pri tebi vretina 'zitka: vu szvetloszcs tvojoj vídi-mo szvetloszt.

11. Raszpresztri miloszcsó tvojo nad onimi, ki tebé poznajo, i práviezo tvojo nad onimi, ki szo právoga szrcza.

12. Naj me nezaklácsi nôga gizdávcza, ni rôka nepobo'zno-ga me neszühne.

13. Tam naj szpádnejo csiné-csi hûda, ino sze naj vr'zejo, da vecs sztánoti nedo mogli.

XXXVII. ZOLTÁR.

Nej sze je szpácsiti nad szrecsov nepo-bo'zni.

1. Dávida (Zoltár.)

Nežburkaj sze nad timi hûdi-mi: ni neboj necsamuren proti csinécsim neprávdenoszt.

2. Ár kak tráva, sze hitro vö vszecséjo, i liki to zelenyé tráve, povéhnejo.

3. Vüpaj sze vu Bôgi, i csini dobro; 'zivi v dr'zeli, i hráni sze pravicsno.

4. Radûj sze vu Goszpodni, i dá tebi 'zelénye szrcza tvojega.

5. Porôcsi Goszpodni sztezo tvojo, ino sze zavüpaj na nye-ga; On ti bode dobro csinio.

9. Vö szpela nedu'znoszt tvojo, kak szvetloszt, i práviezo tvojo, kak pôldné.

7. Múcsi pred Goszpodnom, i csákaj ga: nerazgrozi sze na toga szrecsnoga na pôti nyego-voj; na mô'za, ki csini szlocs-sztnoszt.

8. Odsztôpi od szrditoszti i tá-

niháj necsamurnoszt: nerazszr-di sze na teliko, kâ bi zlo csi-niti steo.

9. Ár sze hûdodélliczi vö sztrébijo; ali, ki na Goszpodna csákajo, oni bodo öroküvali zemlo.

10. Edno malo, i toga hûdoga vecs nede; i csi sze zglédnes po nyegovom meszti, vecs ga nebode.

11. Ali ti krotki bodo zemlo öroküvali, ino sze veszelili vu velikom míri.

12. Zlo miszli te neveren pró-ti pravicsnomi, i z zobmí skri-ple na nyega.

13. Ali Goszpôd sze nad nyim szmehé; ár vídi, kâ sze pribli'-za dén nyegov.

14. Ti neverni vö potegűjejo szvoj mecs, i nategűjejo szvoj lok, da bi potepli szíromáka i vbôgoga, i bujli one, ki szo práve pôti.

15. Ali nyí mecs naj ide nyim v szrcze, i lok nyihov sze raz-lomi.

16. Bôgse je malo, ka má te pravicsen, od bogátszta vnôgi nepobo'zni.

17. Ár sze zlomijo rame ti ne-pobo'zni: te pravicsne pa ob-dr'zi Goszpôd.

18. Zná Goszpôd dnéve ti po-bo'zni, i örocsina nyihova osz-táne na veke.

19. Neprido na szramoto vu húdom vrémeni, i vu dnévi gláda sze naszitijo.
20. Ár ti nepobo'zni prèdo, i nepriatelle Goszpodna, kak tûcsava ágneczov razide, vu dini razidejo.
21. Nepobo'zen na pôszodo jemlé, i nazâ neplácsa; ali pravicsen je milosztivni i dá.
22. Ár blagoszlovleni nyegovi bodo öroküvali zemlo; ali nyegovi prekléti sze vösztrébijo.
23. Od Goszpodna sze táksega mô'za sztopáji ravnajo, i szteza nyegova je nyemi vugodna.
24. Gда szpádne, sze neodvrze; ár ga Goszpôd podpéra za rokô nyegovo.
25. Dête szem bio, ino szem obsztarao; ali nej szem vido toga pravicsnoga osztávlenoga, niti szemena nyegovoga krûh prossziti.
26. Vszákdén miloszt csini i poszodjáva, i szemen nyegovo bode blagoszlovleno. —
27. Odsztópi od hûdoga, i csi-ni dobro; tak bos prebitek méo na veke.
28. Ár Goszpôd lübi, ka je prav, i neosztávi szvoji szvéti: na veke szeobarjejo. Ali ti hûdi szemen sze vö sztrébi.
29. Ti pravicsni bodo örokü-
- vali zemlo, i na veke do na nyê prebivali.
30. Vûszta toga pravicsnoga modrôszt gororijo, i jezik nyegov gucsi, ka je prav.
31. Právda Goszpodna je vu szrczi nyegovom; nyegovi sztopáji sze nepesklesznejo.
32. Te nepobo'zen súta za tim pravicsnim, i setûje ga pogübiti.
33. Ali Goszpôd ga nenihá vu rôki nyegovo, niti ga neoszôdi, csi bode szodjen.
34. Csákaj na Goszpodna, i dr'zi sze pôti nyegove, i zviszite, da bos öroküvao zemlo, i vido bos, kâ sze vö sztrébi te nepobo'zen.
35. Vido szem ednoga nepobo'znoga zvisenoga, ki sze je zelenio, liki lombra drêvo.
36. Ali gda szem mimo sao, ovo, nej ga je bilô vecs: zvedávao szem ga, ali nej je nai-den.
37. Osztani pobo'zen, i prav szi deni; ár táksemi na szlédnye dobro bode.
38. Presztoplávczi sze pa pre-právio vszegavêcs, i szemen ti nepobo'zni sze vö sztrébi.
39. Ali ti pravicsni májo blagoszlov od Goszpodna; on je krepkoszt nyjhova vu vrémeni sztiszka-vanya.
40. Ár nyim Goszpôd bode pomágao, ino je vovtrgne: rësi je

tí nepobo'zni, i zdr'zi je; ár sze vu nyem vüpajo.

XXXVIII. ZOLTÁR.

Pokore molitev za oslobodjenye od te-skoga bremena gréha.

1. Dávida Zoltár k szpômenki.
2. **Goszpodne!**nekáraj me vu

szrdi tvojem, nekastigaj me vu necsamurnoszti tvojoj.

3. Ár szo sztrèle tvoje v mé-ne bodjene, i rôka tvoja me té'zi.

4. Nega nika czéloga vu 'zivoti mojem, za volo protênya tvojega: nega pokôja vu kôsstaj moji za volo gréha moje-ga.

5. Ár gréhi moje idejo kumesz gláve moje; like tesko bremen, szo mi preteski grátali.

6. Moje rane szmrđijo ino sze gnojijo, za volo bláznoszti moje.

7. Grbavi i szklücseni szem krôto, czéli dén tú'zen hodim.

8. Ár krôto tá széhnejo lede-vjé moje, nega nika czéloga vu 'zivoti mojem.

9. Medlöven szem i vküp sztr sztrasno: trôbim od nepokôja szrcza mojega.

10. Goszpodne pred tebom je vszáko 'zelénye moje, i zdühá-vanye nej szkrito pred tebom.

11. Trepecse mi szrcze moje; osztávila me je môcs moja i po-szvét ôcs' moji je nê pri meni.

12. Moji lübléni i priátelje szto-jijo pred menom, i mrzi sze

nyim nevola moja; i moji bli-zányi ôzdalecs posztánejo.

13. Oni, ki iscsejo dûso mojo, mi mre'ze mecsejo: i iszka-jócsi neszrecso mojo, gucsijo meni na skodo, i jálnoszt zmi-slávajo vesz dén.

14. Ali jasz, kak glühi necsü-jem, i liki nêmi szem, ki neod-pré vûszt szvoji.

15. Tak szem, kak cslovek, ki necsüje, i ki nema odgovora vu vûsztaj szvoji.

16. Ár na tébe sze zaniham Goszpodne; tí mi odgovoris Goszpodne, Bôg moj!

17. Ár szem erkao; naj sze li neradüjejo nad menem, i csi sze poszkleszne nôga moja, naj sze nehválijio nad menom.

18. Ár szem jasz na trplène-sztvorjen, i boleznoszti moja je nesztanoma pred menom.

19. Ár vadlujem neprávdenoszti mojo, i czecknem sze za gréh moj.

20. Ali nepriatelje moji szo v 'zitki i zmo'zni, i povno'zavajo sze, ki me brez' zroka odürjá-vajo.

21. I z zlom mi za dobro po-vrnyávajôcs, sze protivijo z menom; záto, kâ sze toga do-broga dr'zim.

22. Neosztavime, Goszpodne: Bôg moj! neboj dalecs od mé-ne.

23. Híti mi na pomôcs, Go-szpodne, zvelicsanye moje!

XXXIX. 'ZOLTÁR.

Molba za právo modrôszt vmeranya, kak gvûsno vrásztvo proti szpáki.

1. Dávida 'Zoltár k naprêszpê-vanyi za Jeduthuna.

2. **G**ori szem djao vu szebi: obarjem sze na sztezaj moji od gresénya z jezikom mojim: zdr'zím vûszta moja na vûzdi, dokecs de nepobo'zen pred menom.

3. Obnêmo szem vu mûcsanyi, zamucsao szem od veszeljá, i 'zaloszt mojo vu szebi grizém.

4. Gorelo je vu meni szrcze moje, i liki ogen sze znêto vu miszlaj moji, tak da szem gúcsao z jezikom mojim.

5. Dáj mi znati, Goszpodne, konecz moj: i racsún dnévor moji, steri je! da zvêm, kâ mi je preminôti.

6. Ovo, kak dlan szi mi zmero dnéve moje, i bîvoszt moja je kak nicesz pred tebom. Kak nicesztni szo vszi lüdjé, ki dönnok tak bátrivno 'zivéjo. Selah.

7. Zaisztino, tak hodi cslovek, kak tenya; sztanovito sze márno trûdi! vküp szprávla, i nevej, sto de szranyüvao.

8. Na koga bi sze tak szlono, Goszpodne? Vu tebi je vûpanye moje.

9. Oszlôbodi me od vszega

39.40. 'Zolt.

presztoplênya mojega: neposztavi me vî na spot pred te blázne.

10. Obnêmim, i neodprém vûszt moji; ár ti vcsinís tó.

11. Vzemi z méne bics tvoj, nacsi prêdem pod vdárczem rôk tvoji.

12. Gда kastigas csloveka za grêhov volo; zéj sze lepota nyegova, liki od molov. Zaisztino, márnoszt je vszák cslovek. Selah.

13. Szlisaj molbe moje, Goszpodne, i vzemi vu vûha krics moj: nemûcsi nad mojimi szkuzzami, ár szem tühéncz pred tebom, i 'zelár, kak vszi ocsáczci moji.

14. Pûszti me, da sze raszhladim, prvle, kak sze tá szprávim ino me vecs nede! —

XL. 'ZOLTÁR.

Prorokuvanye od Krisztusa; nyegovoga trplênya, i cseszti proroczke.

1. Dávida 'Zoltár k naprêszpê-vanyi.

2. **C**sakajôcs szem csakao Goszpodna; on sze je k meni nagno, i poszlühno je kricsanye moje.

3. Vô me je potégno z groznejame; z kalisa blata; i poszta-vo je nogé moje na pecsino, i mocsne je vcsino sztopáje moje.

4. I dao je vu vûszta moja peszem nôvo, hválo Boga nase-

ga; lô do vidili vnôgi, i bojali do sze, ino sze vüpali vuGoszpodni.

5. Blá'zen on mô'z, ki vu Goszpodni polo'zi vüpazen szvojo, i nepridrû'zi sze k tim gizdávím, i k tim na lá'z gibkim.

6. Vnôga szo, o Goszpodin Bôg, csûda tvoja i miszli tvoje nad nami. Niscse je nej tebi glihni. Oznanüvao i glászo bom je; ali vnogo véksa szo, kak bi sze pregovoriti mogla.

7. Áldovi i dári szo ti nej vu godni; ali vûha szi mi ôdpro: ne'zelès 'zgánoga áldova, ni áldova vtisanya.

8. Teda szem erkao: ovo idem; vu Knigaj je píszano od méne.

9. Gotov szem, o Bôg, csiniti volo tvojo, i právda tvoja je vu szrczi mojem.

10. Predgao szem praviczo tvojo vu twojoi velikoj obcsini: ovo vûszt moi szem nêzápro: ti znás, Goszpodne.

11. Pravicze tvoje szem nêszkrio vu szrcze moje: isztlino tvojo i tvoje zvelicsanye szem vörazglászo: nej szem szkrio miloscse tvoje ino isztlina tvoje pred tov velikov obcsinov.

12. Tí pa, Goszpodne, neprikráti meni szmilenoszti tvoje: po milosczi twojoi i twojoi isszinti me na veke obdr'zi.

13. Ár szo me okôli vzelá hüda brez' racsúna: popadnole szo

me nepravdenoszti moje, da ji nemorem viditi; vecs ji je, kak vlászi gláve moje, záto me je osztavilo i szrcze moje.

14. Dopadni sze ti, Goszpodne, vörësiti mené. Goszpodne, hiti mi na pomôcs!

15. Szrame'zlüvati sze morejo i na spot szpádnati vszi, ki iscsejo dûso mojo pogübít: szpét sze naj obrnéjo, i na szramôto vrzejo 'zelejôcsi mojo neszreco.

16. Naj sze léknejo nad szramôtov szvojov, ki meni právio: ahah! ahah!

17. Naj sze radûjo ino veszelijo vu tebi, vszi iszkajôcsi tebé, gororijo vszi, ki lûbijo zvelicsanye tvoje: Goszpôd bôjdi visziko hválen!

18. Jasz szem pa obte'zen i obô'zan; ali Goszpôd sze za méne szkrbi. Ti szi pomôcs moja i moj oszloboditel, Bôg moj, nemûdi sze.

XLI. 'ZOLTÁR.

Od dobrivnoszti i nevernoszti.

1. Dávida 'Zoltár k naprëszpêvanyi.

2. Blá'zen, ki gorivzeme toga potrebuvajôcsega; vu hûdom dnévi ga oszlobodi Goszpôd.

3. Goszpôd ga bode varvao, ino ga vu 'zitki zdr'zi: blá'zen bode na zemli, niti ga nedás hotenyi protivníkov nyegovi.

4. Bôg de ga otávlao na betéznoj posztele. Tí vszo lego nyegovo preobrnés vu betégi nyegovom.

5. Jasz szem tak erkao : Goszpodne, szmilűj sze nad menom, zvrásci dûso mojo, ár szem pregréso prôti tebi.

6. Nepriátelje moji hûda právijo na méne : gda merjé, i préde imé nyegovo ?

7. Csi mi prido na glédanye, márna gucsijo ; szrcze nyihovo zvrsáva hûdôbo, vôido i razlácsajo me.

8. Vküp sepecsejo prôti meni vszi odürjávczi moji, i zmislávajo zla na méne.

9. Rêcs Beliála ga naj pokrije, da, gda bode le'zao, nedá sze nyemi vecs gorisztánoti.

10. Escse i priátel moj, vu kom szem sze vüpao, kí je jo krûh moj, je gori zdigno petô prôti meni.

11. Záto tí, Goszpodne, sze szmilűj nad menom, i pomori mi gori, da nyim nazâ plácsam.

12. Z toga szpoznam, kâ szem ti priéten, csi sze nebode radúvao nepriátel moj nad menom.

13. Mené pa zdr'zis za volo pobo'znoszti moje, i posztávis me pred licze tvoje na veke.

14. Hválen bojdi Goszpôd, Bôg Izraela, od vek i vekoma do vek i vekoma. Amen, Amen !

XLII. 'ZOLTÁR.

Nevola i trôst ti pregányani.

1. Návuk Korehovi otrokov k naprêszpêvanyi.

2. K ak jelen lecza za hladnov vodôv; tak dûsa moja kricsí k tebi, o Bo'ze !

3. 'Zéja dûsa moja Bôga, Bôga 'zivoga. Gda pridem, ka bi sze szkázao pred liczom bo'zim ?

4. Szuze moje szo hrána moja dén i nôcs; da mi právijo vesz dén : gde je Bôg tvoj ?

5. Z toga gda sze szpomeném, vövlejém szam vu szebi dûso mojo ; ár bi rad tá sao vu sereg, i szpravo sze 'z nyim k Hi'zi bo'zoz, z glasznim szpêvanyem, i dicsenyem, z vno'zinov szvétek szvetéccsov.

6. Zaka sze 'zalosztis, dûsa moja, ino szi tak nemirovna vu meni ? Csákaj na Bôga ; ár bom ga escse csesztio, kâ me pomága z liczom szvojim.

7. Bôg moj, tú'zna je dûsa moja vu meni ; záto sze z tébe szpominam vu dr'zeli Jordána i Hermona mále gore.

8. Prepaszt prepasztli kricsí z súmlényem válov tvoji: vsze szlápowje i povôdni tvoje sze po meni válajo.

9. Vu dne mi podelí Goszpôd miloszcszo szvojo, i v nocsi szpêvam nyemi, i molim Bogá 'zitka mojega.

10. Ercsém Bôgi: pecsina moja, zaka szi sze szpozâbo z méne? zaka morem, te'zen od nepriatela, 'zaloszten hoditi.

11. Kak sztrtina je vu kôsztaj moji, da me spôtajo nepriatelle moji, govorécsi meni vszákden: gde je Bôg tvoj?

12. Ka sze 'zalosztis, dûsa moja, ino szi tak nemirovna vu meni? Csákaj na Bôga; ár bom escse hválo nyemi, kâ je zvelicsanye licza mojega, i Bôg moj.

XLIII. 'ZOLTÁR.

Zezávanye Bôga, náj vísisega szodcza.
Szôdi mené, o Bôg, i pelaj právdo mojo prôti lüdém neszvétim: vari me od jálnoga i hûdoga csloveka.

2. Ár szi ti Bôg môcsi moje; zaka szi me osztavo? zaka morem, te'zen od nepriatela 'zaloszten hoditi?

3. Posli szvetloszt twojo i iszttino twojo; one me naj vodijo i szpelajo k twojoj szvétoj gori i do twojega prebiválisca.

4. Da priszlôpim k oltári bo'zemi, k Bôgi radoszti i veszeljá, ino te dicsim na czíthari o Bôg, Bôg moj!

5. Zaka sze 'zalosztis, dûsa moja? zaka szi nemirovna vu meni? Csákaj na Bôga, ár bom ga escse csesztio, kâ je zvelicsanye licza mojega, ino Bôg moj.

XLIV. 'ZOLTÁR.

Molítev ti szvéti.

1. Návuk Korehovi otrokov k naprêszpêvanyi.

2. **B**ôg! z vûhami nasimi szmo csûli: ocseve na si szo nam razkládali, ka za dela szi ti csinio vu nyí dnévi, vu sztári vrêmenaj.

3. Ti szi z rokôv tvojov pogane pregnao, i nyé tá poszádo: pogûbo szi te ove, i razplaso.

4. Ár szo nej z mecsom szvojim dôbili dr'zélo, i nyí rama je nyim nê pomágala: nego dêszna tvoja i rama tvoja, i szvetloszt licza twojega, záto, kâ szi ti je dopadnolo vu nyí.

5. Ti, Bôg, szi szam moj Král, ki Jákobi pomôcs oblübís.

6. Po tebi protivnike nase sztiramo: vu iméni tvojem szklácsimo one, ki nad nász sztânejo.

7. Ár sze nezavüpam na lok moj, i mecs moj me neobráni.

8. Ali tí nász obdr'zis od nasi protivníkov, i odürjávcze nase szi ospotao.

9. Vu Bôgi sze scsémo hválii vszákden, i tvoje imé dicsiti na veke. Selah.

10. Ali zdâ szi nasz osztavo, i na szramoto pûszto; nê szi vôsao z vojszkov nasov.

11. Pobegnoti nam dopüsztis pred nepriatelmi, i odürjávczi nasi nász porobijo.

12. Prék nasz dás, liki ovczé na jésztvino, i med pogane nasz rasztepés.

13. Odao szi lüdsztvo tvoje brez pênez, i nê szi pobôgsao czene nyegove.

14. Vö szi nasz dao na spot szôszedom nasim, na oszmejávanye i czône onim, ki szo okoli nász.

15. Vesino szi nasz példo med paganmi, da bi kivali z glavámi nad nami.

16. Vszakdén je szramota moja pred menom, i licze moje je puno szráma.

17. Za volo gucsa ospotávaczov i pszüvczov, za volo nepriatela i zadomeszcsavcza.

18. Vsze tô je prislo na nász; dönom szmo sze nej szpozábili z tébe, ni grátali la'zczi vu závezki tvojem.

19. Neobrácsa sze názdrat szrce nase: nevkleknejo sztopáji nasi od pôti tvoje.

20. Csi szi nasz taki szklacso med sárkane, i pokrio nasz z szénczov szmrti.

21. Csi bi sze szpozábili z iména Bogá nasega, ali vö raszprésztreli roké nase proti tûhomi bôgi.

22. Jeli Bôg nebi tô prevido? da on zbrojáva ta szkrita szrczá.

23. Ár sze za tébe vmárjamo
44.45.'Zolt.

vszakdén; tak sze dr'zimo, liki na klânye bodôcse ovczé.

24. Prebûdi sze! zaka szpis Goszpodne? obûdi sze, i neodvr'zi nasz na veke.

25. Zaka bi szkrivao licze tvoje i szpozâbo sze z nevôle nase, i obte'zenya nasega?

26. Ár je vugnyena do práha düsa nasa, i têlo nase prikeljeno k zemli.

27. Sztani nam na pomôcs, i oszlôbodi nasz, za volo miloszce tvoje.

XLV. 'ZOLTÁR.

Proroküvanye od Krisztusa, kak zárocsnika czérkvi.

1. Szvadbená peszem i vucsenye Korehovi otrokov od liliomov k naprészpevanyi.

2. Lépo peszem nabéra szrce moje; porocsim náraovo mojo Králi; jezik moj je, liki pero hitroga piszácsa.

3. Lepsi szi od vszê szinov lüdi: vö je vlejána szlatkoszt vu vûszta tvoja; záto te blagoszovi Bôg na veke.

4. Pripasi tvoj mecs na sztran tvojo, tí 'zmozen! díko tvojo i postenyé tvoje.

5. I vu ôpravi tvojoj szrecsno gezdi z rëcsjov isztine, krotkoszti i pravicze, i szká'zi csûda z dësznov tvojov.

6. Sztrèle tvoje szo osztre, národje szpokáplejo pred te-

bom, na szrēdi med protivníkmi Krála.

7. Sztolecz tvoj, o Bôg, je vszigidár i na veke; palicza rávnoszti je palicza Králevszta vyojega.

8. Lüb isztino, odürjávas ne-pobo'znoszt; záto te je nama-zao Bôg, Bôg tvoj z oliom ve-szélja vise tûvárisov tvoji.

9. Mirha i aloe i Kezia je vsze oblecšalo tvoje, z palacs szlo-novi bodo te z mu'zikov raz-vezseljávali.

10. Cseri králevszke szo vu tvoji drágocsaj; kre dèszne tvo-je sztojí zárocsnicza vu csisz-tom zláti.

11. Poszlühsaj csi, glédaj, na-gni vúha tvoja, i szpozábi sze z lüdszta tvojega, i z hi'ze o-csine.

12. Veszlio sze bode Král vu lepoti tvojoj; ár je on Goszpôd tvoj, záto sze naklekni pred nyim.

13. I cseri Tirusa sze bodo z dármí szvojimi pred liczom tvo-jim omiljávale kak ti náj bog-a-tésti lüdszta.

14. Vszegavécs odicsena je csi králova znôtra, i oblecšena z zlátim gvantom.

15. V- nasítój opravi sze pri-pela k Králi; devojke za nyòv kak priátelkinye nyéne, sze tü-di szprevodijo pred tébe.

16. Szprevodijo sze zradosz-joy i veszeljom, i sle bodo vu palacse Krála.

17. Meszto ocsév tvojí bos mě-la otroke; posztávis nyé poglá-vnike po czéloj zemli.

18. Szpominao bom imé two-je od deczé do osztankov de-czé; záto te bodo vadlüvali ná-rodje na vsze vek i veke.

XLVI. 'ZOLTÁR.

Czérkvi trôst i bátrivnoszt.

1. Prêdnyemi szpêvczi Kore-hovi otrokov peszem na Ali-mot.

2. Bôg je obramba i môcs na-sa, vu vszákom sztisz-kávanyi gotova pomôcs nái-dena.

3. Záto sze nebojímo, csi bi sze szvét premenyávao, i goré sze preobracsale na szrêdo vu môrje.

4. Csi bi sümlelo, z válovjom divjalo môrje, i od nyegovoga vdérjanya goré prepadnole. Selah.

5. Potok i járki razveszeljáva-li bodo váras bo'zi, szvéto pre-biváliscse visesnyega.

6. Bôg je na szrêdi notri v-nyem, záto sze negene; na po-môcs nyemi bode Bôg rano.

7. Pogánye moro trepetati, i králevszta szpádnotti; gda vö-pùszti glász szvoj, rasztopi sze zemla.

'ZOLTÁR.

8. Goszpôd seregôv je z nami, obramba nasa je Bôg Jáko-
ba. Selah.

9. Hodte, glédajte dela Goszp-
odnova, kí csüda csinána zemli.

10. Kí bojni konecz vr'ze po
vszem szvěti; zlámlé lok, i szte-
re dárdo, zézgékola z ognyom.

11. Hényajte i szpoznajte, kâ
szem jasz Bôg, ki sze bom zvi-
sávao med paganmi, zvisávao
sze bom na zemli.

12. Goszpôd seregôv je z nami,
obramba nasa je Bôg Jáko-
ba. Selah.

XLVII. 'ZOLTÁR.

Od Krisztusovoga v nébo zastoplénaya.

1. Korehovi otrokov 'Zoltár k
naprêszpêvanyi.

2. Vszi národje pôkajte vküp
z dlanami, i szpêvajte
Goszpodi z glászom viszikim.

3. Ár Goszpôd, te Vísesnyi
je grozni, veliki Král po vszoi
zemli.

4. On podvr'ze národe pod
nász, i pagané pod nogé nase.

5. Odeberé nám k örocsini na-
soj diko Jákobovo, koga je lü-
bo. Selah.

6. Gori je sao Bôg z kricsa-
nyem, Goszpôd z glászom trom-
bönte.

7. Szpêvajte, szpêvajte Bôgi:
szpêvajte, szpêvajte králi na-
semi.

46.47.48.'Zolt.

8. Ár je Bôg Král nad czélov
zemlov: szpêvajte nyemi rá-
zumno.

9. Bôg kraluje nad paganmi;
Bôg szedi na szvojem szvém
sztôlczi.

10. Poglavnici národov szo
sze vküp szpravili k lüdszti
Bôga Abrahámovoga; ár szo
zászlobe zemle bo'ze, kí je jáko
zviseni.

XLVIII. 'ZOLTÁR.

Kép ezerki krsztsanszke.

1. 'Zoltárszka peszem Koreho-
vi otrokov k naprêszpêvanyi.

2. V eliki je Goszpôd, i ve-
like hvále vrêden, vu vá-
rasi Bogá nasega, na szvojoj
szvětoj gori.

3. Gora Sion je, kak edna lè-
pa dr'zela, na veszélnoszt vszoz
zemli; na nyé sztráni od sze-
vra je meszto velikoga Krála.

4. Bôg je vu nyé palacsaj zná-
ni, kak obramba.

5. Ár ovo Králove szo vküp
szprisli, i mimo szo sli navküpe.

6. Oni tô vidivsi, krôto szo sze
csüdúvali, léknoli szo sze i
sztrasili.

7. Trepetanye je na nyé tam
szpadnolo; 'zaloszt, kak na ro-
décsó.

8. Po zdôlczi razbijes lâdje
môrja.

9. Liki szmo csüli, tak szmo
vidili vu várasi vszé seregôv

Goszpôda, vu meszti Bogá na-sega. Obari ga Bôg na vek i veke. Selah.

10. Csákamo, Bo'ze, na miloszcsco tvojo vu czérkvi tvojoj.

11. Kak imé tvoje, o Bôg, tak i hvála tvoja je do konczov zemlé: dêszna tvoja je puna pravice.

12. Veszelila sze bode gora Siona, radüvale sze bodo cseri Jude, za volo pravicze tvoje.

13. Okôli obdajte Sion, i okôli ga nasztante, precstite türme nyegove.

14. Obrnte gedrnoszt na zid nyegov, i zvrsávajte nyega palacse, da tô pripovedávati morete odvëtki pridôcsemi.

15. Kâ je ete Bôg, nas Bôg, na vsze vek i veke. On nász bode vodo do szmrti.

XLIX. 'ZOLTÁR.

Návuk i trôst|prôti szrecsi nepobo'zni.

1. 'Zoltár Korehovi otrokov k naprêszpêvanyi.

2. Poszlühnte eto vszi národje: kebzûjte vszi prebivajôcsi na zemli.

3. Tak prôszti lüdjé, kak ti vi-sisi, navküpe bogátzi i sziromáczke.

4. Vûszta moja bodo guçsala módroszt, i premislávanya szraca mojega rázumnoszt.

5. Tá nagnem k prilikam vûha

moja: zacsnem na czithari pri-poveszt mojo.

6. Zaka bi sze sztarao vu hüdi dnévi; csi me zloczasztnoszt oni, ki me pod péte mecsejo, obdá?

7. O, ki sze zavüpajo na szvoje bogátszto, i nad vno'zinov bogátszta szvojega sze zvisávajo!

8. Niscse nemre nikak odkü-piti brata, ni nika dati Bôgi za resênye nyegovo.

9. Ár je tak drágó resênye dûs nyihovi, da je more z miszli püsztiti na veke.

10. I csí bi taki dugo 'zivo, i nebi vido groba.

11. Ár sze viditi dá, kâ tak môdri mérajo, kak norczi i blázni preidejo, i bogátszto szvoje drûgim povr'zejo.

12. Mislênya nyihova szo, dabi hi'ze nyihove vecsne, szlánek nyihov od odvëtka do odvëtka bio, i po nyihovom iméni sze zvalé dr'zéle.

13. Ali cslovek vu toj diki ne-obsztoji, priszpodobno k gove-di, stero pogine.

14. Tô je djánye oni, kí blázniyo, i ki za nyimi dopádnenej májo vu vûsztaj nyihovi. Selah.

15. Kak ovczé sze vu pekel zmecsejo, szmrt je bode jèla, i gospodüvali bodo nad nyimi ti pravicsni rano: nyi k  p ob-

sztara ; pekel bode nyí sztális.

16. Ali Bôg odküpi z pekla ramé dûso mojo, ár me je gori prijao. Selah.

17. Nezburkaj sze, gda obo-gati cslovek, i gda sze povnô-za préczimba hi'ze nyegove.

18. Ár vu szmrti nika z sze-bom nevzeme : nede sla za nyim préczimba nyegova.

19. Ár je dûsi szvojoj vu 'zit-ki po vòli hodo; hváli sze, kâ je dobro 'zivo.

20. Poberé sze vszáki za od-vétkom ocsév szvoji, i na veke nebode vido szvetloszti.

21. Cslovek tak vu préczimbi i brez' rázuma, je priszpoden-ben k govedi, stero prède.

L. 'ZOLTÁR.

Od práve Bo'ze eseszti.

1. Asafa 'Zoltár.

Bôg Bogôv, Goszpôd je gu-
csao i zvao szvét od zhoda
szuncza, do záhoda.

2. Z Siona sze je talépa szvet-
loscsa, Bôg oblescsila.

3. Bôg nas pride i nebode mü-
csao ; ogen po'zgécsi bode pred
nyim, i okôli nyega vihér neszmerni.

4. Zvao de nébo odzgora, i
zemlo naj szôdi národ szvoj.

5. Vöküp mi szpravte szvéte
moje, prestimajócse závezek
moj vise áldova.

49.50.'Zolt.

6. I glászila bodo nebésza pravicsnoszty nyegovo, ár je Bôg szam szodecz. Selah.

7. Poszlûhsaj lüdszto moje !
naj gucsim: Izrael, naj szvedocsim med tebom: Jasz Bôg, szem tvoj Bôg.

8. Nescsem te kárti za twoji
áldovov volo ; gorécsi áldovi
twoji szo vszigdár pred menom.

9. Nevzemem z twoje hi'ze tel-cscsia, ni kozlov z twoji stal.

10. Ár je moja vsza 'zivina lo-gôv, i zvirina na jezero jezér
goraj.

11. Znam vsze flicze gôr, i
mlajina polszka je pred menom.

12. Csi bi lacsen bio, nebi ti
pravo ; ár, moj je vesz szvét, i
punoszty nyega.

13. Jeli jém meszô jünczov,
ali pijém krv kozlòv ?

14. Aldûj Bôgi zahválnoszty,
szpuni Visnyemi oblûbo twojo.

15. I zovi me vu dnévi sztisz-kávanya: oszlobodim te, i ti me
bodes dícsó.

16. Ali tomi nepobo'znomi ve-
lí Bôg : zaka oznanüjes mojo
právdo, i jemlés vu vûszta two-
ja závezek moj ?

17. Geto odürjávas káranja i
za hrbet mecsces recsi moje !

18. Csi vídis tatá, 'z nyim be-
zis, i z práznikmi más obcsin-szto.

19. Vûszta twoja püscsas na

hüdo, i jezik tvoj zbéra jálnoszt.

20. Szédes szi i gucsis próti brati tvojemi, i szini materé tvoje ogrizávas.

21. Tô szi csinio, i jasz szem muesao; i ti stímas, kâ bom jasz táksi, kak tí? — Ali jasz te pokáram, i na ôcsi ti vr'zem.

22. Kebzűje dönon na tó, ki sze szpozábite z Bôga, naj vass tá nevneszém, i nede vam oszlobodítela.

23. Ki zahválnoszt áldüje, on mené cseszti; i tó je pôt, da nyemi poká'zem zvelicsanye Bo'ze.

LI. 'ZOLTÁR.

Dávida pokôre gledalo.

1. Dávida 'Zoltár k naprêszpêvanyi.

2. Gда bi Náthan prorok k nye mi priso, potom kak je bio pri Bathsebi.

3. **S**zmilûj sze nad menom Bôg, pôleg dobrovitno szti tvoje, i pôleg velike milo sztivnoszti tvoje zbrisí doli grêhe moje.

4. Vesz me operi od neprávdenoszti moje; i z grêhov moji, me ocsiszli.

5. Ár szpoznam moje pregresenye, i grêh moj je nesztanoma pred menom.

6. Prôti tebi, li prôti tebi szem pregrêso: zle szem csinio pred

ocsmi tvojimi, da sze szpravicasas tí vu recsáj tvoji, i csiszli bodes vu szôdbi tvojoj.

7. Ovo, vu nepraviczi szem sze osznôvo, i vu grêhi me je poprijéla mati moja

8. Ovo, tí isztino 'zelès vu obisztaj, to szkrivno modrôsst mi vő vjávis.

9. Poskrôpi me z hízopom, da bom csiszti: mûj me, da od sznêga belësi bodem.

10. Dáj mi obcsûtiti radoszt i veszélje, da sze mi razveszelijo kôszti, stere szi szpotro.

11. Obrni licze tvoje od grêhov moji, i doli zbrisí vsze bíne moje.

12. Sztvôri vu meni, o Bôg, szrcze csíszto, i düh sztálen penôvi vu meni.

13. Neodvr'zi me od licza tvojega: nevzemi tvojega szvétoga Dühá od méne.

14. Potrôstaj me pá z tvojim zvelicsávanyem: zdr'zi me z Dühom obeszeliáj.

15. I vucso bom presztopnške na poti tvoje, da sze grêsniczke k tebi povrnéjo.

16. Oszlôbodi me od dugôv krvi, o Bôg, Bôg mojga zvelicsanya, i zvisávao bode jezik moj praviczo tvojo.

17. Goszpodne, odpri lampe moje, i zvisávala bodo vûszta moja glász tvoj.

18. Neradl̄ies sze tí vu áldovaj, csi bi ti je dao; 'zgáni áldovi sze ti nedopádnejo.

19. Áldovi Bo'zi szo: düh potrti, — szrcza potrtoga i sztszkávanoga tio Bôg, nezavr'zes.

20. Vcsini dobro, pôleg miloscse tvoje z Sionom: zidaj sztene Jerusálema.

21. Teda sze ti dopádnejo áldovi pravicsnoszti, 'zganyá i czélo'zganyá; teda bodo telcsice na oltári tvojem áldüvali.

LII. 'ZOLTÁR.

Dávida to'zba na Doega.

1. Dávida návuk k naprêszpêvanyi.

2. Gда bi prisao Doeg Edomita, i nazvészto bi Sauli, i erkao nyemi: Dávid je prisao vu hi'zo Ahimeleka.

3. K a sze zvisávas vu zlosasztnoszti, o zmoszen; da miloscsa bo'za vszákden trpi?

4. Zlo mîszli jezik tvoj; kak osztra britva rē'ze z la'zmi.

5. Lübís hûdo pred dobrim, ráj gucsis lá'z, kak isztino. Selah.

6. Rad gucsis vsze na podmákye, z jálnim jezikom.

7. Záto te pogübi Bôg vszegavécs; zmo'zd'zi te, i pre'zené z szlánka, i vö te sztrébi z zemle ti 'zivôcsi. Selah.

51.52.53.'Zolt.

8. I vidôcsi tô ti pravicsni, sztrsnejo sze, i'z nyega sze oszmejávali bodo.

9. Ovo mò'z, ki je nej vu Bôgi polo'zo mócsi szvoje, nego sze je vüpao vu vno'zinoszti bogátszta szvojega, i mocsio sze vu zlocsasztoszti szvojoj.

10. Jasz pa osztánem, liki zeléna oliva, vu Hi'zi Bo'zoz: vüpao sze bodem vu miloszcsiboz'zoz na vsze vek i veke.

11. Zvisávao te bodem na vek, ár vsze dobrocsinis: i csakao bom na Imé tvoje, ár je tô vugodno tvojim szvétlim.

LIII. 'ZOLTÁR.

od csloveka pokvarjenoszti i odküplênya.

1. Dávida návuk k naprêszpêvanyi na Mahalot.

2. Blázen právi vu szrczi szvojem: Nega Bôga. — Pokvarjeni szo, ino gnusz vcsinyeni vu szvojem hûdom deli; nega ga, ki bi dobro csinio.

3. Bôg doli gléda na szini cslovecse, da bi vido, jeli jeszte râzumen, ki bi iszkao Bôga.

4. Ali vszi szo odpadnoli, vszi navküp szo sztûhnoli: nega ga, ki bi dobro csinio, nega ni ednoga.

5. Nescsejo tô szpoznati csinécsi zlo, po'zérâjôcsi lüdszto moje, kak, ki krûh jéjo, Bôga nezezávajo.

6. Tam sze bojijo, gde sze je nej bojati, ár Bôg raztepé kôszti borczov. — Oszramotis je, ár je je Bôg odvrgao.

7. O dabi z Siona dána bila pomôcs Izraeli! i Bôg szvojega národa robsztrvo premeno! — Radüvao bi sze Jákob, i veszelio bi sze Izrael.

LIV. 'ZOLTÁR.

Prosnyá za pomôcs i oszlobodjénye.

1. Dávida návuk k naprêszpêvanyi na Neginoth

2. Gda bi Sifite prišli, i erkli Sauli: jeli je nej Dávid szkríti pri nasz?

3. **B**ôg, za tvojega Iména volo me obari, i szpravi mi praviczo po zmo'znoszti tvojoj.

4. Bo'ze! poszlühni molitev mojo: kebzûj na recsi vûszt moi.

5. Ár szo tühénczi sztanoli nad méne, i szilo delajôcsi iscsejo dûso mojo, i nemajo Bogá pred szebom. Selah.

6. Ovo, Bôg je pomôcs moja, Goszpôd zdr'zi dûso mojo.

7. Nazâ plácsa hûdôbo nepriátelom mojim. Vu isztini tvojoj je prepravi.

8. Z gotovnosztjov bom ti áldov áldüvao, i zvisávao Jehova imé tvoje, ár je pokojécse.

9. Geto szi me ti vô zmogao z

vsze moje nevôle, i vu nepriátel moji sze je naglédalo okô moje.

LV. 'ZOLTÁR.

Prosnyá proti jálnim bratom.

1. Dávida návuk k naprêszpêvanyi na Neginoth.

2. **P**oszlühni o Bo'ze, molitev mojo, i neszkríj sze pred mojov prosnyov.

3. Kebzûj na méne i szlisaj me, kí tak milo proszim ino jôcsem.

4. Za volo krícsanya nepriátelela i te'zenya toga hûdoga; ár mecsejo na méne hûdôbo, i csemérno me odürjávajo.

5. Szrcze moje trpecse vu me ni, i szmrtne bojazni szo szpadnole na méne.

6. Sztrâh i trepetanye je prislo nad méne, i groza me je obîsla.

7. Záto szem erkao: sto mi dá perôti, kak golôbi, da bi odleto ino szi pocsino!

8. Ovo, dalecs bi odbê'zao i prebivao bi vu pûszcsávi. Selah.

9. Hito bi vuidte pred vihérom szlápojvjem.

10. Po'zri je, Goszpodne, razdéli nyim jezike, ár vídim szillo i szvájo vu meszti.

11. Dén i nôcs hodijo po nyega sztenáj okôli: krivicza ino trûd je vu nyem znôtra.

12. Pogüblênya szo vu nyem, ni neodide csalaria i jálnoszt z vilicz nyegovi.

13. Da bi me szramotio nepriátel moj, tò bí prenásao; i da bi sze pozdigávao nad méne odürjávecz moj, szkrio bi sze pred nyim.

14. Ali ti szí moj tiváris, voj moj, i moj znáneč.

15. Midva szva priaznivo med szebom vküp dr'zala; vu Hi'zo Bo'zo szmo hodili vu serégi.

16. Zatisaj je szmrt náglia, zivi naj doli idejo v pekel, ár je zlocsasztoszt vu prebiváliscsaj nyihovi, i na szrédi med nyimi.

17. Jasz bom pa Bôga zezávao, i Goszpôd obdr'zi mené.

18. Vecsér i zaútra, i pôldné bom sze molo ijôkao, i poszlühne glász moj.

19. Rêsi on dûso mojo vu míri od oni, kí na méne sztojijo; ár ji je velika vno'zina prôti meni.

20. Poszlühne me Bôg, ino je ponízi, kí osztáne na veke. Selah. Ar nácsisi negrátajo, geto sze Bogá nebojijo.

21. Vr'ze roké szvoje na te mirovne nyegove, i oszkrúni zavezek nyegov.

22. Nyega vûszta szo gladsa od zmôcsaja, i dönon nyemi je vu szrczi boj: recsí nyegove szo mehkëse od olia, i dönon szo gôli mecsi.

23. Vr'zi na Goszpodna potrêbo tvojo, on bode szkrbo za té-

be. Nenihá toga pravicsnoga na veke vu nemirovcsini.

24. Ali ti Bôg, ove doli szünes vu globoko jamo; krvi'zelczi i jálniczke nezadobijo polovicze dnéarov szvoji. Jasz sze pa zavûpam na tébe.

LVI. 'ZOLTÁR.

Prosnya prôti pregancsaron.

1. Dávida zláta rêcs k naprêszpêvanyi od némoga golôba, med tühénczi, gda szo ga Filszteuske zgrabili v Gáthi.

2. Szmilûj sze nad menom, o Bôg! ár me cslovek scsé vtoniti, vesz dén bojüvajôcs me scsé pote'ziti.

3. Vtoniti me scséjo nepriátele moji vszakdén; ár sze vnôgi bojüjejo prôti meni zvisávajôcs.

4. Gда sze bojim, teda sze na tébe szlonim.

5. Vu Bôgi bom sze hválo i v Rêcsi nyegovo: vu Bôgi sze vûpao, i nebom sze bojao. Kami more cslovék!

6. Vszakdén zaobracsûjejo recsi moje: vsze nyihove mîszli szo prôti meni na hûdo.

7. Vküp sze csrêdijo, csati mesejó, i sûtajo za mojimi petami, kak bi mogli dûso mojo popádnoti.

8. Pri vszoy nepravicsnoszti zdr'zi nyé; ali szüni doli tákse lüdi brez miloscse o Bôg!

9. Precsti ti pobèg moj, pobe-
ri szkuze moje vu tvojo poszô-
do. Neli szo v racsuni two-
jem?

10. Teda sze nepriatelle moji
názdra vrnéjo, vu dnévi vu ste-
rom bom kricsao. Tak szpo-
znam, ka szi ti Bôg moj.

11. Glászo bom Rêcs Bo'zo,
zvisávao obecanye Goszpodna.

12. Vu Goszpodni sze vüpam,
ni sze nebojím. Ka mi dene cslo-
vek?

13. Tebi szem oblübo, o Bôg!
tebi, scsém dati hválo.

14. Ár szi ti oszlôbodo düso
mojo od szmrti, nogé moje od
posklesznenyá, da bi mogao ho-
diti pred liczom tvojim, o Bôg,
vu szvetloszti ti 'zivôcsi.

LVII. 'ZOLTÁR.

Prosnyá proti nepriatellov neszmilenoszti.

1. Dávida zláta rêcs, k naprê-
szpêvanyi, ka je nej präsao, gde
je pred Saulom pobegno vu lü-
knyo.

2. Szmilûj sze nad menom
Goszpodne, szmilûj sze
mi! ár sze vu tebi vüpa düsa
moja, i na szénczo perót tvoji
sze zaneszém, dokecs miné
sztiszkkávanye.

3. Zezávam Bôga vísnyega,
Bôga, ki konecz vcsiní nevôli
mojoj.

4. On posle z nébe i oszlobo-

dí me; oszramotí mojega pre-
gancsara. Selah. Posle Bôg
miloscso szvojo ino vernoszt
szvojo.

5. Zdûsov mojov szem na szrè-
di med oroszláni. Otroczi cslo-
vecszi plüjejo ogen, nyí zobjé szo
szpicza i sztrèle, i jezik nyihov
oszter mecs.

6. Pozdigni sze o Bo'ze, vi-
se nebész, i vise czéloga szvê-
ta, v diki twojoi.

7. Mre'ze szo vrgli sztopájom
mojim, da bi doli szklacsili dü-
so mojo: szkopali szo pred me-
nom jamo; aii szamí szo szpa-
dnoli v nyô. Selah.

8. Gotovo je szrcze moje, o
Bôg, gotovo je szrcze moje, da
ti szpêvam ino hválim.

9. Prebüdi sze moja dika, pre-
büdi sze 'zoltár, i czilhara! Ra-
no sze scsém prebüditi.

10. Hválo ti bodem med lüd-
sztvom, Goszpodne: 'zoltáre
bom ti szpêvao med národmi.

11. Ár je zvisena do nébe two-
ja miloscса, i isztina tvoja, kak
dalecs obláczke ido.

12. Pozdigni sze o Bôg vise
nebész, i vise czéloga szvêta
vu diki twojoi.

LVIII. 'ZOLTÁR.

Szstaranya nad ogrizávæzi.

1. Dávida zláta rêcs, k naprê-
szpêvanyi da nebi präsao.

56.57.58.'Zolt.

2. Jeli szte nêmi, kâ nescsete
gúcsati, ka je prav, ino
szôditi, ka je rávno, vi cslove-
csa decza ?

3. Vi hotécs hüda delate na
zemli, i roké vase vö ftegûjete
na kriviczo.

4. Hüdobnyáczke szo preobr-
nyeni od utrobe materé mao :
odtühnoli szo od narodjenýá
mao gucsécsi lá'z.

5. Nyi besznôcsa je, liki besz-
nôcsa kacse ; kako glüha kacsa,
stera vühô zatekne,

6. Naj necsüje glásza kautla-
ra, i bajavcza vucsenoga.

7. O Bôg razmláti nyim zobé
vunyí vüsstaj: Goszpodne, raz-
dröbi kôtné zobé tim mládim
oroszlánom.

8. Razlejéjo sze, kak voda, ste-
ra tá tecse. Czilajo z szvojimi
sztrélami, ali szami szebé pre-
sztrelijo.

9. Pogínejo, liki pú'z sztühnej :
kak nezrêli porod 'zenszki,
szuncza glédali nebodo.

10. Prvle kak vase trnye raz-
mitti má, ka je trnov grm, nyé
szrd 'ze zeléne poczera.

11. Radüvao sze bode pravi-
csen, gda de vido zadomescsá-
ványe, i prao nogé szvoje vu
kri nepobo'znoga.

12. I velo bode vszáki: má dö-
nok nájem te pravicsen, i Bôg
je li döñok szodecz na'zemli.

LIX. ZOLTÁR.

Prosnyá prôti preganesarom.

1. Dávida zlata rêcs, da sze ne-
bi pogübo, gda je poszlao Saul
i dao ga zaszedjávati vu hi'zi
nyegovojo na szmrt.

2. Oszlóbodi me od nepriá-
telov moji, Bôg moj :
obari me od oni, ki prôti meni
sztanyűjejo.

3. Obráni me od hûdodélni-
kov, i od krvi'zelní lüdi me o-
szlóbodi.

4. Ár ovo sútajo za dûsov mo-
joy, vküp sze csredijo prôti me-
ni ti zmo'zni brezi bina i pre-
kaczanya mojega, o Goszpodne.

5. Brezi moje falinge be'zijo,
ino sze priprávlajo. Obüdi sze,
prídi mi prôti, i vidi.

6. Ti Goszpodne, Bôg seregov,
Bôg Izraela! obüdi sze na pri-
glédanye vszè paganov: nemil-
luj nikoga csinécsega zlocaszt-
noszt. Selah.

7. Naj sze nazâ vrnéjo navé-
csar, lajajo kak pszi i okoli dr-
csejo po várasi.

8. Ovo vküp sepecsejo z vü-
sstami szvojimi, mecsí szo vu
lampaj nyihovi; sto bi mogao
poszlühsati ?

9. Ali ti Goszpodne sze szme-
jés'z nyi, oszmejés vsze pogane.

10. Pred nyi mocsjôv sze k te-
bi dr'zim, ár szi ti Bôg obram-
ba moja.

11. Bôg mi próti pride z szvojov miloszcsov: Bôg mi dá zádobiť 'zelénye nad protivníkmi mojimi.

12. Neszpomôriji, naj moj národ toga nepozábi. Raszplôdi je z tvojov mocsjov, ino je doli szühni, o Goszpodne zászloba nasa.

13. Grêh vûszt nyihovi je govorénye lamp nyihovi; naj sze zgrábijo vu szvojoj zvisenoszti, ár preklésztvo i láz glászijo.

14. Pogübi je brez miloszce; pogübi je, da nebodo nika, i razrmijo, kâ Bôg goszpoduje nad Jákobom, notri do koncza zemlé. Selah.

15. Naj sze nazâvrnéjo navécsar, lajajo kak pszi, i okôli drcsejo po várasi.

16. Naj szemotam drcsejo za zivisom; csi sze nenaszitijo, tak szi naj le'zejo.

17. Jasz bom pa szpêvao zmosznto tvojo, i za gojdne miloszcsu tvojo hválo, ár szi ti grád i obramba moja vu dnévi sztiszskávanya.

18. Pomocsnik moj! tebi scsém szpêvati, ár szi ti Bôg, obramba moja, i szmileni Bôg moj.

LX. 'ZOLTÁR.

Prosnyá za szreco národi Izraelszkomi.

1. Dávidova zláta rêcs závezka, k naprêszpêvanyi od lilioma k povcsenyé,

2. Gда се је војскүвао прôti Syrianczom v Mesopotamii, i prôti Syrianczom z Zobe; гда bi се Joab povrno, i v Szolnom dôli pobio dvanajset jezér Edomitanczov.

3. Bôg, kí szi nasz osztavo, i raztepo, ino sze raszrdo na nász, povrni sze pá k nam.

4. Kí szi zemlo geno, i razkálao, zvrácsi nyé razdrélje, stera je tak razprászkana.

5. Pokázao szi lüdszvitvojemi te'zka: napájao szi nasz z vinom tak, da szmo v ômot hodili.

6. Dao szi döñok zásztavo te'bé sze bojécsim, stero bi prizdignoli, za volo isztine. Selah.

7. Da bi sze tvoji lübléni rësilí. Záto pomágaj z dësznov tvojov, i poszlühni nasz.

8. Gúcsao je Bôg vu szvojoj Szvetini, nad tém sze veszelim: razdelim Sichem, razmêrim dôl Suchot.

9. Gilead je moj, moj je Manasse, ino Efraim je môcs moje gláve, Juda je moj voj.

10. Moáb je moja mujvalnicza, na Edoma vötgénm csrévle moje, Filiszteus mi naj prôti juvcse.

11. Sto me pripela vu zasançzano meszto? sto me szprevodi do Edoma?

12. Neli ti, o Bôg, ki szi nasz

oszlarvo? i neides vö, Bo'ze, z vojszkov nasov.

13. Podéli nam pomôcs proti pogübeli, ár je márna pomôcs lüdi.

14. Vu Bôgi scsémo zmo'zna dela csiniti, on vkuip szklásci nepriátele nase.

LXI. 'ZOLTÁR.

Molitev za visno oblászt, da ji naj Bôg zmô'zen grád bode.

1. Dávida 'Zoltár k naprêszpêvanyi na Neginoth. .

2. Szlisaj, o Bôg, kricsanye moje, i poszlühni moli-tev mojo.

3. Od konczov zemle kricsim k tebi vu sztráhi szrcza moje-ga; pelaj me na visziko pecsino.

4. Ár szi ti vüpazan moja, mo-csen grád pred nepriátelom mo-jim.

5. Scsém prebivali vu satori tvojem na veke: zavüpam sze na obrambo perôt tvoji. Selah.

6. Ár szi ti, o Bôg poszlühno oblübe moje, dao szi örocsino bojécsim sze iména tvojega.

7. Dni na dni pridás Králi: lêta nyegova trpijo od národa do národa.

8. Da prebiva na veke pred li-czom Bo'zim; miloscso ino ver-noszt nyemi szká'zi, da ga obar-jejo.

9. Tak scsém hválo szpêvati iméni tvojemi, na veke, da ob-

lübe moje szpunim od dna do dna.

LXII. 'ZOLTÁR.

Sztálen trôst proti nepriátelom.

1. Dávida 'Zoltár za Jeduthu-na k naprêszpêvanyi.

2. Dûsa moja je li podána Bôgi; od nyega je pomôcs meni.

3. On je pecsina moja, pomôcs moja, i visziki grád moj; nege-nem sze velko.

4. Kak dugo te ví vszi sútali za ednim, naj ga preprávite, kak nagnyeno sztêno, i podrêti plôt?

5. Oni li miszlijo, kak bi ga potepli, lüst májo k la'zam: z vûsztami blagoszlávlajo, ali znôtra vu szebi preklinyajo. Selah.

6. Ali dûsa moja csákaj na Bôga, ár je pri nyem vüpanye moje.

7. On je pecsina moja, i po-môcs moja, viszoki grád moj, da neszpádnem.

8. Pri Bôgi je moje zvelicsa-nye, i dika moja, pecsina moje môcsi, i vüpazan moja je vu Bôgi.

9. Zavüpajte sze na nyega vszá-ki csasz o národje! vövlête pred liczom nyegovim szrcze vase; Bôg je vüpazan nasa. Selah.

10. Szinovje csloveczi szo ni-ka, szinovje ti mocsni szo za-man; csi bi sze na vágo djáli, navküp bi le'zési bili, kak nika.

11. Nezanásajte sze na szilo i zgrablivoszt, nedr'zte sze k már-noszti; csi vam bode bogátsz-tvo rasszlo, neprikapcsite k nye-mi szrcza.

12. Edno je velo Bôg, vecskrát szem tô csuo: Bo'za je mócs.

13. I tvoja je, Goszpodne, mi-loszcsa, i ti plácsas ednomi v-szákomi pôleg dela nyegovoga.

LXIII. 'ZOLTÁR.

Prosnyta za právo Bo'zo szlú'zbo.

1. Dávida 'Zoltár, gda je bio vu púscsávi Jude.

2. **B**ôg, ti szi moj Bôg. Za-ütra te iscsem, 'zija tebé dûsa moja, 'zelej tebé têlo moje, vu ednoj szûhoj dr'zeli, gde nega vodé.

3. Da bi te vido vu tvojoj Szve-tini, i vido zmo'znoszt tvojo, i diko tvojo.

4. Ár je bôgsa miloszcsa tvo-ja, kak 'zitek; vûszta moja di-csijo tebé!

5. Tam bi te rad dicsó vu vszêm 'zitki mojem: vu iméni tvojem pozdigávao roké moje.

6. Tô bi bila mászt i tücsava dûse moje, da bi te mogao hvá-liti z veszélimi vûsztami.

7. Gda sze na posztelo le'zecs szpominam z tébe, i gda sze pre-büdivsi od tébe zgucsávam.

8. Ár szi ti bio moj pomocs-nik; vu szénczi tvoji perôt sze-zvisávam.

9. Tebé sze je dr'zala dûsa moja; dêszna tvoja je zdr'zala mené.

10. Oni szo pa iszkali szpadáj dûsi mojoj; záto szo doli sli pod zemlo.

11. Oni szo mecsiv rôke szpad-noli, i bodejo jêsztvina leszicz.

12. Král sze pa veszelio bode vu Bôgi; ki kre nyega priszé-ga bode hválo méo, ár la'zliga vûszta sze májo zateknati.

LXIV. 'ZOLTÁR.

Molba za obránenyé 'zitka i dobrega iména.

1. Dávida 'Zoltár k naprêszpê-vanyi.

2. **S**zlisaj, Goszpodne, glász moj vu sztaranyi mojem, od groze nepriátela obari 'zitek moj.

3. Szkrij me pred szprávicsom ti zloczasztni, pred seregom hû-dodêlnikov.

4. Ki brûszijo jezik szvoj kak mecs; ki z szvojimi britkimi recsmi czilajo, kak z sztrêlov.

5. Da bi szkrivomá sztrélili to-ga nedü'znoga; bisztra na nye-ga sztrélajo, i nika sze nebojijo.

6. Mocsijo sze z hûdim nakanénym; zgucsávajo szi, kak májo mre'ze nalécsti, právijo: sto de je vido?

7. Zgrünntávajo zlocasztoszt, szkrivno sze dr'zijo: nezgrün-tano iszkrivno je szrcze eti lüdi.

8. Ali Bôg nyé sztreli: na ná-gli dobijo vdárecz.

9. Nyí lasztivni jezik nyim szpadaj szprávi, sztrszne sze nad nyimi vszáki, kí je video bode.

10. Bojali sze bodo vszi lüdjé, razglasüvali do delo Bo'ze, i csinénya nyegovo szpoznávali.

11. Radüvao sze bode te pravicsen vu Goszpodni, i vüpao de sze vu nyem, i hválo de sze z tém vszáki, kí je ednákoga szrcza.

LXV. 'ZOLTÁR.

Zahválnoszt za dobrôte Bo'ze.

1. Zoltárszka peszem Dávida k naprëszpévanyi.

2. **T**ebé sze prisztája him-nus, o Bôg, vu Sioni, i tebi sze placsuje obluba.

3. K tebi, kí poszlühnes molí-tve, bode vszako têlo prihájalo.

4. Vnôgi gréhi te'zijo mené, presztoplênya nasa ti odpüsztis.

5. Blázen je on, koga ti ode-berés, i k szebi püsztis, naj pre-biva vu dvori tvojem. Naszicse-ni bomo z dobrótov hi'ze tvoje, vu szvétoj Czérkvi tvojoj.

6. Sztrasen vu praviczi tvojoj, poszlühni nász Bôg, zvelicsanye nase; kí szi vüpazen vszé kra-jin zemlé i mörja dalësnyega.

7. Kí potrdi goré z jákosztjov szvojov, ino je opászan z zmo'z-nosztjov.

8. Kí potisa zburkanye mörja, süménye nyegovi válov, i bo-renye národov.

9. Da sze bojijo prebívajócsa na krajinaj, na tvoja znaménya; tí razveszelis vsze ka sze gible rano i vecsér.

10. Priglédnes zemlo, ino jo navla'zis, i bogato vesinís. Potok bo'zi je pun vodé. Blago-szlovis nyé szilje, i tak jo oprá-vlas.

11. Nyé brázde namocsis, i grüde navla'zis, z de'zd'zom je mecsis, i blagoszlovis nyé od-rasz.

12. Koronüjes leto z dobrótov tvojov, od tvoji sztopájov sze czedi tücsava.

13. Prebiváliscsa po püsztinaj szo tüdi tücsna, i goré szo z ve-szeljom opászane.

14. Ravné szo zakrite z ov-czami, i dolôvje szo puni szil-ja, tak da vsze juvcse i szpèva.

LXVI. 'ZOLTÁR.

Hvála csüdne děl Bo'zi.

1. 'Zoltárszka peszem k naprë-zpévanyi.

Raduj sze Bôgi, vsza zemla! 2. Szpèvajte na diko imé-na nyegovoga, razglasujte hválo dike nyegove.

3. Ercsite Bôgi: Kak csüdna szo dela tvoja! tvoji nepriátel-je pomenkajo pred tvojov veli-kov zmo'znosztjov.

4. Vsza zemla sze naklekne pred tebom, i hválo ti szpêvala bode; hválo bode szpêvala iméni tvojemi. Selah.

5. Hodte, poglednite dela Bo'za! kak csûden je on v djányi pred szinmi cslovecsemi.

6. Premeno je môrje na szúho, da bi z nogami prék po grabi sli, nad tém sze mí vu nyem veselimo.

7. Goszpodüje z szvojov mocsovov vekôma; ocsi nyegove glédaio na národe; ti odpádnyeni gori nesztánejo. Selah.

8. Blagoszlávlajte národje Bôga nasega: dâjte csuti glász hvále nyegove.

9. Kí vu 'zitki zdr'záva dûso naso, i nedá sze posklesznoti nogam nasim.

10. Ár szi nász szkûszo, o Bôze, i ocsissto, kak sze ocsicsáva szrebro.

11. Ti szi nász dao v vôzo djáti, i na nase ledevjé szi tesko bremen polô'zo.

12. Ti szi dopûszto lûdém nam po glávi hoditi; prisli szmo v ogen i vu vodo; dönonk szi nász vôszpelao i raszhládo.

13. Záto bom z 'zgánim áldovom sô vu Hi'zo tvojo, i szpûnim ti oblûbe moje.

14. Liki szem ôdpro lampe moje, ino szo gúcsala vûszta moja, vu sztiszskávanyi mojem.

15. Jasz ti scsém tûcsni kozlov 'zgáne áldove prineszti zkadiom: áldüvao ti bodem 'zivino z kozli. Selah.

16. Hodte poszlûhsajte vszi bogábojécsi, i vô bom gúcsao ka je vesino dûsi mojoj.

17. K nyemi szem krícsao z vûsztami mojimi, ino szem ga zvisávao z jezikom.

18. Da bi szi ka krívoga gordjao vu szvojem szrczi, nebi me poszlûhno Goszpôd.

19. Ali poszlûhno me je Bôg, i kebzüvao na glász prosnye moje.

20. Blagosclovleni je Bôg, ki mi je nej vtájo prosnye moje, niti miloszce szvoje.

LXVII. 'ZOLTÁR.

Prosnyá i hválodávanye za Bo'zi blagosclov.

1. 'Zoltárszka peszem k napreszpzêvanyi na Neginot.

2. **B**ôg! szmilûj sze nad nami, i blagosclovi nász, preszvèti licze tvoje nad nami. Selah.

3. Da szpoznamo na zemli pôt tvojo, med vszêmi národmi zvelicsanye tvoje.

4. I hválili ti bodo o Bôg národje, hválili ti bodo i vszi poganye.

5. Radûjo sze, ino veszélo szpêvajo poganye, ka vu praviczi szôdis lûdi, i ravnas národe zemle. Selah.

6. Dicsili te bodo národje, o Bôg: dicsili te bodo vszi národje.

7. Zemla dá szád szvoj: blagoszlov nam podeli, o Bôg, Bôg nas!

8. Blagoszlovi nász Bôg, i vesz szvét sze boj nyega.

LXVIII. 'ZOLTÁR.

Prorokiuvanye od Krisztusovoga zvisenya i toga mäcesi.

1. Dávida 'zoltárszka peszem k naprêszpêvanyi.

2. **S**ztáne Bôg, da sze razbè-szijo protivniczke nyegovi, i v bég vdárijo pred nyim odürjávczi nyegovi.

3. Raze'zeni je, kak sze pre'zene din, kak sze vôszk rasztopi pri ognyi, tak morejo prêdti ti nepobo'zni pred Bôgom.

4. Ti pravicsni sze pa bodo radüvali, ino bodo veszéli pred Bôgom, i radüvali sze bodo jáko.

5. Szpêvajte Bôgi, szpêvajte iméni nyegovomi: ravnajte pôtonomi, ki sze noszi na obláki. Goszpôd je imé nyegovo i veszélte sze pred nyim.

6. Kí je ocsa sziroticz, i szodecz vdovicz. On je Bôg vu szvojem szvétom prebíválicsi.

7. Bôg je, kí szamcza povnô'za vu hi'zi; kí vôznike vô szpeala; ali ti neverni morejo prebivati vu zemli szühocse.

68.'Zolt.

8. Bôg! gda szi pred lüdsztvom tvojim sao, gda szi vu püscsávi hodo. Selah.

9. Zemla sze je trôszila, i nebésza szo kapala pred liczem Bo'zim, escse i Sinai pred Bôgom, ki je Bôg Izraela.

10. Zdâ pa dás, Bo'ze, eden blázzeni de'zd'z, i örocsino tvojo nemocsno ti otávis.

11. Da tvoja 'zivina more vnyê prebivati, o Bôg, ti 'zivés te vbôge z dobrotami tvojimi.

12. Goszpôd dá Rêcs szvojo, z velikov vno'zinov glaszitelov.

13. Králove vojszké pobegnoussi pobègnejo, i hi'ze sznâga razdeli porobe.

14. Gда vu tábori lê'zite, bliszcsí sze, kak golobecse perôti, stere sze kak szrebro i zlato lessijo.

15. Gда te vszamogôcsi Krále szposztávi vu nyê, bêla de, kak Salmon.

16. Gora Bo'za je rodna gora, velika i rodna gora.

17. Ka szkásete vi velike goré? Bôg 'zelej na toj gori prebivati, i Goszpôd vszigdár tam osztáne.

18. Bo'zi kôl je vnogo jezero-krát jezér, Goszpôd je med nyimi v szvétom Sinai.

19. Ti szi gori sao vu viszino, vlovleno szi pelao vlovlenyé, i vzéo szi dári za lüdi, escse i za

te odpádnyene, da bi pri Goszpodnom Bôgi tam prebívali.

20. Hválen bojdi Bôg od dna do dna. Bremen dene na nász ali tüdi nam pomága. Selah.

21. Bôg nas, je Bôg zvelicsanya, i Goszpodna Bogá nasega szo potí szmerti.

22. Ali Bôg zmo'zd'zí glavo szvoji nepriátelov, i temen vla-sznáto ti hodécsi vu hûdôbaj szvoji.

23. Döñok veli Goszpôd: z Bázaná je nazá pripelam, escse i z globozsine môrja je naprêposztavim.

24. Záto bode tvoja nôga v tvoji protivníkov krví fárbaná, i tvoji pszi jo bodo lizali.

25. Vídeno je, kak tí o Bôg, ho-dis; kak tí, moj Bôg ino Král, notri ides vu ta Szvéta.

26. Naprêido szpêvajôcsi, odzaja igrajôcsi, naszrédi devojke, stere bobnyarijo.

27. Hválte Bôga vu szpráviscci: Goszpodna, ki szte z národa Izraelszkoga!

28. Tü Benjamin te máli kraluje med-nyimi, poglavniczi Jude, i nyí obcsine, poglavniczi Zebulona, poglavniczi Naftalima.

29. Bôg tvoj je tvoje králevsztvo gori posztavo; tô isztonam Bôg nas, ipotrdi, ár je tvoja nászlava.

30. Za volo Czérkvi tvoje v Jerusálemi ti bodo Králove dáre prinásali.

31. Pokáraj zviríno vu trsztji, csrêde bikôv med télczi národov, ki nasz klácsijo za szrebra volo. Raszplôdi lüdi, ki sze radi bojûjejo.

32. Poszelniczi egiptomszki pridejo, i Csrnkavczov dr'zela hitro bode pozdigávala roké szvoje k Bôgi.

33. Králevsztva zemelszka! szpêvajte Bôgi: díko szpêvajte Goszpodni. Selah.

34. Onomi, ki szedí na nébi povszéd, od zacséltka mao. Ovo on dá grumi szvojemi mócs.

35. Dájte Bôgi zmo'znoszt! Díka nyegova je v Izraeli, i mócs nyegova v obláki.

36. Bôg je sztrasen vu szvoji szvéti prebíválicsaj. On je Bôg Izraela; on dá lüdszti mócs i zmo'znoszt. Hvála Bôgi!

LXIX. 'ZOLTÁR.

Messlása molítev vu nyegovi mokaj.

1. Dávida 'Zoltár od rô'zicz k naprêszpêvanyi.

2. **Z** dr'zi me, o Bôg! ár mi voda notri do dûse ide.

3. Vtoneyeni szem v globoki kalis, gde nega dna, zaisao szem vu globocsino vôd, i válovje me zaléva.

4. Obtrûdo szem od kricsa-

68.69. 'Zolt.

nya, zamuknolo je grlo moje, szfaliváva mi pohléd moj, od csákanya na Bôga mojega.

5. Vecs ji je, kí me nekrivicsno odúrjavajo od vlászi gláve moje. Kí me prepraviti scséjo, i szo mi po kriviczi nepriatelle, szo prezmo'zni. Ka szem nejrobo, morem placsvati.

6. Bôg, ti znás nôroszt mojo, i bin moy je pred tebom nejszkriti.

7. Nedopüsztí v szramôto pridi vu meni onim, kí tebé csáka-jo: Goszpodne Bôg seregov, nedopüsztí v meni ospotanim biditi, kí tebé iscsejo, Bôg Izraela!

8. Ár za twojo volo znásam spot: szramôta pokriva obráz moy.

9. Jasz szem tühéni vcsinyen mojim bratom, i prisavecz moje materé otrokom.

10. Ár vrêloszt k Hi'zi twojoj me je pojela, i pszüvanya pszü-vajócsi tebé szo na méne szpanola.

11. I jasz jôcsem ino sze posztim krôto, i tô mi na spot obrácsajo.

12. Gda szem sze oblékao v'zakel, teda szem nyim vcsinyen k priliki.

13. Ki med vrátami szedijo, od méne preksenujo, i vinopiveczi od méne szpêvajo.

14. Jasz sze pa, Goszpodne, k

tebi molim v prijétom vrêmeni: Bôg, pôlege tvoje velike miloscse poszlühni mené, vu isztini pomôcsi tvoje.

15. Rêsi me z etoga blata, da sze nevtopim, i rësen bom od moji odúrjavyczov, i z globocsin vôd.

16. Da me nezalejé válovje vôd, ni nepo'zré globocsina, nití grlo jame sze nezapré nad menom.

17. Poszlühni me, Goszpodne; ár je dobrovitna miloscsa twoja: Obrni sze k meni, pôlege tvoje velike szmilenoszti.

18. I neskrij licza twojega pred szlugom twojim, ár 'zukoszt mam; brs me poszlühni.

19. Hiti k dûsi mojoj i oszlôbodi jo: rësi me za moji protivníkov volo.

20. Ti znás za mojo 'zukoszt, za szramôto, ino spot moy: znáni szo tebi vszi moji protivníczi.

21. 'Zukoszt je vломila szrcze moje, i rônoga me csini. Jasz csákam, ako bi sze komi milo, i — nikomi; i na trôstajôcsega, ali — nenáidem ga.

22. I dájo mi 'zucs jeszti, i vu mojoj 'zéji me z jesziom napájajo.

23. Bojdi nyim sztol nyihov na mre'ze, k zadomescsenyi i szpadáji.

'ZOLTÁR.

24. Naj nyim potemnējo ocsi nyihove, da nevidijo, i nyi ledyjé nyim vszeszkôsz naj klükajo.

25. Vlej vő na nyé szrd tvoj, i vrêloszt tvoje szrditoszti popadni nyé.

26. Nyi prebiváliscse bojdi püscsa; nebojdi prebivajôcsega vu sztánkaj nyihovi.

27. Ár szo preganyali toga, koga szi ti zbio, i k bolezni ran od tébe vzeti szo pridali.

28. Daj nyim z grêha v grêh szpádnoti; naj nepridejo k twoj praviczi.

29. Naj sze vő zbrisejo z knigtí 'zivi; da nebodo z timi pravicsnimi notri zapiszani.

30. Jasz szem pa nevolák i obolen. Pomôcs twoja, Bog, me naj bráni.

31. Hválo bom imé bo'ze z szpêvanyem, i zvisávao bom ga zdicsényem.

32. I tô bode Goszpodni prijénese, kak telescics rogláti i pá'zláti.

33. Tô vidôcs vbôgi, radüvali sze bodo. Ki Bogá iscsejo, 'ziveló bode szrcze nyihovo.

34. Ár Goszpôd poszlühne te vbôge; i neodûri szvoji vônkov.

35. Hváli nyega néba i zemla, môrje i vsze vu nyem plavajôcse.

36. Ár Bôg pomore Sioni, i bode zidao varasé Jude, da bodo tam prebivali i nyé ládali.

37. I szemen nyegovi szlugov je bode öroküvalo, i ki lübijo imé nyegovo oni bodo vu nyi prebivali.

LXX. 'ZOLTÁR.

Dávida prosnya za pomôcs proti nepriateliom.

1. Dávida 'Zoltár za neprêszpêvane k szpominanyi.

2. **H**iti me, Bôg, obrániti! Goszpodne, da me oszlobodis.

3. Naj sze oszmejéjo i na spot szpádnejo, ki iscsejo düso mojo. Z pét obrnyeni, i ospotani naj bodo, ki meni hûdo 'zeléjo.

4. Naj v szramôto szpádnejo, ki meni kricsijo: hahah! hahah!

5. Naj sze radüjejo ino veszeliyo vu tebi vszi iszkajôcsi tebé, ki lübijo zvelicsanye tvoje, i sztálno velijo: Visziko hválen bojdi Bôg!

6. Jasz szem pa sziomak i vbôgi, o Bo'ze, hiti k meni. Pomôcs moja, i oszloboditel moj, Goszpodne, nemüdi sze!

LXXI. 'ZOLTÁR.

Prosuya za oszlobodjênye.

1. **V** tebi sze vüpam, Goszpodne! nedáj mi v szramôto szpádnoti na veke.

2. Po praviczi twojor me obrá-

69.70.71.'Zolt.

ni, ino me oszlóbodi, nagni vűha tvoja k meni, i obdr'zi me.

3. Bojdi meni bátrivno prebíválicse, kama bom bě'zao, ki szi mi obecsoao rèsiti mené; árszi tí pecsína moja i moj grád.

4. Bôg moj vő me ftrgní z róke nepobo'znoga, z prgiscse toga krvicsnoga i trdnoga.

5. Ár szi ti vüpazén moja, Gospodne Bo'ze, i vüpanye moje ód moje mladoszti mao.

6. Na tébe szem sze zanihao od utrobe. Tí szi me vöszpelao z utrobe materé moje. Hvála moja je od tébe sztálno.

7. Kak csüdo szem, vnôgim; ali ti szi moja mocsna vüpazén.

8. Napuni vüszta moja z hválov tvojov, vszakdén z dicsényem tvojim.

9. Nezavr'zí me vu mojoj sztaroszti, gda de szfalivávala mòcs moja, neosztavi me.

10. Nepriátelje moji gucsijo prôti meni, i ki zaszedjávajo düso mojo, vküp tanács dr'zijo;

11. Govorécsi: Bôg ga je osztavo; hit' te za nyim ino ga padnite, ár nega, ki bi ga bráno.

12. Bôg nebojdi dalecs od méne: Bôg moj, híti meni na pomôcs.

13. Naj sze oszramotijo ino prêdejo protivniczi düse moje: z szramôtoy i spotom sze naj pokrijejo, ki iscsejo szpadaj moj.

71. 'Zolt.

14. Jasz pa bodem sztálno cskako, ino vecs i vecs tebé hválo.

15. Vüszta moja bodo vögücsala praviczo tvojo, vszakdén zvelicsanye tvoje, ako ga gli neznam zracsúnati.

16. Hodo bom vu môcsi Goszpodna Bôga, i csesztio li tvojo praviczo.

17. Bôg vcsio szi me od mladoszti moje, i do széga mao vő glászim csüda tvoja.

18. I záto me o Bôg neosztavi vu sztaroszti, gda obszérím, tecasz, dokecs oznanim ramo tvojo deczé deczi, i vszemi odvétki zmo'znoszt tvojo.

19. Ár je pravicza tvoja, o Bôg, do viszine, ki velika csinis. Bôg, sto je tebi szpodoben?

20. Kí szi mi dao szkúsziti zúkoszt vnôgo i grozno, i pá szi me o'zivo, i z globocsine zemle me nazâpriplao.

21. Ti me csinis velikoga, ino pá obeszeliš.

22. Záto ti hválim z 'zoltárszkin szpêvanyem, za tvojo vernoszt, moj Bôg: hválo ti szpêvam na hárfi, ti szvéti v Izraeli.

23. Moje lampe i moja düsa, stero szi ti odküpo, szo veszéla, i szpêvajo tebi hválo.

24. Na tô i jezik moj vszakdén gucsi od pravicze tvoje; ár szo ospotani i oszramôlnyeni ti iszkajôcsi szpadaj moj.

'ZOLTÁR.

LXXII. 'ZOLTÁR.

Prorokúvanye od Krisztusa i nyegova
ga Králevsztva.

1. Salamona ('Zoltár).

Bôg! dáj twojo szôdbo Králi,
i praviczo twojo szini Krála.

2. Da szôdi lüdsztyo twoje vu
isztini, i vbôge twoje vu pravi-
czi.

3. Naj prineszéjo goré mir lü-
dém, i gumile praviczo.

4. Szôdo bode on te nevolne
vu národi: pomágao de szini
vbôgi, i spotlivcze potere.

5. Bojali sze te bodo, dokecs
ta szuncze i mëszecz szvëtila, od
odvëtka do odvëtka.

6. Doli poide, kak de'zd'z na
koselino, kak kaple na rapinye
zemlé.

7. Czveo bode vu dnévi nyego-
ovi te pravicsen, i veliki mir
tecsasz, gda nede vecs mësze-
cza.

8. Goszpodüvao bode od môr-
ja do môrja, i od potoka notri
do konczov szvëta.

9. Pred nyim sze bodo nani-
závali bívajöcsi vu püscsávi, i
nepriatelle nyegovi bodo prâh-
lizali.

10. Králove od môrja i záto-
nov dáre pripelajo: Králove A-
rábie i Sebe dáre prineszéjo.

11. Molili ga bodo vszi Krá-
love: vszi poganye bodo nyemi
szlù'zili.

12. Ár oszlobodi sziromáka
kricsécsega, i vbôgoga, kí ne-
ma pomocsnika.

13. Szmiluje sze nad pote'ze-
nim i potrebüvajòcsim, i obdr-
zi dûse sziromákov.

14. Od jálnoszti i szile obráni
dûse nyihove, i drága bode nyí
kry vu ocsáj nyegovi.

15. Zivo bode, i dávali nyemi
bodo zlato Arábie. I molili sze
bodo za nyega sztálno. Vszák-
dén ga bodo blagoszlávlali.

16. Na zemli i odzgora na go-
ráj bode szilje gôsztó sztalô,
nyega szád bode súmeo, kak
Libanon, i czveli bode várasje,
kak tráva na zemli.

17. Osztáne imé nyegovo na
veke, kak dugo szuncze osztá-
ne: imé nyegovo doszégné do
odvëtka, i bodo blagoszloveni
po nyem, vszi poganye ga bodo
blá'zenoga vadlúvali.

18. Hválen bojdi Goszpodin
Bôg, Bôg Izraela, kí szam csiní
csúda.

19. I hváleno bojdi odicseno
imé nyegovo na veke, i vesz
szvét bojdi pun csészti nyego-
ve. Amen. Amen.

20. Dokoncsane szo hvále Da-
vida, szína Isaia.

LXXIII. 'ZOLTÁR.

Hábanye od szpáke pri szrecsi tî hûdi

1. Azafa 'Zoltár.

72.73. 'Zoltár.

Izraeli je Bôg li dober, onim, kí
szo csisztoga szrcza.

2. Meni bi sze pa szkoro po-
teknole nogé moje, szkoro bi
sze posklesznoli sztopáji moji.

3. Ár szem vréo prôti szamo-
hválczom, szrecso ti nepobo'zni
vidôcsi.

4. Ár szo nej vu pogübeli szmerti,
nego sztojijo trdno kak grád.

5. Nej szo v neszrecsi, kak
drûgi lüdjé: nej szo v nevôli,
kak drûgi lüdjé.

6. Opászani szo gîzdosztjov
kak z préczimbov: odeti z jál-
nosztjov, kak z-sznâgov.

7. Nyi ocsi szo od tûcsave vö
nadûhte; csinijo pôleg hotênya
szreca szvojega.

8. Miszlijo i gucsijo v hûdôbi
nepraviczó: z viszikoszti doli
govorijo.

9. Vûszta szvoja v nebésza ku-
mesz dr'zijo, i nyi jezik more
valati na zemli.

10. Záto sze lüdsztvo k nyim
ôbrácsa, da sze napuni mera
nyihova.

11. Ino govorijo: kabi Bôg
za tô znao, csi je taki na viszi-
ni rázum ?!

12. Ovo, tô szo ti neverni, tô
szo ti szrecsni na szvèti, ki o-
bogatijo.

13. Tak bi zaman bilô, kâ mo-
je szrcze csiszto 'zivé, i jasz vu
nedû'znoszti perém roké moje!?

73. Zolt.

14. Ino szem obitezen vszák-
dén, ino moja nevola nazôcsi
vszáko ütro!?

15. Jasz bi tüdi szkoro tak gu-
csao, kak oni; ali ovo, z tém
bi jasz neveren grátao odvétki
szinôv tvoji.

16. Jasz szem szi premislávao,
csi bi tô mogao zarazmiti; ali
zdeľo sze mi je pretesko.

17. Dekecs szem sao vu Szve-
tino bo'zo, i kebzüvao na nyi
konecz.

18. Kak ti nyé po sztávis na
szkliszka, i doli je szunes v po-
gûbel.

19. O, kak oni hitro z nice-
szom posztlánejo, vesznejo i gro-
zen konecz vzemejo.

20. Liki szenya, gda sze sto
prebûdi; tak ti, Goszpodne, za-
vr'zes nyi kôp v várasi.

21. Meni je pa britko bilô vu
szrczi, i bodalo me je vu obisz-
taj moji.

22. Ali blázen szem bio, kí ni-
ka nerazmi, ino szem kak 'zi-
vincse bio pred tebom.

23. Döñok szem sztálno pri te-
bi osztao; ár szi me ti dr'zao
za mojo dêszno rokô.

24. Ti me ravnas pôleg taná-
csa tvojega, i na pokonczi me
gorivzemes vu diko.

25. Csi li tebê mam; nemáram
za nébo, ni za zemlo.

26. I csi mi dûsa i télo pogib-

le, döñok szi tí Bôg na veke szrczâ mojega trôst, i moj tál.

27. Ár ovo, ki od tébe odsztôpijo, vesznejo; vô sztrêbis vsze, ki od tébe odpádnejo.

28. Ali moja radoszt je tô, kâ sze Bogá mojega dr'zim, ino sze vüpam vu Goszpodni, da oznanûjem vsza tvoja dela.

LXXIV. ZOLTÁR.

Prosnja za obdr'zánye Czérkvi.

1. Návuk Azafa.

Bôg! zaka szi nász tak czelôzavrgao? zaka sze tak grozno szrdis na ovczé pase tvoje?

2. Szpômeni sze z csrède tvoje, stero szi szebi od dávnya szpravo, i odkupo za szvojo ôrocsino, na Sionskoj gori, na steroj ti prebivas.

3. Zdigni sztopáje tvoje nad vekivecsnim opûszcsenyem. Nepriatél je vsze zapravo vu tom Szvétom tvojem.

4. Nepriatélje tvoji brûlijo na szredi v tvoji hi'zaj, i goriposztávlajo kazala szvoja meszto tébe.

5. Szekére sze vidijo kumesz lesctsi, kak da bi sze lész podérati méo.

6. I razbijávajo navküpe nye-ga nápravo z szekerami i z bár-dami.

7. Vrgli szo ogen vu tvojo

Szvetino: oszkrúnoli szo pre-biváliscse Iména tvojega, doli do tla.

8. Pravili szo vu szrczi szvo-jem: porobmo je vszegavêcs. Doli 'zgéjo vsza szvéta Mêszta bo'za vu dr'zeli.

9. Kazál nasi nevidimo; ne-predga vecs prorok, i nega ga med nami, ki bi kâ vecs razmo.

10. O Bôg, kak dugo sze bo-de spôtao potivnik? i nepriatél oszkrunyávao imé tvoje.

11. Zaka szi nazâ potégno rokô tvojo? vtégni vô dêszno tvojo z krila tvojega vszega-vêcs.

12. Ár Bôg je Král moj od za-csétko, ki vszo pomôcs szka-züje, na szvéti.

13. Ti szi razdêlo z ramov tvojov môrje, i szpotro glacé ká-csom vu vodáj.

14. Ti szi zmô'zd'zo glacé Leviáthana, i dao szi je najëszt-vino vu pûszcsávi.

15. Ti szi dao vövreti zden-czom i potokom, ti szi vszuso mocsne vodé.

16. Tvoj je dén, tvoja je takáj i nôcs; ti szi sztvôro mëszecz i szuncze.

17. Ti szi nasztavo vsze kra-jine zemle; ti szi vdêlo leto i zimo.

18. Szpômeni sze z toga, kâ nepriatél Goszpodna oszmejá-

74. Zolt.

'ZOLTÁR.

va, i blázen národ preklyna imé tvoje.

19. Nedáj zvirini dűse grlicze tvoje; neszpozábi sze z nevolni sztvári vszegavécs.

20. Szpômeni sze z závezka tvojega; ár je temnoszt zemlé puna prebiváliscs krivicze.

21. Nedopüsztí, kâ bi te zaklácseni z szramotjov odhájao; vbôgi i sziroomák naj tvoje imé hváli.

22. Sztani, Bo'ze, szkoncsaj dugoványe tvoje, szpômeni sze z spôtanya, stero sze prôti tebi vszakkdén od neszpametni godí.

23. Neszpozábi sze sz kricsa tvoji nepriátelev; vdérjanye tvoji protivníkov je, csi du'ze, vékse.

LXXV. 'ZOLTÁR.

Hvála csûd bo'zi. Hábanye od bátrivnosszti.

1. Azafa 'zoltárszka peszem k naprêszpêvanyi: nepogubi.

2. **H**válimo te, o Bôg! hválimo te; ár je blúzi imé tvoje: glászijo sze csûda tvoja.

3. Gда pride vrêmen nasztávaleno, jasz prav szôdo bodem.

4. Zemla de trepetala, i vszi prebívajôcsi na nyé; i jasz potrdim nyé sztebre. Selah.

5. Erkao szem hválcjom: nehválte sze tak; i tim nepobo'znim, nepozdignite rogôv nateliko.

6. Nepozdignite prôti Visesnyemi rogôv vasi: negúcste z tak trdnim sinyakom.

7. Ár niscse, niti od zhoda, ni od záhoda, ni od gôr v püscsávi,

8. Nego li Bôg je szodecz, kí etoga znizi, i ovoga zviszi.

9. Pehár jeszte vu rôki Go-szpodnovoj, ino ga z mótnim vínom napuni: 'z nyega bode natákao; ali vszi nepobo'zni zemle morejo piti, i dro'zd'zé vö 'zréti.

10. Jasz pa razglasüvao bodem na veke, i szpêvao Bôgi Jákoba.

11. I szterem vsze roglé ti nepobo'zni, da sze zviszijo rogôve ti pravicsni.

LXXVI. 'ZOLTÁR.

Bôg obramba szvoje Czérkvi.

1. Azafa 'zoltárszka peszem k naprêszpêvanyi na sztrünaj.

2. **Z**náni je Bôg v Judi: veliko je imé nyegovo v Izraeli.

3. V Sálemi je Sztánek nyegov, i prebiváliscse nyegovo v Sioni.

4. Tam sztere sztrèle loka, zászlobo i mecs i boje. Selah.

5. Tí szi szvetlési i zmo'znisi od razbojnszki gôr.

6. Ki szo zvisenoga szrcza, morejo porob bidti i zaszpati, i vszém bojnikom morejo roké povisznati.

7. Od tvojega káranja, o Bôg Jákoba, v szen szpádno i kôla i kony.

8. Ti szi sztrasen. Sto more pred tebom obsztáti, csi sze ti szrdis ?

9. Gда z nebész csüti dás szôdbo tvojo, zemla sze presztrási i tihos posztáne.

10. Gда Bôg sztâne na szôdbo, da vszêm nevolnim pomaga na zemli. Selah.

11. Ár i besznôcsa lüdi tebi cseszt dati more; i osztanke besznôcse v zakle oblecseš ti.

12. Oblübte, i zdr'zte Goszpodni Bôgi vasemi. Vszi, ki szte okoli nyega, prineszte dári tomi Sztrasnomi.

13. Kí poglavnikom szrcsnoszt jemlé, i sztrasen je Kráлом zemelszkim.

LXXVII. 'ZOLTÁR.

Ti pobo'zni szküsávanye i trôst.

1. Azafa 'Zoltár k naprêszpêvanyi za Jeduthuna.

2. Glász kriesa mojega poz-dignem k Bôgi: k Bôgi kriesim, i poszlühne me.

3. Vu dnévi sztiszskávanya is-csem Goszpodna; rôka moja je v noci vô raszpresztrèta, i ne-popûszti, ár sze nedá potrôstati dûsa moja.

4. Gда szem 'zaloszten, na Bôga szi zmiszlim, czecknem sze da pomenkáva dûh moj. Selah.

5. Ti zdr'závas ocsi moje, da verosztüjejo; tak szem sztrt, da nemorem gúcsati.

6. Premislavam szi od dávnyi dnévor, od nigdásnyi lêt.

7. Premislavam szi v nocsi od moje peszmi, zgucsávam szi vu mojem szrczi, i dûh moj more zbrojávati.

8. Jeli na veke osztávi nász Goszpôd, i neszka'ze vecs nik-se dobrote ?

9. Jeli sze je vsza nyegva miloszcsa czelô zmenkala? jeli szo konecz vzélé vsze nyegove ob-lübe?

10. Jeli sze je Bôg szpozábo szmileni bidti? ino je zápro vu szredi miloszcsa szvojo? Selah.

11. Ali jasz szem velo: Tô morem jasz trpeti; ali dêszna toga Visesnyega zná vsze tô preobrnôti.

12. Záto sze szpominam z dêl Goszpodna: premislavam szi z prvësi csüd tvoji.

13. I gucsim od vszê dêl tvoji, ino zgovárjam od djánya tvo-jega.

14. Bo'ze! szvétaje szteza tvo-ja; gde jesztle Bôg tak zmo'zen, kak ti, Bo'ze?

15. Ti szi Bôg, ki csüda csini: ti szi oznano med národmi môcs tvojo.

16. Ti szi tvoj národ oszlôbo-

76.77.'Zolt.

do z ramov, szini Jákoba i Jo'zefa. Selah.

17. Vodéso tebé vidile, o Bôg, vodé szo te vidile, ino szo sze bojale, takáj i globocsine szo sze sztrsznole.

18. Vô szo dálí obláczke vodé; néba je dála grúmlácz, ino tvoji bliszki szo szemtam létali.

19. Po czéloj nébi je sao glász grúma, tvoji blíszki szo szvětli po zemli, zemla sze je gibalá i trószila od toga.

20. Tvoja pôt je vu môrji, tvoja szteza vu veliki vodáj; dö-nok sze je něznao szlèd tvoj.

21. Vodo szi lüdsztvo tvoje, kak csrêdo, po rôki Môsesa i Áronovoj.

nyegovo, i csüda nyegova, stera je csinio.

5. Ár je posztavo szvedôsztvo vu Jákobi, i vò je dao Právdo v Izraeli, na stero je zapovedao ocsevom nasim vucsiti otroke szvoje.

6. Záto, naj bi szpoznao odvêtek pridôcsi, otroczi, kí bi sze rodili, csi bi gori zraszli, da bi jo nazveszcsávali szinom szvójim.

7. Naj bi vu Bôgi polo'zili vüpazén szvojo, ni sze něszpozábili z dôl bo'zi, i zapovedi nyegove zdr'zali.

8. I nebi bili, kak ocseve nyihovi, nepokoren i borécs i rod; pokolénye, stero je nej popravilo szrczá szvojega, i kí dûh sze je nej dr'zao verno k Bôgi.

9. Kak szinovje Efraima, ki szo prilicsno z lokom sztrélali, i odszkocili szo vu hipi bojne.

10. Oni szo bo'zega závezka nězdr'zali, i vu právdi nyegovoj hoditi szo nej steli.

11. Ino szo sze szpozábili z dôl nyegovi, i z csüd nyegovi, stera nyim je szkázao.

12. Pred nyihovimi ocsevmi je csinio csüda vu Egipomszkoj dr'zeli na Zoamszkom pôli.

13. Razdêlo je môrje i dao nyim je prék idti; i posztavo je vodé, kak zid.

14. I vodo je je vudne z oblá-

LXXVIII. 'ZOLTÁR.

Preszámnanje dobrôt i kastig Bo'zi, lüdzství nyegovomi szkázani.

1. Azafa Návuk.

Poszlüsaj moje lüdsztvo Právdo mojo, nagnite vúha vasa k recsam vúszt moi.

2. Odprém vu prilikaj vúszta moja: vò povém szkrita od zacséltka szvěta.

3. Stere szmo csüli i známo, i stere szo nam pripovedávali ocseve nasi.

4. Naj ji neszkriamo pred szinimi nyihovimi, odvétkom pridôcsem, ino oznanujemo hválo Goszpodnovo, i zmo'znoszt

kom, i cserez nocsi z szvetlim
ognym.

15. Raszkla je pecsine vu
púszcsávi, i napájao je nyé, kak
z globocsin veliki.

16. Szpelao je potoke z pecsí-
ne, i vesino vótecsti vodé kak
járke.

17. Döñok szo nejhényaligre-
siti prôti nyemi, i razdra' zd'zi-
li szo toga Visesnyega vu pú-
szcsávi.

18. I szküsávali szo Bogá vu
szvojem szrczi, proszécsi hrá-
no pôleg lakovnoszti szvoje.

19. Ino szo gúcsali prôti Bôgi
govorécsi: Jeli de Bôg mogao
sztôl pripraviti nam vu púszcsá-
vi.

20. Ovo, csi je gli vdaro pe-
csino, kâ bi voda vó tekla, i po-
toczke sze szpûsztli; ali kak
nam more krûh dati, i lüdszti
szvojemi meszô pripraviti.

21. Gda je eta Goszpôd szli-
sao, razszrdo sze je, i ogen sze
je za' zgao prôti Jákobi, i szrdi-
toszt je prisla na Izraela.

22. Záto, kâ szo nej vervali
vu Bôgi, i nej sze zavüpali v
pomôcsi nyegovoj.

23. Ion je zapovedao odzgora
oblákom; i ôdpro je dveri nébe;

24. I dao nyim je Manno, kak
de'zd'z idti k jéesztvini, i dao
nyim je krûh nebeszki.

25. Jeli szo krûh angelszki, po-

szlao nyim je sztroska do szis-
toszti.

26. Pûszto je pihati zdôlcz pod
nébov, i zbûdo je po môcsi szvo-
joj jûg.

27. I dao je meszo na nyé de'z-
d'ziti, kak prâh; ino sticze kak
pêszek v mörji,

28. Je dao kapati na szredi
nyi tábora, okôli nyi sztánkov.
29. Áli gda bi jeli, ino sze na-
szitili jáko; dopuniti je dao 'zel-
noszt nyihovo.

30. Nej szo escse odpovedali
'zelnoszti: escse nyim je jéesz-
tvina vu lampaj nyihovi;

31. Gda je szrditoszt bo' za pri-
sla na nyé, ino je szpomorila te
znamenitêse med nyimi, i pobi-
la te náj bôgse v Izraeli.

32. Ali zvôn vszega toga szo
escse vecs gresili, i nej szo ver-
vali na csûda nyegova.

33. Záto je dopûszto, ka szo
márno szkoncsali dni szvoje, i
léta szvoja vu trepetanyi.

34. Gda je nyé vmárjao, csi
szo ga iszkali, i povrnoli sze i
rano iszkali Bôga;

35. I sze szpominiali ka je Bôg
pecsina nyihova, i Bôg te Vi-
sesnyi nyi pomocsnik;

36. Csi szo bár jállili z szvoji-
mi vûsztami, i z jezikom szvo-
jim szo nyemi lagali;

37. I szrcze nyihovo nej bilo
sztálno k nyemi, i nej szo zdr-

78.'Zolt.

'zali verno závezka nyegovo-ga:

38. On je döñok miloszliven bio, i odpuszto je nyim gréhe; nej ji je pogübi; i csesztó je odvrno szrditoszt szvojo, i nej púszto vő czéloga szrda szvo-jega;

39. Ár sze je szpômeno, kâ szo tělo; i vóter, steri odíde i nazâ nepríde.

40. Csesztó szo ga razdrá'zd-zili vu púszcsávi, i razdrésze-lili vu púszti měsztaj.

41. Oni szo Bôga pá i pá szküs-sávali, ino szo mejé dévali Szvé-tomi vu Izraeli.

42. Nej szo sze szpômenoli 'z nyegove rôke, i dnéva, v ste-rom je nyé oszlóbodo z te'zí-ne.

43. Gda je csinio v Egipomi znamênya szvoja, i csüda szvo-ja na pôli Zoan.

44. Gda nyim je vodô na krv obrno, i potoke nyihove, da szo némogli piti.

45. Gda je na nyé púszto mlá-jino, kâ je nyé jéla; i 'zabe, kâ szo je pogübile.

46. I dao je nyí szád gôszen-czam, i szétvo nyihovo kobili-czam.

47. Gda je vdaro trszje nyihovo z tocsôv, i malíne nyihove z srénom.

48. Gda je nyí 'zivino pobio z
78.'Zolt.

toctsôv, ino nyé csrêde z blísz-kom.

49. Gda je púszto na nyé vu csamúri szrditoszti szvoje, hü-de angele, i dopuszto nyim sze zlobiti, divjati, ino sztiszkávati.

50. Razsúro je pôt szrditoszti szvojoj, i némilüvao od szmrti düse nyihove, i dopuszto 'zivini nyihovoj po kügi prédти.

51. Gda je szpomôro vesz pr-virod, v Egipomi: te prve ör-ocsnike vu sztánki Chámovi.

52. Lüdszív szvoje je pa vó szpelao, kak ovczé, i vodo je, liki csrêdo, vu púszcsávi.

53. I vodo je je bátrivno, kâ szo sze nébojali; ali nepriátele nyihove je po'zrlo môrje.

54. I pripelao je je vu szvoje szvéte krajine, k gori, stero je szprávila dêszna nyegova.

55. Pregnao je pred liczom nyi-hovim národe, i dao nyim je örocsino razdeliti, i dopuszto je prebivati vu sztánki nyihovi pokolényam Izraelszkim.

56. I döñok szo szküsávali ino dreszelili Bôga, toga Visesnye-ga, i nej szo zdr'zali szvedoszt-va nyegovoga.

57. I odpadnoli szo i neverni szo grátali, kak ocseve nyihovi, i szükali szo sze, kak lagov lok.

58. I razszrdili szo ga z vi-szikosztmi szvojimi, i drá'zd-

'zili szo ga z szvojimi bôge-czmi.

59. I gda je Bôg tô szlisao, razszrdo sze je, i zavrgao je Izraela krôto.

60. I povrgao je szvoje prebivaliscse v Siloi, — Sator, gde je on med lüdmi prebivao.

61. I dao je nyi môcs vu robsztvo, i nyi poglavitoszt vu rôke protivnika.

62. Dao je pod mecs lüdsztvo szvoje; i razszrdo sze je na szvoj örok.

63. Nyi mladéncze je ogen pôzro, i nyi devojke szo nej pokrite.

64. Popevje nyi szo od mecsa szpadnoli, i vdovicze szo sze nej plakale.

65. Dokecs sze je nej prebudo Goszpôd, liki z szna; kak te mocsen kriesi, ki od vina pride.

66. I zbio je protivnike szvoje na zadnye, i on je je z vecsnov szramôtov oklao.

67. Zavrgao je sator Jo'zefa, i pokolênye Efraima szi je nej zvolo.

68. Nego szi je odébrao pokolênye Juda, Sionszko goro, stero lübi.

69. Ino je visziko zozidaoszvojo Szvetino, kak zemlo, stero je sztâlno pokrêpo.

70. I odébrao je szlugo szvo-

jega Dávida, i vzéo ga je od ovcsánicz.

71. On ga je vzéo od dójni ôvcz, da bi pászao nyegov Jákobov národ, i Izraela, örok nyegov.

72. Ki ga je pászao vu vszoy vernoszli szrcza; i czelô módrov ramov ga je vodo.

LXXIX. 'ZOLTÁR.

Prosyña próti protivníkom isztine.

1. Azafa 'Zoltár.

Goszpodne! poganye szo no tri vdrli vu twojo örocsino: oszkrûnili szo twojo szvéto Czérkev, i z Jerusálema szo kûpe napravili.

2. Tá szo dáli mrtva têla szlugo vtwoji na jèsztvino fliczam nebeszkim, i têla vtwoji szvéti zvirini zemelszkoj.

3. Prelejávali szo krv okôli Jerusálema, kak vodô, i nej ga bílô, ki bi pokápaو.

4. Vcsinyeni szmo szramota pred szôszedmi nasimi, k spôti i czônam, onim, ki szo okôli nász.

5. Kak dugo, o Goszpodne, sze bodes szrdo? bode gorêla, kak ogen vrêloszt twoja?

6. Vövlez szrditoszt twojo na pogane, steri tebé neznajo, i na králevsztva, stera iména twoje-ga nevezávajo.

7. Ár szo poczerali Jákoba, i sztanke nyegove opüsztili.

8. Neszpômeni sze z prvesi grê-hov nasi; szmilûj sze hitro nad nami; ár szmo vra'zeni jáko.

9. Pomágaj nam, o Bo'ze, zve-licsitel nas, za volo dike iména twojega, i oszlôbodi nász, i sti-saj grêhe nase, za volo iména twojega.

10. Žaka právijo poganye: gde je Bôg nyihov? Dáj znano bid-ti med paganmi, pred ocsmi na-simi, zadomeszcsávanye krvi szlugov twoji vópreleáne.

11. Pridi pred licze tvoje zdü-hávanye vóznikov: po zmo'znoj rami twojoj obráni szini szmrti.

12. I nazâ plácsaj szôszedom na sim po szedmi gibáj vu nyí krilo spôtanye nyihovo, z ste-rem szo oszmejávali Goszpo-dna.

13. Mí pa, lüdsztvo tvoje i ov-czé csrêde tvoje, te dicsili bo-demo na veke: ino od odvêtka do odvêtka bomo vöglászili hvá-lo twojo.

LXXX. 'ZOLTÁR.

Molba za obarvanye dûhovnoga vino grada.

1. Azafa 'Zoltár k naprëszpê-vanyi, od rô'z závezka.

2. O pasztér Izraela! poszlü-hni, ki paszés Jo'zefa, kak csrêdo: szká'zi sze, ki sze-dis nad Kerubimi.

3. Zbûdi ramo twojo, ki szi
79.80. 'Zolt.

pred Efraimom i Benjaminom ino Manassom, i pridi nam k pomôcsi.

4. O Bôg! trôstaj nász, i dáj nam szvétiti licze tvoje, i zdr-zimo sze.

5. Goszpodne, Bôg Zebaoth! kak dugo sze scsés szrdití na molbo lüdsztva twojega?

6. Nahráno szi je z szkuzním krühom, ino je napájas z veli-kov merov punov szkuzami.

7. Posztávlas nász nasim szô-szedom na szfajo, i nasi nepri-átelje szi szmeh delajo z nász.

8. O Bo'ze, Zebaoth trôstaj nász, i dáj nam szvétiti licze tvoje, da sze zdr'zimo.

9. Ti szi eden trsz z Egiptoma pripelao; vó szi pregnao poga-ne, ino szi ga poszádo.

10. Ti szi pred nyim trêbo, i dao szi sze nyemi vkoreniti, i dr'zélo napuniti.

11. Goré szo pokrite 'z nyega szénczov, i 'z nyega rozgami czedrovje bo'ze.

12. Ti szi nyega nárasz rasz-présztro notri do mörja; i nye-ga vinyicske do potoka.

13. Žaka szi nyega plôt raz-trgao, kâ szo ga trgali vszi mi-mo idôcsi.

14. Razkopali ga divji prascsi-cske, i divjázen polszka sze je na nyem pászla.

15. O Bôg Seregov! obrni sze

dönök; glédaj z nébe, i vidi ino
prigledni té trsz.

16. Vinyicske tô, stero je szadila dêszna tvoja, i mladike, stere szi potrdo szebi;

17. Zgorela szo z ognyom, raztrgana od szrditoszti licza tvojega, totá bodo.

18. Bojdi rôka tvoja nad mo'zom pravicze tvoje, nad szi-nom cslovecsim, steroga szi szebi odébrao.

19. Tak neodsztôpimo od té-be. O'zivi nasz pâ, i zezávali mo imé tvoje.

20. Goszpodne, Bôg Zebaoth! trôstaj nász, daj nam szvétiti licze tvoje, i zdr'zimo sze.

LXXXI. 'ZOLTÁR.

Kak je szvetiti Szwétké.

1. Azafa 'Zoltár k naprêszpê-vanyi na Gittith.

2. Veszélo szpêvajte Bôgi, ki je pomôcs nasa: ve-szélo kricste Bôgi Jákoba.

3. Vzemte 'zoltáre, dajte sze bobén, i hárfó z milim glászom.

4. Tromböntajte za mladá z tromböntov; vu posztávleni szvétki hütisztankov.

5. Ár je návada v Izraeli tô: násztava Bôga Jákoba.

6. Tô je k szvedosztri poszta-vo pod Jo'zefom, gda szo vöslí z Egiptoma, gda szo neznane jezike szlisali.

7. Gda szem nyí plécsa od bremena zlêhkôto, i nyí roké szo od pécsi rêsene.

8. Gda szi me zezávao vu szliszkávanyi, oszlôbodo szem te, ino szem te poszlühno, vu szkrovisci grúmlâcze, ino szem te vardêvao pri vodáj drá'zd'zenyá. Selah.

9. Poszlühhsaj moj nárad! szvedocso ti bom: Izrael poszlühhsaj mené!

10. Nemejte med vami bogá tûhoga: i nenakleknite kôlin drûgomi bôgi.

11. Jasz Goszpôd, szem Bôg tvoj, ki szem te vöspelao z zemlé Egíptomszke; odpri sú-rôko tvoja vûszta, da je napu-nim. —

12. Ali nej je poszlühnolo lüdsztra moje glásza mojega, i Izrael szi nepocsiné vu meni.

13. Záto szem je nihao, vu nyi szrczâ miszljaj; da hodijo kak sze nyim zdi.

14. O dabi lüdsztra moje poszlüsno bilô, i po moji potáj hodo Izrael.

15. Naszkori bi nyegove ne-priátele zníso, ino bi odvrno protivnike nyegove z rokôv mojov.

16. Odürjávczi Goszpodna bi sze nyemi olizávali, i nyega vrêmen bi na veke trpelo.

17. Z náj lepsov pseniczov bi (5*) 80.81.'Zolt.

je hráno, i z médom pecsíne bi
je naszito.

LXXXII. 'ZOLTÁR.

Od sztáve i csészti szvetszke oblászti.

1. Azafa 'Zoltár.

Bôg sztojí vu szprávicsci Bo-
zem, i szodecz je med bog-
mi.

2. Kak dugo bodelte krivo szô-
dili? i oszobe ti hûdi prijémalí.
Selah.

3. Szôdte prav vbôgomi i szi-
roticzm: pomágajte nevolno-
mi i sziromáki k praviczi.

4. Brânte pozadnyèsega i po-
trêbnoga, oszlôbodte ga z rôk
hûdobnyákov. —

5. Ali nedájo szi dopovedati,
i nerazmijo nika. Vu kmiczi
hodijo, záto morejo fundamen-
tomi zemlé genyeni bidti.

6. Jasz szem erkao: Bogovje-
szte, i szinovje toga Visesnyega.

7. Ali kak lüdjé, szpomerjéte,
i kak tiran szpádnete.

8. Sztani, o Bo'ze! szôdi zem-
lo; ár szi ti örocsnik med vszé-
mi poganmi.

LXXXIII. 'ZOLTÁR.

Molba za pomôcs proti nepriatelom Czér-
kvi.

1. 'Zoltárszka peszem Azafa.

2. **O** Bo'ze! nemúcsi czelô:
neboj tak tiho; i nemûdi
sze krôto, o Bôg.

3. Ár, ovo, nepriatelje tvoji

sze borijo, i ki te v náviszli má-
jo, pozdigávajo glavé.

4. Pröti lüdsztri tvojemi jál-
noszti zmislávajo: i tanacs dr-
zijo proti tém, ké ti szkrivas.

5. Govorécsi: pojdmó, vö je
sztrèbmo, da nedo národ, tak,
da sze ni szpominalo nede vecs
imé Izraelszko.

6. Árszo z ednov miszlov vküp
tanacs dr'zali; ino závezek prö-
ti tebi vesinili.

7. Sztanki Edomitanczov i I-
zmaelitanczov, Moabitov i Ha-
gareusov.

8. Gebalitov i Amonitov, i
Amalekitanczov: Filiszteuske z
prebivajòcsimi v Tyrusi.

9. I Assur sze je k nyim pridrű-
zo; i pomágajo otrokom Loto-
vím. Selah.

10. Vesini nyim, kak Midiani-
tanczom, kak Siseri, kak Ja-
bini pri Kison potoki.

11. Ki szo pogübleni pri En-
dori, i pôsztali szo gnoj zemlé.

12. Deni nyé i poglavnike nyi,
kak Oreba, i Sebo: vsze nyiho-
ve poglavitèse, kak Sebaka i
Zalmuna.

13. Ki szo pravili: podzájmo
prebiváliscsa Bo'za!

14. Moj Bôg! vesini je, kak vi-
hér; kak pleve pred vôtrom.

15. Kak ogen po'zgé góscso, i
plamén vu'ziga goré;

16. Tak je pregányaj z tvojim

'ZOLTÁR.

szlápom: i presztrasi je z twojim szilnim vihérom.

17. Napuni nyílicza z szramôtov, naj iscsejo imé tvoje Goszpodne.

18. Szram je bojdi, i groza obidi vszigdár ino vszigdár: v szram naj szpádnejo, i prêdejo.

19. Da szpoznajo, kâ szi ti, szam jedini, ki má eto imé: Goszpodne, Visesnyi nad czelim szvétom.

LXXXIV. 'ZOLTÁR.

Od Cerkvi i vucsitelszke csészti.

1. Zoltár Korehovi otrokov k naprêszpêvanyi na Gittith.

2. **K**ak nászladna szo tvoja prebiváliscsa, Goszpodne, Zebaoth!

3. Dúsa moja tá 'zelej, i setûje vu predvor Goszpodna, szrce moje i têlo moje sze veszeli vu 'zivom Bôgi.

4. Ár i flicsek szi je naisao meszto, i lasztvicza szvoje gnézdo, gde szvoje mláde le'zé, kakti Oltáre tvoje, Goszpodne, Zebaoth, moj Král ino Bôg moj.

5. Blá'zeni szo, ki prebivajo vu hi'zi twojoi! oni te na veke hyálili bodo. Selah.

6. Blá'zen je on cslovek, koga mócs je vu tebi, i szteze tvoje vu szrczi nyegovom!

7. Ki idejo po dolê 'zaloszti i tam szi sztûdencze delajo. Ár

vucsitelje bodo z vnôgim blagozlovom szná'zeni.

8. Sli bodo od obládanya do obládanye; da sze szká'ze, ka je Bôg v Sioni.

9. O Goszpodne, Bôg Zebaoth! poszlühni molitve moje: szlisaj je Bôg Jákoba. Selah.

10. Bôg, zászloba nasa, vidi i zgledni sze na obráz Poszvecse-noga tvojega.

11. Ár je bôgsi eden dén vu predvori tvojem, kak indri je-zero: zvolo szem szi ráj sztáti pri prági vu Hi'zi Bogá mojega, kak dugo prebívati vu sztanki ti nepobo'zni.

12. Ár je Goszpodin Bôg szuncze i zászloba: Goszpôd dáva miloszcsó i diko, nedopüsztí sztrádati dobrôt hodécsim vu nedú'znoszti.

13. Goszpôd Seregôv, blá'zen, ki sze vu tebi vüpa!

LXXXV. 'ZOLTÁR.

Molítov za pomôcs bo'zo i napréidênye v vszákoj sztávi.

1. Zoltár Korehovi otrokov k naprêszpêvanyi.

2. **G**oszpodne, tí szi miloszti-ven bio dr'zeli twojoi: na-

zá szi pripelao vôznike Jákoba.

3. Odpüsztó szi pregresênya lüdsztri tvojemi, zakrio szi vsze nyegove grêhe. Selah.

4. K sztráni szi djao szrd tvoj:

84.85.'Zolt.

obrno szi sze od csamúra szreditoszti twoje.

5. Trôstaj nász, Bôg, pomocnik nas; i hênyaj od nemiloszti twoje nad nami.

6. Jeli sze na veke na nász szrdo bodes? i podû'zas szrditoszt twojo od pokolênya do pokolênya?

7. Nescses sze k nam vrnôti, i nász o'ziveti? da bi sze lüdsztvo twoje znalo veszeliti vu tebi.

8. Szká'zi nam, Goszpodne, miloscso twojo: i daj nam zvellicsanye twoje.

9. O da bi jasz csüo, ka Goszpodin Bôg govorí; ár mir oblübi lüdszvvi szvojemi i szvojim szvétim; da nezavdárijo na bláznoszt.

10. Zaisztino, blüzi je pomôcs nyegova tém, ki sze nyega bojijo, naj prebiva dika vu dr'zeli nasoj.

11. Miloscsa ino isztina sze szréccsate: pravicsnoszt i mir sze küsüjeta.

12. Vernoszt na zemli raszté, i pravicza z nebész gléda.

13. Da nam i Goszpôd dobrocsiní, i zemla nasa dá szádszvoj.

14. Da pravicza pred nyim hodí, i po szvojoi pôti naprèide.

LXXXVI. 'ZOLTAR.

Dávida rázloesne prosnye.

1. Dávida molitev.

85.86.'Zolt.

O Goszpodne nagni vüha twoja i poszlühni me; ár szem jasz nevolen i vbôgi.

2. Obráni dûso mojo, ár szem jasz szvéti: zdr'zi tí, Bôg moj, szlugo twojega, vu tebi sze vüpajôcsega.

3. Szmilüj sze nad menom, Goszpodne; ár te zezávam vesz dén.

4. Obészeli dûso szlugo twojega; ár k tebi, Goszpodne, pozdigávam dûso mojo.

5. Ár szí tí Goszpodne dobrotiven i szmileni, i velike miloszti k vszêm tebê zezávajôcsem.

6. Szlisaj Goszpodne molitev mojo: i kebzüj na glász moje prosnye.

7. Vu dnévi nevôl zezávam tebê, ár me tí poszlühnes.

8. Nega ni ednoga tebi szpodbognoga med bogmi, o Goszpodne, i nega dêl, kaksa szo twoja.

9. Vszi národje, stere szi sztvôro, pridejo, ino pokleknejo pred liczom twojim, o Goszpodne; i dicsili bodo imé twoje.

10. Ár szi tí veliki i csuda csnis, i szam szi Bôg.

11. Navcsi me, Goszpodne, pôt twojo, da hodim vu isztini twojoi; navküpe i szrcze moje, da sze iména twojega boji.

12. Tak bom te dícsó, Goszpodne, Bôg moj, z czèle dûse moje

i csesztio bodem imé twoje na veke.

13. Ár je miloscsa twoja velika nad menom, i mojo duso szi oszlóbodo z szpôdnyega pekla.

14. O Bôg! gizdávczi szo sztanolí próti meni, i sereg vladárov iscse mojo duso, kí te nemajó pred szebom.

15. Ti pa, Goszpodin Bôg, szi milosztiven, i szmileni, i dugotplivi, velike dobrôte, i verno-szli.

16. Zgledni sze na méne, ibojudi mi milosztiven: krêpi szlugo tvojega z mocsjôv tvojov, i zdrezzi szina szlúzbenicze tvoje.

17. Szká'zi nad menom znamenye dobrotnoszli; tak da vidôcsi, kí me odürjávajo, sze oszramotijo, geto me ti, Goszpodne, pomágas i trôstas.

LXXXVII. 'ZOLTÁR.

Od krszesanszke Materé Czérkvi pod kē-pom zemelszkoga Jerusáléma.

1. Korehovi otrokov 'zoltár-szka peszem.

On je trdno fundálivan na szvé-ti goráj.

2. Lübi Goszpôd vráta Sion-szka vise vszé prebiváliscs Já-koba.

3. Odicsene recsi sze predgajo vu tebi, o váras bo'zi. Selah.

4. Predgati scsém dati Rahabi i Bábeli, da me szpoznajo. Ovo, i Filiszteuskei Tyrusancziz Csrn-

kavezi navküpe sze tam bodo narájali.

5. Od Siona sze bode pravilo: ete i ov je v nyem rodjen, i szam te Visesnyi ga potrdi.

6. Precsté Goszpôd med szpisüvanyem národe: — ete sze je tüdi tam narôdo. Selah.

7. I szpêvczi i zveglárje bodo szpêvali: Vszi zdenczi moji szo vu tebi.

LXXXVIII. 'ZOLTÁR.

Molitev vu teskom szküsávanyi.

1. 'Zoltárszka peszem Korehovi otrokov k naprêszpêvanyi, od szlaboszti ti nevolni. Návuk Hemana Ezrakita.

2. Goszpodne, Bôg zvelicsanya mojega! vudne i v nocsi kricsim tebi.

3. Naj pride pred licze tvoje molitev moja: nagni vüha tvoja k kricsanyi mojemi.

4. Ár je naszicsena od hûdo-ga dusa moja; i 'zitek moj je blûzi pekli.

5. Zracsnan szem k tim do-liidôcsim v pekel, ino szem, kak cslovek brezi vsze pomôcsi.

6. Med timi mrtvimi szem zapüscsen, kak ti preszmeknyeni v grobi le'zécsi, z steri sze vecs nespominas, geto szo od rôke tvoje razlocseni.

7. Doli szi me püsszto vu jamo náj szpôdnyo, do náj kmicsnê-sega, náj globsegá meszta.

8. Szrditoszt twoja te'zi mené, i mantrás me ze-vszémi válov-mi tvojimi. Selah.

9. Dalecs szi odvrgao znancze moje od méne, djao szi me nyim na grozo. Jasz szem zvézan i nemrem vöpridti.

10. Obráz moj je prepadno od nevôle; vszakdén te zezávam, Goszpodne: vöraszpreszterám proti tebi roké moje.

11. Jeli bodes med mrtvimi csi-no csüda? Jeli ti mrtvi sztánejo, ka bi te dicsili? Selah.

12. Jeli bode glásena vu grobáj miloszcsa twoja; ino isztna twoja vu pogüblényi?

13. Jeli sze morejo szpoznati csüda twoja vu temnoszti? i pravicsnoszt twoja vu zemli pozablenyá?

14. Ali jasz, Goszpodne, tebé zezávam, i molitev moja vszáko ütro pride pred tébe.

15. Zaka osztávis, Goszpodne, duso mojo, i szkrivas licze twoje pred menom?

16. Vbôgi szem, i medlôven, da szem tak zavr'zen: trpim sztrâh twoj, da szkoro vezagnem.

17. Szrditoszt twoja je vise méne prisla; sztrâh twoj me pre-mága.

18. Okoli me obdávajo vszák-dén, kak vodé: okoli me jemléjo vsza v edno.

19. Dalecs szi pregnao od mē-

ne lüblénoga mojega, i tüvárisa mojega, i znanczi moji szo pred menom szkriti.

LXXXIX. ZOLTÁR.

Od Messiása i nyegovoga králevszta.

1. Návuk Ethana Ezrakito.

2. Od miloszcse Goszpodna szpêvao bodem na veke: od odvétka do odvétka bom nazveszcsávao Isztino twojo z vûsztami mojimi.

3. Ár szem erkao: edna vescna miloszt gorizide; vu nebészaj szam potrdis isztino twojo.

4. Vcsino szem závezek z odebárimi mojimi: priszégno szem Dávidi, szlugi mojemi:

5. Na veke obdr'zim szemen twoje: od roda do roda potrdim králevszki sztolecz twoj. Selah.

6. I glászila bodo nebésza csüda twoja, o Goszpodne, i isztino twojo vu szpravisci ti szváti.

7. Ár sto more v obláki z Goszpodnom ednáki bidti, i Goszpodni glihni med otroki bo'zimi.

8. Bôg je v obcini ti szváti sztrasen krôto, i bojati sze ga májo vszi, ki szo okoli nyega.

9. Goszpodne, Bôg Zebaoth! sto je, kakti, vszamogócsi Goszpôd? i isztina twoja je okoli i okoli tébe.

10. Tí goszpodüjes nad zbur-kavnim mörjom: gda sze zbur-

kávajo válove nyegovi, ti je potisas.

11. Ti szi pobio Rahabo do szmrti, i z mocsnimi ramami tvojimi szi razegnao nepriátele tvoje.

12. Tvoja szo nebésza, tvoja je takáj i zemla: szvét i ka je vu nyem szi tí fundálivao.

13. Polnôcs i pôldné szi tí sztvôro, Tábor i Hermon vu tvojem iméni szpèvajo.

14. Tvojarama je zmo'zna, rôka tvoja je mocsna, viszika je dêszna tvoja.

15. Pravicza i szôdba szo podpore králevszkoga sztôlca tvojega: milosztivnoszt ino isztninoszt szo pred liczom tvojim.

16. Blá'zen národ, steri sze veszeliti zná! Goszpodne, vu szvetloszti licza tvojega bodejo hodili.

17. Vu iméni tvojem sze bodo veszelili vszakdén: i vu tvojoi praviczi sze zviszijo.

18. Ár szi tí dika môcsi nyihove, i z miloszce tvoje zviszis rôg nas.

19. Ár je Goszpôd zászloba nasa, i Szwéti Izraela je Král nas.

20. Teda szi gúcsao k szvétim tvojim vu vidênyi, ino szi erkao: Jasz szem ednoga júnáka zbûdo, steri zmocsti má; zviszo szem ednoga odebránoga z med lüdsztyom.

21. Naisao szem Dávida szlugo mojega; z szvétim oliom szem namazao nyega.

22. I záto 'z nyim bode rôka moja: i rama moja ga bode kreplila.

23. Protivník ga nepremore, i te ne pravicsni ga nevr'ze pod péte.

24. Ár dolipoterem pred liczom nyegovim protivníke nyegove, i odürjavcze nyegove pre'zeném.

25. Isztinoszt moja i miloszcsa moja bode 'z nyim, i rôg nyegov sze zviszi vu mojem iméni.

26. I posztávím nad môrjom rokô nyegovo, i dêszno nyegovo nad vodami.

27. On bode mené zvao: tí szi moj Ocsa, Bôg moj, i pecsína zvelicsanya mojega.

28. Jasz ga takáj za prvorodenjoga vcsinim, za náj visisega Králov zemelszki.

29. Na veke nyemi zakuném miloscsó mojo: i závezek moj bode nyemi sztálen.

30. Vcsinim vecsno szemen nyegovo, i králevszki sztolecz nyegov, kak dnéve nebeszke.

31. Csi pa osztávijo otroczi nyegovi zákon moj, i v szôdbaj moji nebodo hodili;

32. Csi násztave moje oszkrúnijo, i zapôved moji nezdr'zijo;

33. Teda poiscsem z sibov grê-

89.'Zolt.

he nyihove , i z vdárczi nepravicsnoszt nyihovo;

34. Ali miloszce moje nevzemem od nyega , i nescsem vtajiti nyemi isztine moje.

35. Nescsem oszkrúniti závezka mojega , i premeniti , ka je zislo z vüsst moji.

36. Jasz szem ednôk priszégnó pri mojem szveszltvi , nescsem Dávidi lagati.

37. Szemen nyegovo osztáne na veke , i králevszki sztolecz nyegov , kak szuncze , pred menom.

38. Kak mëszcz potrdjeni bode na veke , i kak szvedok vu obláki , isztinszki bode . Selah.

39. Ali ti szi ga osztavo i zavrgao , ino sze szrdis na twojega namázanoga.

40. Razmetao szi závezek z szlugom twojim : klácsis korono nyegovo do zemle.

41. Razrúsis vesz zid nyegov , razválas gradino nyegovo.

42. Szláccsijo nyega vszi mímo idôcsi , na spot je szoszedom szvojim.

43. Zviszo szi dëszno protivníkov nyegovi , obeszelis vsze nepriátele nyegove.

44. Obtôpo szi osztricz mecsa nyegovoga , nej szi nyemi dao obszláti v boji.

45. Razbio szi cisztócsa nyegovo , i sztolecz nyegov szi na zemlo vrgao.

89.90. 'Zolt.

46. Okráto szi dni mladoszti nyegove , ino szi ga pokrio z spotom . Selah.

47. Kak dugo sze , Goszpodne , tak vszegavécs szkrivao bodes ? i bode gorëla szrditoszt twoja kak ogen ?

48. Szpômeni sze , kak krátki je moj 'zitek , — zaka bi zaman sztvôro vsze szini cslovecse.

49. Gde je sto , ki'zivé , i szmrati nebi vido ? vöstrgnó 'zitek szvoj z rôk pekla ? Selah.

50. Gde je prva miloscса twoja , Goszpodne , stero szi Dávidi priszégnó vu isztinoszti twojoj ?

51. Szpômeni sze , Goszpodne , z 'zukoszti szlugo tvojega , stero szem prenoszo vu krili mojem od telko zmo'zni národov.

52. Z sterov szo tebé , o Goszpodne , ospotávali nepriátelje twoji : z sterov szo ospotávali sztopáje tvojega Namázanoaga . —

53. Hválen bojdi Goszpôd na veke . Amen i Amen !

XC. 'ZOLTÁR.

Od nesztálnoszti 'zitka cslovecsega.

1. McLítev Môsesa , mo'za bo'zega.

Goszpodne ! ti szi obramba nasa od pokolênya do pokolênya.

2. Prvle , kak szo goré sztvor-

jene, prve, kak je zemla i szvêt formálivani, szi ti Bôg od vek do veka.

3. Ti dás lüdém vmérati, i ve-
lis: prihájajte nazâ, otrôczi cslo-
veci!

4. Ár je jezero lêt pred ocsmi
tvojimi, liki dén vcserányi, ste-
ri je mino, i liki sztrá'za nôcsi.

5. Odtecsti nyim dás, kak po-
vôdni, i tak szo, kak szen, i li-
ki tráva, stera zrányá povéhne.

6. Zaütra czveté, ali povéhne,
ino sze navécsar pokoszi, i po-
széhne.

7. Ár mi prêdemo od szrdito-
szti tvoje; od csamúra tvojega
moremo tak hitro tá pojdti.

8. Pred szébe szi posztavo pre-
gresênya nasa; szkrivne grê-
he nase na szvetloszт licza tvo-
jega.

9. Záto vszi nasi dnévi náglo-
tá tecsejo od szrditoszti tvoje:
dokoncsamo lêta nasa, liki gucs.

10. Dnévor lêt nasi je szedem-
deszét lêt, i csi naj vise pride,
tak je oszemdeszét lêt, i to v-
nyi náj bôgse je trûd i nevola,
ár hitro miné vrêmen, i mi liki
odletimo.

11. Sto zná, kâ sze tí tak krô-
to szrdis? i sto sze boji pred
táksor tvojov szrditoszljov?

12. Vcsi nasz prav racsunati
dni nase, da obdr'zimo szrcze
szpamelno.

13. Goszpodne, povrni sze k
nam kak nájprvle i mej szmile-
noszt z szlugmi tvojimi.

14. Napuni nász zránya z mi-
loszcsor tvojov, da bomo szpê-
vali ino sze veszelili vsze dni
nase.

15. Obészeli pá nász po eti dné-
vi, vu steri szi nász nevôlivao:
po lêtaj, vu steri szmohûdo
trpeli.

16. Nazvészti szlugom tvojim
csinênye tvoje, i diko tvojo szi-
nom cslovecsim.

17. I bojdi nad nami lübezni-
voszt Goszpodna Bôga nasega,
i on vesini szrecsno rôk nasi
delo med nami; delo, velim, rôk
nasi vesini szrecsno.

XCI. 'ZOLTÁR.

Trôst vu szmrtnoj pogübeli.

Kí vu obrambi Visesnyega
szedi, i vu szénczi toga
Vszamogôcsega osztáne,

2. Ercsé k Goszpodni: vüpam-
zen moja, i moj grád, Bôg moj,
vu kom sze vüpam.

3. Ár te on oszlobodi od mre-
ze lovcza; od pogübelnoga pe-
stisa.

4. Z perotami szvojimi te bode
zakrivaao, i pod perotami nye-
govimi sze bodes vüpao: zá-
szloba i obramba ti je isztlina
nyegova.

5. Nebos sze bojao pred noc-

90.91.'Zolt.

nim sztrasilom, i sztrélami vu
dne letécsimi.

6. Pred pestisom, steri v kmiczi lazi: pred kúgov, stera pôldné vdérja.

7. I csi ji szpádne jezero kre
sztráni twoje, i deszét jezér kre
dészne twoje; k tebi sze nepribli'za.

8. Nego z tvojima ocsama bodes
glédao, ino visto, kak szetomi
húdomi zadomeszcsáva.

9. Ársztí, Goszpodne, obramba
moja: te Visesnyi je obramba
twoja.

10. Nezgodi sze ti nika húdo-
ga: i 'zlak sze nepribli'za k
sztanki tvojemi.

11. Ár je zapovedao Angelom
szvojim od tébe, da te varjejo
na vszé potáj tvoji:

12. Na rokáj te noszijo; da
nevídáris v kamen nogé tvo-
je.

13. Po oroszláni ino kacsaj bodes
hodo; klacso bos mládogá
oroszlána i kácsa. —

14. Da mené 'zelej, — vöga
oszlobodim, i zviszim ga, da
pozna imé moje.

15. Da mené zezáva, poszlühnem
ga, 'z nyim bodem vu
sztiszka'vanyi: scsém ga vöftr-
gnotti i postenyé nyemi dati.

16. Naszitím ga z dúgim 'zít-
kom, i poká'zem nyemi zveli-
csanye moje.

91.92.'Zolt.

XCII. 'ZOLTÁR.

Bóga je dicsiti; i zaka?

1. 'Zoltárszka peszem na szobôtni dén.

2. Drágo delo je Bogá dicsiti,
ino szpêvati iméni tvojemi
o visesnyi!

3. Glásziti zránya milosceso
twojo, ino isztino tvojo vszáko
nôcs.

4. Na deszét sztrünaj i 'zoltári
ino igrati na harfi.

5. Ár szi me ti obészelo, Go-
szpodne, z delami tvojimi, od
dél rôk tvoji bodem szpêvao.

6. Kak velika szo dela tvoja,
Goszpodne! jáko globoke szo
miszli tvoje.

7. Te nôri cslovek tô neszpo-
zna: blázen za tô nemára.

8. Ti neverni sze zelenijo, kak
tráva, i czvetéjo vszi csinécsi
neprávdenoszt, dokecs sze vő
sztrébijo na veke.

9. Tí pa te Visesnyi osztánes
na veke, o Goszpodne!

10. Ár ovo, nepriátelje tvoji,
Goszpodne, ár ovo, nepriátelje
tvoji prêdejo, i vszi húdodelni-
czi sze rasztepéjo.

11. Moj rôg pa zviszis, kak
ednorôgcza: namázan bodem z
friskim oliom.

12. Ino moje okô bode szvojo
radoszt vidilo na moji protivníki,
i od ti húdi, ki sze prôti

meni posztávlajo, vüha moja
bodo szlisala 'zelna.

13. Te pravicsen sze bode zelenio
kak pálmovo drévo: on
bode rászao, kak czedrovje na
Libanoni.

14. Ki szo zaszadjeni v Go-
szpodna Hi'zi, vu predvori Bo-
gá nasega bodo czveli.

15. Escse i vu sztaroszti bodo
czveli, bodejo rodni ino sze ze-
lenili.

16. Da bodo oznanyüvali, ka
je Goszpôd tak veren, pecsina
moja, i nika nepravicsnoga vu
nyem nega.

XCIII. ZOLTÁR.

Proroküvanye od Krisztusa, i nyegova-
ga králevszta.

Goszpôd je Král i diko je oblê-
kao; Goszpôd sze je oblê-
kao i opászao z mocsjov, i ok-
rogлина zemlé je po nye potrd-
jena, da sze negene.

2. Od toga mao sztoji sztolecz
tvoj mocsno: ti szi vekvecsen.

3. Goszpodne potoczke sze po-
zdigávajo, potoczke krôto sú-
mijo, potoczke visziko pozdi-
gávajo válove.

4. Od süménya vnôgi vôd ve-
likí, od válov môrja, je zmo-
'znësi Goszpôd na viszini.

5. Szvedôsztva tvoja szo po-
trdjena jako: szvetszlovo je
sznâga Hi'ze tvoje, Goszpodne,
na vsze veke.

XCIV. ZOLTÁR.

Molitev proti nepriatelom Czérkvi.

Goszpodne, Bôg zadomeszti-
tel! o Bôg, koga je zado-
mescsávanye, szká'zi sze.

2. Pozdigni szeti szodecz szvê-
ta, povrni zvisávczom, ka szo
szi priszlü'zili.

3. Goszpodne, kak dugo sze
bodo neverniczi, kak dugo sze
bodo nepobo'zni veszelili.

4. Klefecsejo, i rû'zno gucsi-
jo, i vszi hûdodélniczi sze zvi-
sávajo.

5. Goszpodne oni doli terejo
národ tvoj, i manträjo örocsino
tvojo.

6. Vdovicze i tühéncze vmár-
jajo, i sziroticze szpomorijo.

7. Ino právijo: Goszpôd toga
nevidi, Jákoba Bôg za tô ne-
mára. —

8. Zasztópte sze ví norczi med
lûdsztvom: ví blázni, gda scsé-
te grátati rázumni?

9. Té, ki je vühô sztvôro, jeli
nebi csüo? Té, ki je okô sztvô-
ro, jeli nebi vido?

10. Té, ki pogane pokára, ne-
bode kastigao? Ki csloveka vesi
na znánya.

11. Ali zná Goszpôd miszli
cslovecse, ka szo márne.

12. Blá'zeni on, koga ti, Go-
szpodne, pokáras, ino ga vcsis
po tvojoj pravdi.

13. Da ga tí zmiris vu dnévi
92.93.94. Zolt.

hüdi; geto sze neverníki jama kopa.

14. Ár Goszpôd národa szvojega neodvr'ze, niti örocsine szvoje nezapüsztí.

15. Ár sze na praviczo obrné szôdba, i nyé sze bodo vsza pobo'zna szrcza dr'zala.

16. Sto sztojí kre méne prôti tim hüdim? Sto sztâne kre méne prôti hüdodêlnikom? —

17. Da meni Goszpôd pomágao nebi, 'ze bi düsa moja vu grobi le'zála.

18. Erkao szem: nôga moja sze je posklesznola; ali mi loszcsa tvoja me je podperala.

19. Jasz szem veliko sztiszka-vanye méo v mojem szrczi; ali trôstanye tvoje je düso mojo razvészeli.

20. Ti nigdár nebos dr'zao z tim preobrnyenim sztôlczem, steri nad právdov 'zaloszt szopi.

21. Ki z vno'zinov terejo prôti düsi toga pravicsnoga, i oszôdijo nedu'zno krv.

22. Ali Goszpôd je obramba moja: moj Bôg mi je pecsína moje vüpazni.

23. I on nyim povrné kriviczo nyihovo, ino je preprávi za nyí hüdôbe volo; Goszpôd, nas Bôg je preprávi.

XCV. 'ZOLTÁR.

Messiási je szkázati zahváloszt i pokornoszt.

Hodte szpêvajmo Goszpodni: veszélmo sze pecsini zvelicsanya nasega.

2. Prihájajmo pred licze nye-govo z dicsényem: z 'zoltármiszpêvajmo nyemi.

3. Ár je Goszpôd veliki Bôg, i veliki Král vise vszê bogòv.

4. Vu koga rokáj je globocsi-na zemle: i vrhove gôr szo nye-govi.

5. Koga je i môrje, ár je je on sztvôro: i zemla, stero szo nye-gove roké zgotovile.

6. Hodte, molmo ga, i ponízmo sze pred nyim: nakleknimo kôlina pred liczom Goszpodna, sztvoritela nasega.

7. Ár je on Bôg nas, i mi szmolüdsztrvo nyegove pasé, i csrèda rôk nyegovi. — Dnesz, csi glász nyegov csüli bodte,

8. Neobtrdite szrczâ vasega, kak sze je v Meribi zgôdilo, vu dnévi szküsávanya vu püszcsávi.

9. Gde szo me szküsávali ocseve vasi, ino me vardévali; i vidili szo dela moja.

10. Da szem stirideszét lêtde-lo méo z etim národom, ino erkao: lüdsztrvo eto blôdi z szrczom, i nescsejo sze pôti moje navcsiti.

11. Da szem priszérgno vu mojem szrdi, kâ nepridejo k poçinki mojemi.

XCVI. ZOLTÁR.

Od nôve peszmi sz. Evangeliom.

Szpêvajte Goszpodni nôvo peszem! szpêvaj Goszpodni vsza zemla.

2. Szpêvajte Goszpodni i hválte imé nyegovo: predgajte dén za dnom zvelicsanye nyegovo.

3. Vörazglászte med paganmido nyegovo, med vszémi národmi csüda nyegova.

4. Ár je veliki Goszpôd, i ve-like hvále vrêden; csüden vise vszé bogôv.

5. Ár szo vszi bogôve národov, bolvanye; ali Goszpôd je sztvôro nébo.

6. Csészt i hvála je pred nyim: mócs i nászladnoszt je vu nyegovoj szvetini.

7. Vi porodje, dájte Goszpodni, dájte Goszpodni csészt i mócs.

8. Dájte Goszpodni csészt imé-na nyegovoga: prineszte dáre, i prihájajte vu predvor nyegov.

9. Molte Goszpodna vu szvétoj sznâgi: boj szenyega vesz szvét.

10. Recste med paganmi: Goszpôd je Král, i szvét surôki je tak grûntani, da obszláti má, geto on lüdsztvo prav szôdi.

11. Veszélte sze nebésza: ra-

dûj sze zemla; môrje naj sümí, i ka je vu nyem.

12. Veszél sze polé, i vsze, ka je na nyem: naj szpêva vsze drevje logôv.

13. Pred Goszpodna liczom; ár ide, ár ide, naj szôdi szvét. On szôdo bode okroglino vu praviczi, i lüdsztvo vu isztini.

XCVII. ZOLTÁR.

Od Krisztusa i nyegovoga králevsztva.

Goszpôd je Král, tomi sze vé-szeli zemla: radûjte sze zátonov vno'zina.

2. Obláczke i mrák je okôli nyega, pravicza ino isztina je podpora králevskoga sztôlcza nyegovoga.

3. Ogen ide pred nyim, ino ze'zgé okôli nyegove nepriátele.

4. Zblíszkom szvojim preszvèti okroglino zemlé; stero vidôcsa zemla, sztrási sze.

5. Goré sze, kak vôszk rasz-topijo pred liczom Goszpodna: pred liczom vsze zemlé Goszpôda.

6. Nebésza oznanûjo nyegovo praviczo, i vidili bodo vszi národje diko nyegovo.

7. Szram more bidti vsze, ki kôpom szlû'zijo, i z bolvanmi sze hválijo. Molte nyega vszi bogôve!

8. Sion tô szlisi, ino sze veszél; cseri Jude sze radûjejo

'ZOLTÁR.

nad szôdbov tvojov , Goszpodne.

9. Ár szi tí, o Goszpodne, naj visisi nad vszov zemlôv : tí szi jáko zviseni vise vszé bogôv.

10. Ví, kí lübite Goszpodna, mête v náviszti hûdôbo. — On varje dûse szvoji szvéti, i oszlobodi je z rôk nepobo'zni.

11. Tomi pravicsnomi dá on szvetloszt zidti, i radoszt onim, ki szo ednákoga szrcza.

12. Vi pravicsni, veszélte sze vu Goszpodni, i dícke szpômenek Szvetszta nyegovoga.

XCVIII. 'ZOLTÁR.

Opominanye na hválo Krisztusa.

1. 'Zoltár.

Szpêvajte Goszpodni nôvo peszem, ár on csûdna dela csi-ni. On premága z szvojov dê-sznov, i z szvojov szvétov ramov.

2. Oznanyüvati dá Goszpôd zvelicsanye szvoje: pred ocs-mi národov vövjávla praviczo szvojo.

3. Szpômeno sze je z milosz-cse szvoje, i vernoszti szvoje k hi'zi izraelszkoj; vsze krajine zemlé vidijo zvelicsanye Bogá nasega.

4. Raduj sze Goszpodni, vesz szvét: szpêvajte, zvisávajte i hválte ga.

5. Dicste Goszpodna na hárfi,

z czitharami i glasznim szpê-vanyem.

6. Z tromböntami i glászom zvegél, szpêvajte pred Gosz-podnom, Kráлом.

7. Súmi môrje, i vsze, ka je vu nyem; okroglina zemlé, i kí na nyé prebivajo.

8. Vesselte sze potoczke, ira-dûjte sze goré!

9. Pred Goszpodnom; ár ide na szôdbo szvéta: szôdo bode szvét vu praviczi, i národe pô-leg právde.

XCIX. 'ZOLTÁR.

Od náreve králevszta Krisztusovoga.

Goszpôd je Král, naj szi besz-néjo národe: szedi na Ke-rubimi, naj szi sze zburkáva szvét.

2. Goszpôd je zmo'zen v Sio-ni, i visisi od vszé národov.

3. Tvoje veliko i csûdno imé sze má dícsiti, ár je szveto.

4. I da oblászt Krála praviczo lübi; tí szprávlas bogáboja-znoszt: szôdbo i praviczo v Já-kobi tí vödelis.

5. Zvisávajte Goszpodna, Bo-gá nasega: pokleknite k podno-gaoniczi nôg nyegovi, ár je szvéti.

6. Môses i Áron med popi nye-gvimi, i Sámuel med zezávajô-csimi imé nyegovo. Zezávali szo Goszpodna, i On je nyé poszlühno.

7. Vu obláka sztebri je gúcsao
z nyimi, steri szo zdr'zali nye-
gova szvedôsztva, ino zapôve-
di, stere nyim je vödao.

8. Goszpodne, Bôg nas, tí szi
nyé poszlühno, nyim odpûszto,
i kárao nyí dela.

9. Zvisávajte Goszpodna, Bo-
gá nasega, i pokleknite prôti
szvétoj gori nyegovo; ár je
szvéti Goszpôd, Bôg nas.

C. ZOLTÁR.

Zahválnoszt za bo'ze dobrôte.

1. Zoltár hválodávanya.
Raduj sze Goszpodni vesz
szvét.

2. Szlü'zte Goszpodni z veszel-
jom, prihájajte pred licze nye-
govo z szpêvanyem.

3. Szpoznajte, ka je Goszpôd
Bôg: on je nász sztvôro, i nej
mi szami szebé, da bi bili nye-
govo lüdsztra, i ovczé nyego-
ve pasé.

4. Idte notri na vráta nyegova
z hválodávanyem, vu predvor
nyegov z zvisávanyem. Dicste
ga i blagoszlávlajte imé nye-
govo.

5. Ár Goszpôd je dobrovitni,
vecsna je miloscsa nyegova, i
od odvétka do odvétka iszlina
nyegova.

CI. ZOLTÁR.

Dávidovoga kralüvanya gledalo.

1. Dávida 'Zoltár.

O d miloscsce i pravicze scsém
szpêvati: tebi, o Goszpo-
dne, bom 'zoltáre szpêvao.

2. Vcsio bom te razmiti to prá-
vo sztezo, gda k meni prides:
hodo bom vu nedú'znoszti szr-
czá mojega, vu hi'zi mojoj.

3. Nedenem szi pred ocsi du-
goványa Beliála; presztopláv-
cza odürim i nebode mi prijé-
ten.

4. Hüdo szrcze more od méne
odsztôpiti: hüdobnyáka nebom
trpo.

5. Kibli'znyega szvojega szkri-
vomá ogrizáva, onoga vö sztrê-
bim: za zvisenoga vu ocsáj, i
nadühtoga vu szrczi, za toga
nebom márao.

6. Moje ocsi glédajo za timi
vernimi vu dr'zeli, naj prebiva-
jo z menom. Ki bode po právoj
sztezi hodo, on mi bode szlü'zo.

7. Nebode prebivao vu hi'zi
mojoj csinécsi jálnoszt: la'zczi
neobsztojijo pred ocsmi moji-
mi.

8. Rano preprávim vsze hü-
dobnyáke vu dr'zeli, da vö sztrê-
bim z meszta Goszpodnovoga
vsze csinécse hüdôbo.

CII. ZOLTÁR.

Pokore molitev obolnoga i miloscsó ze-
lejôcsega szrczá.

1. Molitev nevoláka, gda sze
tú'zi i molbo szvojo pred Go-
szpodnom vöylejé.

2. Goszpodne poszlühni mo-
litev mojo, i zezávanye
moje pridi pred tébe.

3. Neszkrivaj licza tvojega
pred menom; vu dnévi szlisz-
kávanya nagni k meni vúha two-
ja: gda bom te zezávao hitro me
poszlühni.

4. Ár szo minoli, kak din, dné-
vi moji, i kôszti moje szo pre-
gorele kak glavnja.

5. Zbito je, i kak tráva po-
széhnolo szrcze moje, tak da
szem'ze krüh moj jeszti pozábo.

6. Od kricsa i jécsanya szo sze
mi vszüsile kôszti moje k kô-
'zi mojoj.

7. Szpodoben szem k trsztni-
czi vu püsstini: k szovi vu pü-
ssti mësstaj.

8. Verosztujem i szem, kak
szamni sticsek na sztréhi.

9. Vszákdén me spôtajo ne-
priátelje moji: i oszmejávczi
moji preklinyávajo mené.

10. Ár jasz jém pepél, kak
krüh, i pitvino mojo z szkuza-
mi mësam.

11. Od tvojega prtênya i szr-
da; ár szi me gori zdigno, ino
szi me doli vrgao.

12. Moji dnévi szo lèhnoli kak
széncza: jasz tá széhnem kak
tráva.

13. Ali tí, Goszpodne, osztá-
nes na veke, i szpômenek tvoj
od národa do národa.

102. Zolt.

14. Sztani dönok i szmilűj sze
nad Sionom; ár je czajt szmi-
lenoszt csiniti 'z nyim, geto je
prisla vóra odloksena.

15. Ár szlugi tvoji dopádne-
nyé májo vu nyega kaményi; i
nad práhom nyega sze szmilű-
jejo.

16. Da bi sze bojali poganye
iména Goszpodnovoga, i vszi
králove zemlé dike tvoje! —

17. Kâ je Goszpôd zozidao Si-
on, i szkázao sze je vu diki
szvojoj.

18. Kâ sze je zgledno na mo-
litev osztávlenoga, i nej je za-
vrgao prosnye nyegove.

19. Tô szpiszano bode za pri-
dôcsi odvèlek, da lüdszto, ste-
ro de potom sztvorjeno, hváli-
lo bode Goszpodna.

20. Ár gléda z szvoje szvéte
viszine: Goszpôd gléda z ne-
bész na zemlo.

21. Da bi szlísio zdüháva-
nye vóznikov, i rëso otroke
szmrtri.

22. Da bi oni predgali v Sioní
imé Goszpodnovo, i hválo nye-
govo v Jerusálemi.

23. Gda sze vküp szprávijo
národje, i králevsztva, naj szlű-
'zijo Goszpodni.

24. On oszlabi na pôti mócs
mojo, on prekráti dni moje.

25. Erkao szem: Bôg moj, ne-
vzemi me vkraj na szredini dné-

vov moji; lēta tvoja trpijo na veke.

26. Tí szi od zacsétko zemlo grüntao, i nebésza szo rôk tvojí reja.

27. Ona prêdo, ali tí osztánes: ona vsza obsztarajo, liki gyant: kak odetel, je premenés, i ona sze szpremenijo.

28. Ti pa on iszti osztánes, i lēta tvoja sze nigdár nedokoncsajo.

29. Otroczi szlugov tvoji osztánejo, i szemen nyihovo de pred tebom vgájalo.

CIII. 'ZOLTÁR.

Zvisávanye dobrót bo'zi.

1. Dávida ('Zoltár).

Hváli Goszpodna, dûsa moja, i ka je vu meni, nyegovo szvéto imé.

2. Hváli Goszpodna tí dûsa moja, ni sze neszpozábi z vszé dobrocsinény nyegovi.

3. Kí odpùszcsáva tebi vsze gréhe tvoje: ki vráccsi vsze nemocsnoszti tvoje.

4. Kí resüje od pogübeli 'zitek tvoj, kí te koronuje z miloszcsov i szmilenosztyov.

5. Kí naszicsáva vûszta tvoja z veszeljom, tak da sze pomladi liki orol, vrszt tvoja.

6. Goszpôd csini, ka je pravicsno i szôdbo vszém obte'zem.

7. Znáne je vcsino Môsesi

szteze szvoje: szinom izrael-szkskim dela szvoja.

8. Szmileni i milosztiven je Goszpôd, dugotrplivi i velike dobrotrivnoszti.

9. Nebode sze v edno boro, ni na veke szrda dr'zao.

10. Necsiní on z nami pôleg grêhov nasi: nepovracsüje nam pôleg nepráydenoszti nasi.

11. Nego kak visziko szo nebésza od zemle, tak zvisena je miloszcsa nyegova nad têmi, kí sze ga bojijo.

12. Kak dalecs je zhod od záhoda, tak dalecs odrinyáva od nász presztoplênya nasa.

13. Kak sze ocsa szmilüje nad deczov szvojov, tak sze szmilüje Goszpôd nad têmi, kí sze ga bojijo.

14. Ar zná naso náravo: pômni, ka szmo mi prâh.

15. Cslovek je vu szvoji dnévi, kak tráva, kak czvét pôlszki, tak czveté;

16. Gда veter po nyé pihne, nega je vecs, i nepozna sze vecs nyé meszto.

17. Ali miloszcsa Goszpodnova je od vek do veka nad onimi, kí sze ga bojijo, i pravicsnoszti nyegova do deczé deczé.

18. Nad onimi, kí nyegov závezek zdr'zijo, i pazijo na zapôvedi nyegove, da bi je csinili.

19. Goszpôd je vu nebészaj.

potrdo sztolecz szvoj, i králev-sztvo nyegovo nad vszemi go-szpodüje.

20. Hválte Goszpodna, Angel-je nyegovi, zmo'zni v mócsi, kí csinité povelénye nyegovo, po-korni bodóesi glászi récsi nye-gove.

21. Hválte Goszpodna, vszi se-rezje nyegovi; szlugi nyegovi, kí csinité volo nyegovo.

22. Hválte Goszpodna, vsza dela nyegova, po vszé mésztaj ládanya nyegovoga. Hváli Go-szpodna i tí, dúsa moja.

CIV. 'ZOLTÁR.

Hvála bo'za z kníg nature.

Hváli Goszpodna, dúsa moja!
— Goszpodne, Bôg moj, tí
szi jáko zvíseni: diko i poste-
nyé szi oblékao.

2. Odenyeni szi z szvetlosz-
tov, kak oblecshalom, i rászpré-
sztro szi nebésza, kak zakri-
valo.

3. Ki na vodáj szklenyávəs pa-
lacse tvoje, i obláke csinis kôla
tvoja, ino po perotáj vetra hodis.

4. Ki csinis Angele szvoje dü-
hé, ino szluge tvoje, kak og-
nyeni plamen.

5. Ki szi polo'zo zemlo na nyé
grünt tak, do sze negene na vek
veke.

6. Tí szi odéo globocsíno, liki z
gvantom; vise gôr sztojíjo vodé.

7. Ali pred tvojim káranyem

104.'Zolt.

pobegnejo: pred grúmom tvo-
jim obtihijo.

8. Pozdignejo sze goré, znízi-
jo sze dolôvjé, na meszlo, ste-
ro szi ti nyim vözravnao.

9. Mehô szi nyim polo'zo, ste-
re nepresztópijo; nepovrnéjo
sze kâ bi pokrile zemlo.

10. Ki zbûdis potoke z vretin,
da bi tekli med gorámi.

11. Da sze napája vsza 'ziví-
na pôlszka, i divjazen szvojo
'zéjo pogaszi.

12. Pri nyi sze gnêzdijo sticze
nebeszke, ino z vék dávajo glász
szvoj.

13. Ki vla'zis goré z viszine
tvoje: z szádom děl tvoji sze
napuni zemla.

14. Trávo dás rászti za 'ziví-
no, i szétvo k potrébi cslove-
ka, da bi tak pripravo krûh z
zemle.

15. I dabi víno obézelilo szr-
cze cslovecse, i nyegovo licze
lepse grátalo od olia; i da bi
krûh szrczi cslovecsemi mócs
dao.

16. Da bi sze drevje Goszpo-
dna naszitilo z vlagov, czedrov-
je Libanona, stero je on na-
szádo.

17. Na nyem sze gnêzdijo sti-
cze, strk, steroga sztális je na
jelicsaj.

18. Viszike goré szo divji kôz,
i pecsíne erjölczom sztánék.

19. Sztvôro szi mêszech na rázlocsek vrêmena ; szuncze zná szvoj záhod.

20. Zbûdís kmiczo , i gráta nôcs, vu steroj naprêpride vsza zvirína logôv;

21. Mládi oroszlánye , erjüjô - csi za porobom, ino iscsejo kromo szvojo od Bôga.

22. Gda pa szuncze zhája, vküp sze poberéjo , ino szi lézejo na le'zaliscsa szvoja.

23. Teda ide cslovek za szvojimi ôpraviczami, i na delo szvoje, notri do vecséra. —

24. Kak ynôga szo dela tvoja o Goszpodne! ti szi vsza môdro sztvôro : puna je zemla dobrôt tvoji.

25. Môrje je tak veliko i sirôko , tam plavajôcsi sztvár je brez racsúna, zivázni mále z velikov.

26. Tam hodijo lâdje , velike ribe, stere szi sztvôro, da bi sze v nyem zmiényale.

27. Vsza eta na tébe csákajo, naj nyim dás hráno vu vrêmeni szvojem.

28. Gda nyim dás vküp szprávlajo , gda odprés roké tvoje, naszitijo sze z dobrim.

29. Gda szkrijes licze tvoje, presztrásijo sze; gda nyim v-kraj vzemes nyí szapo, poginejo , i pá sz práhom posztánejo.

30. Vöpösztis dûh tvoj, preczi

sze sztvorijo i ponôvis licze zemlé.

31. Bojdi dika Goszpodni na veke: naj sze radûje Goszpôd vu delaj szvoji.

32. On , csi gléda na zemlo, trôssi sze: csi sze dotekne gôr, kadijo sze.

33. Szpêvao bom Goszpodni vu 'zitki mojem, z 'zoltármí bom hválo Bogá mojega, dokecs bôdem.

34. Prijétно nyemi bojdi pre-mislávanye moje ; jasz sze bom veszelio vu Goszpodni.

35. Naj szpreidejo grêsniczi z zemlé, da neverni vecs nebode. Hváli Goszpodna , düsa moja ! Halelujah.

CV. 'ZOLTÁR.

Krátka kronika od Ábraháma do Josua.

1. Dicste Goszpodna , pred-gajte imé nyegovo, razglasûjte med národmi dela nye-gova.

2. Szpêvajte nyemi ; hválte ga, szpominajte sze z vszê csûd govi.

3. Hválte sze 'z nyegovim szvé-tim iménom; veszéli sze szr-cze, iszkajôcs Goszpodna.

4. Iscsite Goszpodna i môcs nyegovo, iscsite licze nyegovo vszigidár.

5. Szpominajte sze z csûdni dôl nyegovi , stera je csinio , z

104.105.'Zolt.

csüd nyegovi i z szôdbe vûszt nyegovi.

6. Vi szemen Abraháma, szlugi nyegovi, szinovje Jakoba, odebráni nyegovi.

7. On je Goszpôd, Bôg nas. On szôdi po vszêm szvéti.

8. Szpomína sze na veke z áavezka szvojega; z Rêcsi, stero je obecsoa na jezero pokolénya;

9. Steroga je vcsíno z Ábráhamom, i z príszege z Jakobom.

10. I potrdo ga je Jákobi za násztavo, Izraeli k zákoni vecsnomi.

11. Govorécsi: tebi dam zemlo Kanaánszko, za obdél örcsíne vase.

12. Gда bi ji escse malo bilô, i bilí bi szlabi, i 'zelárje v nyé;

13. I hodili bi od národa do národa, od ednoga králeysztva k drûgom lüdsztri.

14. Nej je dopûszto ni ednomi csloveki skôditi nyim, i krále je pokárao za nyí volo.

15. Nedoteknite sze namázaní moji, i Prorokom mojim necsinte nika hûda.

16. Teda je pûszto drágocso na dr'zélo; vszáko pripravo krûha je vkraj vzéo.

17. Poszlao je pred nyimi ednoga mó'za; Jo'zefa, ki je na szlû'zbensztri odáni.

18. V'zelezo szo sztisznoli no-

gé nyegove, v'zelezo je djáno tûlo nyegovo.

19. Do onoga csasza, dokecs je nyegova rêcs prisla, i rêcs Goszpodna ga je szkûszila.

20. Poszlao je král, i odpûsztití ga zapovedao: goszpôd národov ga je oszlôbodo.

21. Poszlavo ga je za goszpôda hi'ze szvoje, i goszpodüvajôcsega nad vszém vladársztvom szvojim.

22. Da bi ládao nad poglavníkmi nyegvimi, poleg vôle szvoje, i sztarcke nyegove vcsio modrôszt.

23. I prisao je Izrael v Egip-tom i Jakob je tühéneccz vesi-nyen vu dr'zéli Chama.

24. Gда je povnô'zao Bôg národ szvoj jáko, i zmo'znêsega vcsino od nepriátelov nyegovi.

25. Preobrno je szrcza eti, da szo v náviszti meli lüdsztri nyegovo, i jálni grátali proti szlugo nyegovim.

26. Poszlao je Môsesa szlugo szvojega, i Árona, koga szi je odébrao.

27. Etiva szta delala znamênya nyegova, i csûda vu zemli Cháma.

28. Poszlao je temnoszt i zakmicsilo sze je: i nej szta ne-pokorna bilá recsam nyegovim.

29. Premeno je nyí vodé na krv, i szpomôro je ribe v nyí.

30. Vô je dála nyi zemla vno-
'zino 'zab, po hízaj králov nyi-
hovi.

31. Velo je: i prisle szo mühé,
vüsi po vszê nyí krajinaj.

32. Dao nyim je meszto de'z-
d'za tocsô, ogen gorécsi po zemli
nyihovoj.

33. I pobiaj je trszje i figovo
drevje nyihovo; i złamao je
drevje po krajinaj nyihovi.

34. On je velo, i prisle szo
kobilicze, i mlajina nezracsú-
nano.

35. I poczerale szo vszo trá-
vo po krajinaj nyihovi, i pojeli
szo szád zemle nyihove.

36. I pobiaj je vesz prvirod po
zemli nyihovoj, ino vsze nyí
prve örocsnike.

37. Teda je nyé vöszpelao z
szreborom i złatom, i nej je bilô
ni ednoga rônoga vu nyí pokol-
lénayaj.

38. Radüvao sze je Egiptom,
gda szo vöslí; ár je na nyé szpa-
dno sztrâh ti ovi.

39. On je razgrno oblák k nyí
zakrívanyi, i ogen, da bi nyim
szveto v nocsi.

40. Po'zeleli szo, i dao je pre-
pelicze prileteti, i z krûhom ne-
beszkim je je naszito.

41. Ódpro je pecsino, i vô szo
tekle vodé; tekle szo po szühi
mësstaj, kak potoczke.

42. Ár sze je szpômeno z rê-

csi szvetszta szvojega, k Ábra-
hámi szlugi szvojemi.

43. Tak je vöszpelao lüdszto
szvoje med veszeljom, i med
szpêvanyem odebráne szvoje.

44. I dao nyim je dr'zéle po-
ganov, da bi národov poistvo
ládali.

45. Naj bi obarvali násztavo
nyegovo, i právdo nyegovo zdr-
'zali. Halelujah.

CVI. ZOLTÁR.

Bo'ze dobrôte Izraelitanezom prikázane;
velika kastiga nezahválnoszti.

1. Halelujah!

Hálte Goszpodna; ár je do-
brotiven, i miloszcsa nye-
gova trpi na veke.

2. Sto more pregovoriti velika
dela Goszpodna, i vszo nyego-
vo hválo cseszttit?

3. Blagoszlovleni, ki zdr'záva-
jo szôdbo, icsinijo pravicsnosz-
tu vszákom hipí.

4. Szpômeni sze z méne, Go-
szpodne, pôlege miloszcse, ste-
ro szi oblûbo lüdszti tvojemi:
prigledni me z zvelicsanyem
tvojim.

5. Naj vidim szrecso tvoji ode-
bráni; da sze radüjem vu ra-
doszti národa tvojega, ino sze
hválim z örocsinov tvojov.

6. Mí szmo pregrësili z nasimi
ocsevmi navküpe; krivo szmo
csinili, nepobo'zni szmo bili.

7. Nasi ocsevje v Egiptom szo

105.106. Zolt.

nej steli zarazmeticsüd tvoji; nej
szo sze szpômenoli z vno'zine
milosztivnoszti twoje, nego szo
bilí nepokorni pri môrji, pri
erdécssem môrji.

8. Döñok je nyé oszlôbodo za
volo iména szvojega, da bi vö
szkázao môcs szvojo.

9. I on je pokárao erdécsse môr-
je, ino je szûho grátalo; i pe-
lao je nyé po globocsíni, kak po
pûszcsávi.

10. I tak je nyé oszlôbodo z
rôk odürjávcza, ino je rêso z
rôk nepriátele.

11. I vtopile szo vodé proti-
vnike nyihove: nej je gori o-
sztano 'z nyi ni eden.

12. I teda szo vervali recsam
nyegovim, i szpêvali szo hválo
nyegovo.

13. Ali oni szo sze brs szpo-
zábili z dêl nyegovi, i nej szo
csakali na tanáts nyegov.

14. Ár szo po'zeleli zanderé-
csi vu pûszcsávi, i szküsávali
szo Bogá na pûsztini.

15. I zvolo nyim je prosnyo
nyihovo; ali pûszto je grsztlis-
voszt na dûse nyihove.

16. I borili szo sze z Môse-
som v tábori, i z Áronom, tim
szvétim Goszpodna.

17. Odprla sze je zemla, po-
'zrla je Dáthana, i pokrila je ob-
csino Abiráma.

18. I ogen sze je za'zgao vu
106. Zolt.

obcsini nyihovoj, plamén je ze-
'zgao te nepobo'zne.

19. Napravili szo szi i tele na
Horebi, i molili szo te zlejáni
kêp.

20. I premênili szo diko szvojo,
na kêp juncza, steri trávo, jej.

21. Szpozábili szo sze z Bô-
ga csinécsega velika v Egipto-
mi:

22. Csüda vu dr'zéli Cham;
grozna pri erdécsen môrji.

23. Záto je erkao, ka je scsé
vö sztrébiti; csi Môses, odebrá-
ni nyegov nebi pred pogübelov
sztôpo pred lícze nyegovo, i
odvrno szrditoszt nyegovo, da
ji nebi pogûbo.

24. Potom szo odûrili to'zelnó
zemlo, recsam nyegovim szo
nêvervali.

25. I mrmrali szo vu szvoji sa-
toraj: nej szo poszlühnoli glá-
sza Goszpodna.

29. Záto je prizdigno ramo
szvojo prôti nyim, da bi je po-
bio vu pûszcsávi.

27. Ino bi raztepo szemen nyi-
hovo med, pogane, i razegnao
po dr'zélaj.

28. Záto szo sze tá dálí Baal
— Peori, ino szo jeli záldovov
ti mrtvi:

29. I dra'zdzili szo ga z szvo-
jim csinénym; záto je trápo
nyé vdárecz.

30. Teda je prisztôpo Pinehás,

'ZOLTÁR.

i poravnao je dugoványe, i bics
je odvrnyen.

31. Tò nyemi je zracsúnano za
pravicsnoszt, od odvétka do od-
vétka na veke.

32. Pá szo ga raszrdili pri vo-
di drá'zd'zenyá, da szo i Môse-
si zlo zadeli.

33. Ár szo razdrézelili düso
nyegovo, da nyemi je nistera
récs vuisla.

34. Niti szo nej pogübili ná-
rodov, liki'nyim je Goszpôd velo.

35. Nego szo sze zmêsalí z po-
ganmi, ino sze návcsili dela nyí-
hova.

36. I szlú'zili szo bogeczom
nyihovim, i eti szo nyim bíl k
szpadájí.

37. Escse szo i sziní i cserí
szvoje áldüvali vragom,

38. Ino szo krv nedú'zno pre-
lévali; krv szinov szvoji, i
csér szvoji, stere szo áldüvali
bogeczom Kanaánskím, tak da
je zemla oszkrúnyena z krví pre-
leányem.

39. Tak szo sze poblatili z de-
lamí szvojimi, ino szo praznû-
vali z csinényem szvojim.

40. Záto sze je podé'zgao szrd
Goszpodna nad lüdsztvom szvo-
jim, ino je odüro örocsino szvo-
jo.

41. I dao je nyé v róke paganov,
da szo goszpodüvali nad nyimi
oni, ki szo je v náviszti meli.

42. Isztiszkkávali szo je nepri-
atelje nyihovi, i zniseni szo pod
roké nyihove.

43. Vnogokrát je nyé vöréso,
ali oni szo nyega raszrdili z
szvojim hotênyem; záto szo
szpreisli za volo neprávdeno-
szti szvoje.

44. Zgledno sze je dönon na
sztiszkkávanye nyihovo, i po-
szlühno je krícsanye nyihovo.

45. I szpômeno sze je z závez-
ka szvojega 'z nyimi, i ob'zalü-
vao je pôlege vnôge szmileno-
szti szvoje.

46. Tak da nyim je dao milos-
cso náidti pri vszé, ki szo je vò-
zivali. —

47. Zdr'zi nász Goszpodne,
Bôg nas, i vküp nász szpravi od
paganov; da bomo csesztili imé
tvoje szvéto, ino sze hválili vu-
diki tvojoj.

48. Hválen bojdi Goszpôd, Bôg
Izraela, od veka do vek i veka;
i vszáko lüdsztvo naj ercsé:
Ámen! — Halelujah.

CVII. 'ZOLTÁR.

Zahválnoszt próti Bôgi za oszlobodjénye
z rázlocsni nevôl.

1. **H**válte Goszpodna, ár je
dobrotiven, geto je ve-
csna miloszcsa nyegova.

2. Naj glászijo tò odküpleni Go-
szpodna, ké je odküpo z rôk
protivnika.

3. I ké je z dr'zél vküpe szpra-

106.107.'Zolt.

vo, od zhoda i záhoda, od pôlnôcsi i môrja.

4. Kí szo blôdili po püsztine nepohodení potáj nénáidevsi meszta k prebivanyi;

5. Lacsni i 'zéndni szo bili, da je dûsa nyihova vu nyi pomenkávala;

6. Ino szo krícsali k Goszpodni vu sztiszkkávanyi szvojem, i on je nyé oszlóbodo z nevôle;

7. Ino pelao nyé po právoj pôti, da bi prisli do várasha, gde bi mogli prebivati:

8. Naj hválio Goszpodni miloscso nyegovo, i csüda nyegova nad szinmi cslovecsemi,

9. Kâ napája dûso 'zijajócsi, i dûso lacsno napuni z dobrôtov. —

10. Kí szo szedeli vu kmiczi, i v szénczi szmrti, zvészani z nevolov i 'zelezom;

11. Záto kâ szo bili nepokorni zapôvedam bo'zim, i tanács Visesnyega oru'znili;

12. Záto je ponizo po nevoláj szrcza nyihova, kâ szo szpadnoli i niscse nyimje nêpomágao.

13. Kricsali szo pa k Goszpodni vu sztiszkkávanyi szvojem, i on je z sztiszkkávanya oszlóbodo nyé,

14. I vö je je szpelao z kmice i széncze szmrti, ino nyi vezala raztrgao:

15. Naj hválio Goszpodni mi-

107.'Zolt.

loscso nyegovo, i csüda nyegova nad szinmi cslovecsemi;

16. Kâ vráta bronczna sztere, i zápor 'zelezni razmláti. —

17. Blázni, kí szo kastiganiza pôti presztoplenyá szvojega, i za szvoji neprávdenoszt volo;

18. Da sze je grsztilla dûsi nyihovoj vszáka hrána, i blüzi szo bili k vrátam szmrti.

19. Ali kricsali szo k Goszpodni vu sztiszkkávanyi szvojem, i z'zukoszti je nyé vörëso.

20. Poszlao je rëcs szvojo, i nyé zvrácso, i oszlóbodo z grobov :

21. Naj hválio Goszpodni miloscso nyegovo, i csüda nyegova nad szinmi cslovecsemi.

22. Naj áldüjejo áldove zahválne, i glászijo dela nyegova z szpêvanyem. —

23. Ki po môrji v ládjaj plavajo, ino szvoja dugoványa na veliki vodáj oprávlajo;

24. Oni szamí vídijo dela Goszpodnova, i csüda nyegova vu globocsini :

25. Gда on ercsé nasztáne vihér, i podigne válovje môrszko,

26. Tak, da sze gori vneszéjo prôti nébi, i doli szühnejo v prepaszt i dûsa nyihova od sztrahôte czaga;

27. Da sze szentam gonijo i premetávajo, kak piánecz, ivsze modrôszt nyihova je po'zrëta.

28. Ali kricsijo k Goszpodni vu sztiszskávanyi szvojem, i vő szpela nyé z mantré.

29. Vtšao je vihér, da je válovje tiho grátalo.

30. Záto szo pa veszéli pôsztali, kâ je tuho grátalo; i szpelao je nyé do broda 'zelnoga:

31. Naj hválijo Goszpodni miloszcsó nyegovo, i csüda nyegova nad szinmi cslovecsimi.

32. I naj ga zvisávajo vu szpráviscsi lüdi, i vu tanácsi sztaraczov ga naj dicsijo. —

33. Ki premeni potoke na szúho i vszühsí vretine vôd,

34. Zemlo rodno na pûsztino, za volo zlocsasztoszti prebivajócsi na nyé.

35. I pûszto zemlo obrné na jezero, i v szúhoj dr'zeli zbüdi tekáje vôd.

36. I tá dene prebivat te lacsne, da goriposztávijo váras na sztanyé.

37. I széjajo nyive, i zaszad-jújejo goricze, i szprávlajo szi-zivis z nárasza.

38. On je i blagoszlovi, naj sze povnô'zajo jáko; i on 'zivíne nyihove nepoménša. —

39. Oni, ki szo obte'zeni i zni-seni od neszrecse i 'zukoszti.

40. Geto je zavr'zenyé vövlé-jao na poglavníke, tak, da nyim je blôditi dao po pûsztinaj, gde nega pôti.

41. I toga vbôgoga je zdigno z nevôle, i pokolênye nyegovo, kak csrêdo povnô'zao.

42. Vidili do tô ti pobo'zni, i veszelili do sze; vsza nepráv-denoszt pa zapré vûszta szvoja.

43. Sto je môder, i zdr'zi eta? — Da bi zarazmili szmilenoszt Goszpodna! —

CVIII. 'ZOLTÁR.

Dávida hválodávanye i prosnya ka bi sze nazá posztavo vu králevszto.

1. Dávida 'zoltárszka peszem.

2. **G**otovo je szrcze moje o Bôg! szpêvao i igrao ti bodem, takáj i z dikov mojov.

3. Prebüdi sze hárfa i czithara; gda sze jasz zránya prebüdim.

4. Dicso te bodem med lüdmi, Goszpodne, i 'zoltáre ti bodem szpêvao med národmi.

5. Ár je velika, vise nebész miloszesa tvoja, ido oblákov isztna tvoja.

6. Pozdigni sze vise nebész o Bôg! i vise czèle zemle vu dikki tvojoj.

7. Da sze oszlobodijo lübléni priátelje tvoji. Pomágaj z dêsnov tvojov i odgôvori meni.

8. Bôg govorí vu Szvetliniszvojoj: nad tém sze veszelim. Ra-zdelim Sichem i dôl Suchot ra-zmêrim.

9. Moj je Gileád, moj Manasse, i Efraim môcs gláve moje; Ju-da je moj právdedávecz.

107.108.'Zolt.

'ZOLTÁR.

10. Moáb je mujvaonicza moja, nad Edomom vövtégnem o-bütel mojo, nad Filiszteusom bom obládnoszt szpêvao.

11. Sto me pripela v potrdje-no meszto? Sto me szprevodi do Edoma?

12. Nê li tí, o Bôg, kí szi nasz oszlavo? i neides vö o Bôg z vojszkov nasov?

13. Podéli nam pomôcs proti protivniki, ár je márna pomôcs lüdi.

14. Vu Bôgi zmo'zna dela csi-nili bomo; on szklácsi protiv-nike nase.

'znoga, i satan naj sztojí kre dê-szne nyegove.

7. Gда sze bode szôdo, naj od-hája kak hüdi, i molitev nyego-va bojdi grêh nyemi.

8. Malo bojdi dnéov nyego-vi, i csészt nyegovo naj vzeme drûgi.

9. Decza nyegova naj bodo szirôte, i 'zena nyegova vdo-vicza.

10. I naj sze petepajôcs potê-ple decza nyegova, ino sze ku-tsári med opûszcsenyem szvo-jim.

11. Naj poszodník vsze pod szébe potégne, ka on má; ino tühénczi porobijo poistvo nye-govo.

12. Naj ga nede, kí bi nyemi szmilenoszt szkázao; niti ne-de, kí bi sze szmilüvao nad szi-rôtami nyegvimi.

13. Osztanki nyegovi sze naj vösztrêbijo: v drûgom koleni sze vö zbrisí imé nyihovo.

14. Naj pride v szpômenek hü-dôba ocsév nyegovi pri Gosz-podni, i grêh materé nyegove sze naj doli nezbrise.

15. Naj bodo pred ocsmi Go-szpodna vszigdár, i on naj dol-i zbrise na zemli szpômenek nyihov,

16. Záto, kâ sze je nej szpô-meno csiniti szmilenoszti; ne-go je preganyao csloveka vbô-

CIX. 'ZOLTÁR.

Proroküvanye od Judo, i 'zidovov never-noszti proti Krisztusi.

1. Dávida 'Zoltár k naprêszpê-vanyi.

Bôg, tí moja díka nemúcsi!

2. Ar szo neverna i jálna vûszta szvoja proti meni ôdpr-li: i gucsijo proti meni z la'zli-vim jezikom.

3. Odûrnoszti recsi gucsijo nad méne povszéd, i borijo sze z menom brez zroka.

4. Za tô, kâ jasz nyé lübim, sze protivijo z menom; jasz pa molim.

5. Oni mi povrnyávajo z hü-dim za dobro, i odürjávanye za lübézen mojo.

6. Posztavi nad nyim nepobo-

goga i sziromáka ; i tú znoga vu szrezi, da bi ga vmôro.

17. I da je lúbo preklésztvo, záto pride ono na nyega ; i nej je méo dopádnenyá vu blago-szlovi, záto dalecs osztáne od nyega.

18. I oblékao je preklésztvo, kak gyant szvoj, i notri je slo, kak voda v csréva nyegova, i kak oli, v kôszti nyegove.

19. Bojdi nyemi, kak gyant, steroga oblecsé, i liki pojász, z sterim sze vszakdén opasuje.

20. Táksi nájem bojdi protiv-nikom mojim od Goszpodna, i gucsécsim hüda na dûso mojo.

21. Ti pa Goszpodne, Goszpo-dne, bojdi z menom za volo imé-na tvojega, ár je pokojécsa miloszt tvoja. Oszlóbodi me.

22. Ár szem jasz vbôgi ino sziromák, i szrcze moje je ra-nyeno znôtra vu meni.

23. Jasz, kak széncza, gda lè-hne tá odhájati morem ; pregnan szem, liki kobilicze.

24. Kôlina moja drgecsejo od poszta, i moje têlo je medlo, i brez tücsave.

25. Záto szem nyim vesinyen k spoti, gda me vidijo, kivajo z szvojimi glavámi.

26. Pomozi mi, o Goszpodne, Bôg moj ! zdr'zi me z milosz-ece tvoje.

27. Tak, da morejo szpoznati,

kâ je twoja rôka tô, kâ szi tí, Goszpodne tô vcsino.

28. Csi oni preklinyajo, tí bla-goszlávlaj ; csi na méne sztán-ejo, naj sze oszramotijo ; da sze radüje szluga tvoj.

29. Naj bodo protivniczi moi oblecseni z szramôljov ; ino sze odêvajo z spotom, liki z plas-csom.

30. Dicso bodem Goszpodna z vûsztami mojim i jáko jáko, i na szredì vu vno'zini ga bodem hválc.

31. Záto, kâ szloji kre dêszne tomi vbôgom, da ga zdr'zi od oni, ki oszodjávajo 'zitek nye-gov.

CX. ZOLTÁR.

Prorokûvanye od Krisztusa, nasega Krá-la, proroka i visesnyega popa.

1. Dávida Zoltár.

Erkao je Goszpôd Goszpôdi mojemi : szedi szi na dêszniczo mojo, dokecs polo'zim nepriátele tvoje na podnoganiczo pod nogé tvoje.

2. Posle Goszpôd paliczo krá-levsztya tvojega z Siona ; Goszpoduj med nepriátelmi tvojimi.

3. Na dén obládnoszti tvoje bode ti národ tvoj volno aldü-vao : vu szvétësoj préczimbi, kak rána zorja, bode ti rosza mladénczov tvoji.

4. Priszégno je Goszpôd, i ne-

109. 110. Zolt.

bode nyemi 'zao: ti szi Pop na veke, pôleg réda Melchizedeka.

5. Goszpôd, na tvojoj desznici, sztere, vu dnévi szrditoszti szvoje, Krále.

6. Szôdbo bode csinio med národmi, i grozno vmárjanye; razdrobi glávo lâdajôcsi z vnôgimi dr'zélami.

7. Pio bode z potoka pri poti; záto prizdigne glávo.

CXI. 'ZOLTÁR.

Hválodávanye za bo'ze telovne i düsevne dobrôte.

1. Halelujah !

Dicso bom Goszpodna z czèloga szrczá, vu tanácsi ti pobo'zni, i vu szprávicsci.

2. Velika szo dela Goszpodna; ocsiveszna vszém, ki vu nyi radoszt májo.

3. Djányne nyegovo je odicseno i plemenito, i pravicza nyegova osztáne na veke.

4. Posztavo je szpômenek csüdam szvojim, te milosztivni i szmileni Goszpôd.

5. On dáva jésztvino têm, ki sze ga bojijo, szpomina sze na veke z závezka szvojega.

6. Zmo'zna dela szvoja oznájuje lüdsztri szvojemi, da nyim dá örocsíno paganov.

7. Dela rôk nyegovi szo isztna i pravicza: verne szo vsze zapôvedi nyegove.

8. Potrdjene szo na vsze vek

i veke; ino sze zgodijo szvéto i poprav.

9. Odküplênye je poszlao lüdsztri szvojemi; zakúno je naveke závezek szvoj; szvéto je i dícsiti sze má imé nyegovo.

10. Bogábojazen je zacsétek modrôszti: tô je edna lêpa rázumnoszt, kí szi pôleg nyéde ne, toga hvála osztáne na veke.

CXII. 'ZOLTÁR.

Lasztivnoszt i blá'zensztrvo ti bogábojécsi.

1. Halelujah !

Bla'zen mo'z, kí sze bojí Goszpodna, ino sze jáko raduje vu zapôvedaj nyegovi.

2. Toga zemen bode zmo'zno na zemli. Pokolènye ti bogábojécsi bode blagoszlovleno.

3. Bogátsztrvo i obilnoszt bode vu hi'zi nyegovoj, i pravicza nyegova osztáne na veke.

4. Tim pravicsnim zide szvetloszt vu kmiczi, od toga milosztivnoga, szmilénoga i pravicsnoga.

5. Dobro de tomi, ki sze szmiluje i poszodi, on dugoványe szvoje vu szôdbi prav pelao bode.

6. Ár nevklekne na veke: vu sztálnom szpômenki de te pravicsen.

7. Hüdi glászov sze nesztrási, sztálno je szrcze nyegovo, vüpajôcse sze vu Goszpodni.

8. Zdrzno je szrcze nyegovo,
da sze nezbojí, dokecs nebode
méo radoszti, nad protivnikmi
szvojimi.

9. Deli i dáva sziromákom;
pravicsnoszt nyegova osztáne
na veke: rôg nyegov bode zví-
seni z postenym.

10. Te nebo'zen bode tô video,
i 'zaloszt ga obide; z zobmi bo-
de skripao i vêhne; ár 'zelé-
nye ti nepobo'zni preide.

CXIII. 'ZOLTÁR.

Bôg poníznim dâ miloszeso.

1. Hállelujah!

Hvlalte szlugi Goszpodnovi,
hválte imé Goszpodna.

2. Bojdi blagoszlávlano imé
Goszpodna, od vezdâ na veke.

3. Od szuncsenoga zhoda do
záhoda bojdi hváleno imé Gosz-
podna.

4. Zvíseni je Goszpôd nad vszé-
mi národomi: víse nebész je di-
ka nyegova.

5. Sto je glichni Goszpodni, Bô-
gi nasemi? Kí tak visziko pre-
biva.

6. On sze liki ponízi, gda glé-
da na vsze ka je na nébi i na
zemli.

7. On zdigne z práha toga vbô-
goga i z blata zviszi toga po-
trebujôcsega.

8. Da bi ga poszádo z poglav-
níkmi, z poglavníkmi lüdszta
szvojega.

9. Kí csini, da ta neporodna vu
hi'zi prebivavsa, poszláne ve-
széla mati otrokov. — Hale-
lujah.

CXIV. 'ZOLTÁR.

Od vöspelanya szinôv izraelszki.

1. **G**da bi Izrael vösaö z Egip-
toma, hi'za Jákoba od tü-
hoga národa;

2. Bio je Juda poszvecseni nye-
gov, i Izrael gospodszvo nye-
gov.

3. Vidilo je môrje, i vbêg je
vdarilo, Jordan sze je názdrat
vrno.

4. Goré szo szkákale, kak ág-
neczi, bregôvje, kak mláde ov-
czé.

5. Ka ti je bilô môrje, ka szi
vbegnolo? Jordan, ka zi sze
názdrat vrno?

6. Goré, kâ szte szkákale, liki
ágnečzi? bregovje, liki mláde
ovczé?

7. Pred liczom Goszpodna sze
je trôszila zemla, pred liczom
Bôga Jákoba.

8. Kí obrácsa pecsino na jeze-
ro vôd, i kaménye na vodé sztû-
dencsne.

CXV. 'ZOLTÁR.

Tá pometávânye bolvanszta.

1. **N**ej nam, Goszpodne, nej
nam, nego iméni tvoje-
mi daj diko, za volo miloszce
ino isztine tvoje.

2. Zaka právijo poganye: gde je zdâ Bôg nyihov?
3. Vêm je nas Bôg vu nebészaj, i vsze, ka scsé, csini.
4. Nyi bôgeczi szo pa szrebro i zláto, — delo rôk cslovecsi.
5. Vûszta májo i negucsijo, ocsi májo i nevidijo;
6. Vûha májo i necsûjejo, nòsz májo i nepridühávajo;
7. Roké májo i neprímejo, nogé májo i nehodijo, i negucsijo po szvojem grli.
8. K nyim szo szpodobni, ki takse delajo, i vszi, ki sze vu nyi vüpajo.
9. O Izrael! vüpaj sze vu Goszpodni. Té iszti je nyi pomôcs i zászluba.
10. Hi'za Árona, vüpaj sze vu Goszpodni; on je pomôcs i zászluba.
11. Ki sze Goszpodna bojite, zavüpajte sze na Goszpodna. On je táksi pomôcs i zászluba.
12. Goszpôd miszli na nász i blagoszlovi nász: On b'agoszlovi hi'zo izraelszko, blagoszlovi on Árona hi'zo.
13. Blagoszlovi, ki sze bojijo Goszpodna, mále i velike.
14. Blagoszlovi vász Goszpôd bole ino bole, vász i szini vase.
15. Vi szte blagoszlovleni Goszpodna, ki je sztvôro nébo i zemlo.
16. Nebésza nebész szo Go-
- szpodnova, i zemlo je szinom cslovecsim dao.
17. Nej ti mrtvi bodo hválili Goszpodna, ni oni, ki doli idejo vu grob.
18. Nego mi bomo hválili Goszpodna, od vezdâ na veke. Halujah.

CXVI. 'ZOLTÁR.

Kak sze má sto vu nevôli trôstati.

1. Lübit Goszpodna; ár poszluhne glász moj, i prosnye moje,
2. Geto je k meni nagno vûha szvoja; záto ga zezávao bodem vu vszè dnévi moji.
3. Szmrtné bolezni szo mené obvzelé, i mantra pekla me je obdála, sztiszka vanye i'zukoszt szem szkûszo.
4. Ali imê Goszpodna szem zezávao: proszim te Goszpodne, rësi düso mojo.
5. Milosziven je Goszpôd i pravicsen; Bôg nas je szmileni.
6. Goszpôd varje te prôszte; csi jasz podlé'zem, on me pomága.
7. Bojdi pá dobre vôle düsa moja, ár ti Goszpôd dobrovcsini.
8. Ár szi ti vövtrrgno düso mojo z szmerti, ocsi moje z szkûz, i nogé moje z posklesznenyá.
9. Hodo bom pred Goszpodnom vu dr'zeli ti 'zivôcsi.
10. Verjem, záto i gucsim. Ali krôto szem zniseni.

11. Erkao szem vu mojem czaganyi: vszáki cslovek je la'zecz.

12. Z kêm povrném Goszpodni za vsze dobrocsinênye me ni prikázano?

13. Vzemem pehár zvelicsanya i imé Goszpodna nazveszesávao bodem.

14. Oblübe moje szpunim Goszpodni, i tò pred czélim lüdsztvom nyegovim.

15. Drága je pred ocsní Goszpodna szmrt ti szvéti nyegovi.

16. Ali Goszpodne, jasz szem szluga tvoj; szluga tvoj szem jasz i szin szlù'zbenicze tvoje.

Ti szi razvézao vezálje moje.

17. Tebi bom áldúvao áldov hvále, i imé Goszpodna bom zezávao.

18. Oblübe moje szpunim Goszpodni, pred czélim lüdsztvom nyegovim.

19. Vu predvorí Hi'ze tvoje, naszrädi vu tebi Jerusálem. Hallelujah.

CXVII. 'ZOLTÁR.

Od Messiása i nyegovoga králevszta.

Hálte Goszpodna vszi poganye, dicste ga vszi národje!

2. Ár je prezmo'zna nad vami miloszcsa nyegova, i isztina Goszpodna na veke. — Hallelujah!

CXVIII. 'ZOLTÁR.

Zahálnoszt za Krisztusove dobrôte.

Hálte Goszpodna! ár je dobrovén, i na veke trpi miloszcsa nyegova.

2. Erczi Izrael, kâ je na veke miloszcsa nyegova,

3. Erczi hi'za Árona: miloszcsa nyegova je na veke.

4. Naj velijo vszi, ki sze Bogá bojijo, ka je na veke miloszcsa nyegova.

5. Vu szliszkávanyi szem zezávao Goszpodna, i poszlühno i polrôstao me je Goszpôd.

6. Goszpôd je z menom; záto sze nebojím: ka mi more cslovek?

7. Goszpôd je z menom, imeni na pomôcs; záto bom vido ka 'zelém nad odürjávczi mojimi.

8. Bole sze je szloniti na Goszpodna, kak vu lüdi vüpati.

9. Bole sze je vu Goszpodni vüpati, kak sze zaneszti na poglavnike

10. Vszi národje szo me obszeli, ali vu iméni Goszpodnovom je preprávim.

11. Vszi szo me ôbdali; ali vu iméni Goszpodnovom je na nika szprávim.

12. Obszeli szo me, kak vcséle, i vdérjajo, kak ogen v trnyi; ali vu iméni Goszpodnovom je fundam.

13. Krôto szi me szüno, ka bi szpadno; ali Goszpôd mi je pomágao.

14. Goszpôd je môcs moja, i peszem moja; on jebio moj oszloboditel.

15. Vu prebiváliscsaj ti pravicsni je glász veszélnoszti i oszlobodjênya: Dêszna Goszpodnova je obládnoszt vzéla.

16. Dêszna Goszpodnova sze je zviszila; dêszna Goszpodnova je obládnoszt vzéla.

17. Nemerjém, nego bom 'zivo, i nazveszcsávao bom dela Goszpodnova.

18. Krôto me je kastigao Goszpôd; ali szmrty me je nej prêkdao.

19. Odprite mi vráta pravicze, da po nyi notri idem ino hválim Goszpodni!

20. Tô szo vráta Goszpodnova: ti pravicsni do notri sli po nyi.

21. Dicso bom te, kâ szi me ponizo, i pá szi me i oszlôbodo.

22. Kamen, steroga szo zidárje zavrgli, je vcsinyen za glavics voglá.

23. Od Goszpodna je vcsinyeno tô, i csûdno je vu ocsáj nasi.

24. Tô je te dén, steroga je szpravo nam Bôg. Veszélmo sze ino sze radûjmo na nyem.

25. Proszimo te, Goszpodne, zdr'zi nász! proszimo te, dáj naprêidênye!

118.119. Zolt.

26. Blagoszlovlen, ki je prisao vu iméni Goszpodnovom! blagoszlávlamo vász, ki szte z híze Goszpodnove.

27. Goszpôd je Bôg, ki nász preszvëti. Sznâzze szvétek z vêcsiczami notri do roglôv oltára.

28. Tí szi moj Bôg; jasz te bodem dicso: moj Bôg, zvisávao te bodem.

29. Dicste Goszpodna, ár je dobrotiven, ár na veke trpi miloszcsa nyegova.

CXIX. ZOLTÁR.

Krszcsanov zlato Ábécé od hvále, lúbezni, môcsi i haszka Rêcsi Bo'ze.

Aleph. Blázeni szo, ki szo nepokárane hodbe, ki vu Goszpodna Právdi hodijo.

2. Blázeni szo, ki zdr'zijo szvedosztrva nyegova: ki z czêlim szrczom iscsejo nyega.

3. Ár necsinijo neprávdenoszti: po sztezáj nyegovi hodjo. —

4. Ti szi zapovedao trdno zdr'zati zapôvedi tvoje.

5. Dabi sze zravnale szteze moje, na zdr'závanye násztave tvoje!

6. Teda me nebi szram bilô, gda bi glédao na ysze tvoje zapôvedi.

7. Jasz bom te dicso z právoga szrczâ, gda sze navcsem právdo tvoje pravicze.

8. Tvojo násztavo scsém jasz

zdr'zati; neosztavi me nateliko.

Beth. 9. Kak bode, mladéneč sztezo szvojo nepokárano hodoo? — Csi sze dr'zi Rêcsi twoje.

10. Z czélim mojim szrczem iscsem tebę; nedopüszt mi od-blôditi od zapôved tvoji.

11. Vu szrczi mojem szkrivam Rêcs tvojo, da negresim prôti tebi.

12. Hválen bojdi ti, Goszpodne; navcsi me násztave tvoje.

13. Z lampami mojimi bom nazveszesávao vsze szôdbe vûszt tvoji.

14. Vu pôti szvedoszta tvoje-ga sze vesszelim bole, kak vu vszem bogátszvi.

15. Od poveleny tvoji szi premislavam, i na szteze tvoje glé-dam.

16. Vu tvojem szkoncsanyi sze vesszelim: neszpozábim sze z rêcsi tvoje.

Gimel. 17. Csini dobro szlugi tvojemi, da' zivém i zdr'zim rêcs tvojo.

18. Odpri mi ocsi, da vidim ta csûda z Právde tvoje.

19. Tühéneč szem na zemli, neszkrij pred menom zapôved tvoji.

20. Moja düsa omedlêva od' zelenya szôdbe tvoje, vu vszakom vrâmeni.

21. Pokáras te gizdave, pre-

kléti szo ki odsztôpijo od zapôved tvoji.

22. Odvzemi od méne spot i szramôto; ár zdr'zim szvedoszta tvoja.

23. Takaj i poglavárje szedijo i zgovárjajo szi prôti meni, dö-nok szi szsluga tvoj premisláva od szkoncsanya tvojega.

24. Takaj i szvedoszta tvoja szo radoszt moja, i tanácsniczi moji.

Daleth. 25. Moja düsa v práhi le'zi; o'zivi me po tvojoj rêcsi.

26. Szteze moje szem ti nazvészlo, i poszlûhno szi me; navcsi me na právdo tvojo.

27. Dáj mi zarazmití pôt zapôved tvoji, da szi premislavam od csûdni dêl tvoji.

28. Moja düsa sze raztlapla od britkoszti; ocsrszvi me z re-csjoy tvojov.

29. Odrvni od méne jálno pôt, i darüj mi právdo tvojo.

30. Pôt isztine szem szi odé-brao, szôdbe tvojeszem szi pred szébe poszтavo.

31. K szvedosztyam tvojim szem sze pridrû'zo: Goszpodne nedáj mi v szramôto szpádoti.

32. Po sztezi zapôved tvoji be-zim; ár ti razsûris szrcze moje.

He. 33. Vesi me, Goszpodne, pôt násztave tvoje, da jo var-jem notri do koncza.

34. Dáj mi té rázum, da var-

jem právdo tvojo, ino jo zdr'zim
vu czéлом szrczi.

35. Vodi me po sztezi zapôved
tvoji; ár je vu nyé dopádnenye
moje.

36. Nagni szrcze moje, k szve-
dosztvam tvojim, i nej k lako-
vnoszti.

37. Odvrácsaj ocsi moje od glé-
danya márnoszti; otávlaj me na
pôti tvojoj.

38. Potrdi szlugi tvojemi rêcs
tvojo, da sze tebé boji.

39. Odvrni od méne szramôto,
stere sze bojim; ár szo szôdbe
tvoje lübeznive.

40. Ovo, jáko szem 'zelo za-
povedi tvoje, raszhládi me po
praviczi tvojoj.

Vau. 41. Goszpodne, pridi na
méne miloszcsa tvoja, zvelicsa-
nye tvoje pôleg rêcsi tvoje.

42. Tak, da bom znao odgo-
voriti rêcs tomi, ki mené spô-
ta; ár sze vüpam vu rêcsi tvojoj.

43. I nevzemi zvûszt moi rêcs
isztine nigdár; ár csákam na
szôdbo tvojo.

44. Teda trdno zdr'zim prav-
do tvojo vszigdár i na veke.

45. Ihodo bom posûrôkoj szte-
zi; ár iscsem zapôvedi tvoje.

46. Vô bom guçsao szvedo-
sztva tvoja pred Králi, i nebom
sze szrame'zlüvao.

47. I dopádnejo sze mi zapô-
vedi tvoje; ár je lübit.

48. I roké moje gori prizdig-
nem k zapôvedam tvojim, stere
lúbit, ino szi premíslávao bo-
dem od násztave tvoje.

Zajin. 49. Szpômeni sze z rê-
csi tvoje k szlugi tvojemi, na
stero szi sze mi dao zavüpati.

50. Tô je moj trôst vu szti-
szkávanyi mojem, kâ mi je rêcs
tvoja na raszhladjenyé.

51. Gizzávczi szo me oszme-
jávali krôto, dönonk szem od
právde tvoje nej odszôpo.

52. Goszpodne, csi szi zmi-
szlim, kak sziszôdo od zacsétka
mao, teda sze obeszelim.

53. Razcsémero szem sze nad
timi nevernimi, ki szo zavrgli
právdo tvojo.

54. Zapôvedi tvoje szo moje
peszmi, vu hi'zi prebívanya mo-
jega.

55. Goszpodne, jasz sze v no-
csi szpominam z iména tvojega,
i zdr'závam právdo tvojo.

56. Tô je moj kincs, kâ tvoje
zapôvedi zdr'zim.

Cheth. 57. Erkao szem: örok
moje, Goszpodne, zdr'závanye
rêcsi tvoje.

58. Molim sze pred liczom tvo-
jim z czéloga szrcza, szmiluj
sze nad menom pôleg rêcsi tvo-
je.

59. Zbrojávao szem potí moje,
i obrácsam nogé moje k szve-
dosztvam tvojim.

60. Hitim, ni sze nemüdím zdr-zati zapôvedi tvoje.

61. Csrêda ti neverni me je szlêkla; döñok szem sze nê-szpozábo z právde tvoje.

62. Opôlnôcsi gorisztánem tebédicsit za szôdbo pravice tvoje.

63. Jasz szem priatel vszêm, ki sze tebé bojijo, i kí zdr'zijo povelênya tvoja.

64. Goszpodne, zemla je puna miloszcse tvoje, navcsi me násztave tvoje.

Teth. 65. Ti szi dobrocsinio z szlugom tvojim, Goszpodne, pôleg rêcsi tvoje.

66. Vcsi me na dober rázum i znánye; ár verjem vu tvoji zapôvedaj.

67. Prvle, kak szem znisen bio, szem blôdo; zdâ pa varjem rêcs tvojo.

68. Ti szi priaznivi i dobroti-ven; vcsi me právde tvoje.

69. Gizdávczi la'zi kovéjo na méne; jasz pa z czêloga szrcza zdr'zim tvoje zapôvedi.

70. Potücsilo je, kak tücsava szrcze nyihovo; jasz sze pa vu právdi tvojoj veszelim.

71. Na dobro mi je tô, ka szi me ponízo, naj sze vcsim zapôvedi tvoje.

72. Dragsa mi je právda vûszt tvoji, tak vnogo jezero złata i szrebra.

Iod. 73. Tvoje roké szo me

sztvôrile, ino szo me osznôvile; daj mi rázum, da sze navcsim zapôvedi tvoje.

74. Tak, da kí sze tebé bojijo, vidôcsi mené, sze veszelijo, kâ szem sze na rêcs tvojo zavû-pao.

75. Znam, Goszpodne, kâ szo szôdbe tvoje pravicsne, ino szi me vu vernošti ponizo.

76. Bojdi, proszim te, miloscsa tvoja na trôst meni, kak szi oblûbo szlugi tvojemi.

77. Pridi na méne szmilenoszt tvoja, da 'zivém; ár je právda tvoja k nászladnoszti meni.

78. Naj sze oszramotijo gizdávczi, ki me z la'zmí doli terejo: jasz szi premislavam od zapô-ved tvoji.

79. O dari sze k meni dr'zali, ki sze tebé bojijo, ki znájo szvedosztsva tvoja.

80. Bojdi szrcze moje popolno vu právdi tvojoj, da v szramôto neszpádnem.

Kaph. 81. Moja dûsa zdüháva za zvelicsanyem tvojim; na rêcs tvojo sze naszlányam.

82. Moje ocsi prêdejo za rêcs tvojo, i velim: gda me potrôs-tas?

83. Ár szem táksi grátao, liki kô'za v dini; z násztave tvoje szem sze döñok nej szpozá-bo.

84. Kak dugo bode szluga tvoj

csakao? gda scsés dr'zatiszôd-
bo nad mojimi pregancsari?

85. Giszadávczi szo mi jame
szkopali, stere szo nej pôleg two-
je právde.

86. Vsze tvoje zapôvedi szo
isztina; jálno me pregányajo:
pomozi me.

87. Szkoro szo me pojeli na
zemli; ali jasz szem nej oszta-
vo zapôved tvoji.

88. 'Zivi me pôleg milosczese
tvoje; da zdr'zim szvedoszta-
vûszt tvoji.

Lamed. 89. Na veke, Goszpo-
dne, osztâne rêcs tvoja vu ne-
bészaj.

90. Od odvêtka do odvêtka
isztina tvoja. Potrdo szi zem-
lo i sztoji.

91. Pôleg szôdbe tvoje sztojí-
jo vsza do dnesz; ár vsze mo-
re tebi szlû'ziti.

92. Da právda tvoja nebi bila
obeszeljé moje, dávno bi 'ze ve-
szno vu nevolaj moji.

93. Na veke sze neszpozábim
z zapôved tvoji; ár me 'z nyi-
mi o 'zivávas.

94. Tvoj szem jasz: zdr'zime;
ár zapôvedi tvoje iscsem.

95. Neverniczi sûtajo za me-
nom, da bi me pogübili; ali jasz
kebzüjem na szvedoszta tvoja.

96. Jasz szem vszákomi du-
goványi konecz vido; ali za-
pôved tvoja je jáko surôka.

119.'Zolt.

Mem. 97. Ah, kak jáko lübitim
zákon tvoj: vesz dén je on pre-
mislávanye moje.

98. Od nepriátelov me modrê-
sega csinijo zapôvedi tvoje; ár
je na veke pred szebom mam.

99. Vcsenêsi szem od vszê mo-
ji vucesitelov; ár szo szvedosz-
tva tvoja premislávanye moje.

100. Od sztarczov szem szpa-
metnësi; ár zapôvedi tvoje zdr-
'zavam.

101. Od vszâke hüde pôti var-
jem nogé moje, da bi zdr'zao
rêcs tvojo.

102. Od právde tvoje neod-
sztôpim; ár ti vcsis mené.

103. Kak szlatko je govorênye
tvoje cselüsztam mojim; bole,
kak méd vûsztam mojim.

104. Ztvoji zapoved szem mô-
der grátao; zálo odürjávam vsze
jálne potí.

Nun. 105. Rêcs tvoja je po-
szvét nogam mojim, i szvetloszt
na sztezi mojoi.

106. Priszégno szem i szpu-
nim, ka zdr'zim szôdbo pravi-
cze tvoje.

107. Znîzen szem prekrôto!
— Goszpodne otávlaj me pôleg
rêcsi tvoje!

108. Proszim te, Goszpodne,
da sze ti dopádne dobrovolen
áldov vûszt moji: vesi me na
právdo tvojo.

109. Düsa moja mi je na dlá-
102

ni vszigidár; döök sze neszpo-
zábim z zákona tvojega.

110. Neverniczi szo mi mre'ze
nalekli; döök szem od zapô-
ved tvoji nej odsztôpo.

111. Za örocsino mam szve-
dosztyva tvoja na veke; ár szo
ona szrcza mojega radoszt.

112. Nagnem szrcze moje k
csinéyi zapôved tvoji, na ve-
ke i do koncza.

Samech. 113. Pomislávce o-
dúrjavam; ali zákon tvoj lübim.

114. Ti szi moje szkroviscse,
i zászloba moja; jasz sze na
rêcs tvojo naszlányam.

115. Odsztôpte od méne, zlo-
csasztni, jasz scsém zdr'zati za-
pôvedi Bogá mojega.

116. Hráni me pôleg rêcsi tvo-
je, da 'zivém, i neoszramôti me
vu vüpažni mojоj.

117. Podpéraj me, da sze o-
barjem, i sztálno bom sze radü-
vao vu násztavi tvojoj.

118. Vküp szklácsis tí vsze, ki
odsztôpijo od násztave tvoje;
ár je lá'z jálnoszt nyihova.

119. Vsze nevernike zemlé za-
vr'zes kak najgo; záto lübim
szvedosztyva tvoja.

120. Drgetalo je od sztráha
pred tebom têlo moje; ár sze bo-
jím pred szôdbami tvojimi.

Ajin. 121. Szôdbo i praviczo
tvojo csinim, nedaj me prék po-
te'závczom mojim.

122. Boj porok za szlugo tvo-
jega nyemi na dobro, da me ne-
potepéjo gizdávczi.

123. Ocsí moje krôto 'zeléjo
zvelicsanye tvoje, i rêcs pravi-
cze tvoje.

124. Csini z szlugom tvojim
pôleg miloscse tvoje, i vcsi me
na zapôvedi tvoje.

125. Jasz szem tvoj szluga;
vucsi me da zapopádnem szve-
dosztyva tvoja.

126. Czajtje 'ze, da csiní tô Go-
szpôd; oszkrûniliszo zákon tvoj.

127. Záto lübim tvoje zapôve-
di, bole, kak zlato i csiszto zlato.

128. Záto vsze zapôvedi tvoje
sztálno zdr'závam, odúrjavam
vsze kríve potí.

Pe. 129. Csûdna szo szve-
dosztyva tvoja; záto je varje dû-
sa moja.

130. Oznanoszt rêcsi tvoje pre-
szvecsáva, i te prôszte csiní mô-
dre.

131. Odpéram vûszta moja, ino
szí obdühavam; ár zapôvedi
tvoje 'zelêm.

132. Zgledni sze na méne, i
szmilûj sze mi, kak csinis onim,
ki lübijo imé tvoje.

133. Ravnaj sztopáje moje zre-
csjôv tvojov, i nedopüsztí ládati
nad menom nikaksoj hûdôbi.

134. Rêsi me od szile lûdi, da
zdr'zim zapôvedi tvoje.

135. Preszvîti licze tvoje nad

119.'Zolt.

szlugom tvojim, i vcsi me na
právdo tvoja.

136. Járki vodé tecsejó z ócs
moji, kâ nezdr'závajo zákona
tvojega.

Tzade. 137. Pravicsen szi tí,
Goszpodne, i pravicsne szo
tvoje szôdbe.

138. Ti szi trdno zapovedao
szvedoszta pravicze tvoje, i
vernoszt.

139. Vrêloszt moja me je szko-
ro pojela, kâ szo sze protivniczi
moji szpozábili z rêcsi tvoje.

140. Tvoja rêcs je jáko ocsis-
cena, i szluga tvoj jo lübi.

141. Jasz szem máli i zavr'-
zen; ali z povelênya tvojega
sze neszpozábim.

142. Tvoja pravicza je vecsna
pravicza, i právda tvoja iszti-
nszka.

143. Sztiszka vanye i nevola
me je doisla; ali zapôvedi tvoje
szo radoszt moja.

144. Pravicza szvedoszta tvo-
jega je vecsna; daj mi jo zapô-
pánoti da bodem 'zivo.

Koph. 145. Zezávam te z czê-
loga szrczâ: poszlühni me, Go-
szpodne, da zdr'zim násztavo
tvojo.

146. Zezávam te, zdr'zi me, da
obarjem szvedoszta tvoja.

147. Prídem pred zorjov ikri-
csem, na rêcs tvojo sze naszlá-
nyam.

119.'Zolt.

148. Ocsí moje sze predrámijo
pred sztrá'zov, da bi szi premi-
slávao od rêcsi tvoje.

149. Poszlühni glász moj, pô-
leg miloszcse tvoje: Goszpodne
o'zivi me po szôdbi tvojov.

150. Pribli'závajo sze k meni
moji hüdi pregancsarje, kí szo
dalecs od právde tvoje.

151. Blüzi szi tí, Goszpodne,
i vsze tvoje zapôvedi szo isz-
tinszke.

152. Dávno vêm od szvedosz-
ta tvojega, ka szi je na veke
potrdo.

Resch. 153. Zgledni sze na
mantre moje, i oszlóbodi me;
ár szem sze nêszpozábo z prá-
vde tvoje.

154. Pravdûj za méne právdo
mojo, ino me obráni; otávlaj me
po tvojoj rêcsi.

155. Dalecs je od ti neverni
zvelicsanye; ár za násztavo tvo-
jo nemárajo.

156. Goszpodne, velika je
szmilenoszt tvoja: o'zivávaj me
po tvojoj právdi.

157. Moji pregancarov i proti-
vníkov je vnogo; jasz pa od tvo-
jega szvedoszta neodsztôpim.

158. Vido szem te neverne, i
bolelo me je, kâ rêcsi tvoje ne-
zdr'závajo.

159. Ovo, jasz lübim tvoje za-
pôvedi; Goszpodne, pôleg mi-
loszcse tvoje me 'zívi.

160. Sunma rēcsi tvoje je isz-tina, i vecsne szo vsze szôdbe pravicze tvoje.

Schin. 161. Poglavnici me pregányajo brez' zroka, ali rēcsi tvoje sze bojí srzcze moje

162. Jasz sze radujem vu rēcsi twojoj, kak ki veliki porob dobi.

163. Lá'z zavr'zem i odürim: právdo twojo lübit.

164. Hválim te szedemkrát cse-resz dnéva, za volo pravicsne szôdbe tvoje.

165. Veliki mir májo, ki lübi-jo závezek tvoj, ino sze nepo-teknejo.

166. Goszpodne jasz csákam zvelicsanye tvoje, i csinim zapôvedi tvoje.

167. Zdr'záva dûsa moja szvedoszto tvoje, i jáko je lübit.

168. Zdr'závam povelenya tvo-ja, i szvedoszta tvoja; ár szo vsze moje szteze ocsiveszne pred tebom.

Thau. 169. Goszpodne, do-puszti to'zbi mojoj pred licze tvoje pridi, vucsi me pôleg rēcsi tvoje.

170. Naj pridejo prosnye moje pred licze tvoje: pôleg rēcsi tvoje me obráni.

171. Vûszta moja bodo hválo-dávala; ár me vcis na násztavo twojo.

172. Jezik moj bode gúcsao

rêcs tvojo; ár szo zapôvedi tvo-je vsze pravicsne.

173. Bojdi rôka tvoja k po-môcsi meni; ár szem szi prá-vdo tvojo odébrao.

174. Goszpodne! 'zelém zve-llicsanye tvoje, i zákon tvoj je nászladnoszt moja.

175. Dáj 'ziveti dûsi mojoj, da tebé dícsi, i szôdba tvoja me naj zmága.

176. Blôdim, kak zgüblena ov-cza: iscsi szlugo tvojega; da sze z zapôved tvoji neszpozá-bim.

CXX. ZOLTÁR.

Molitev proti jálnim vucsitelom, ogrizá-vezom, i tiránom.

1. Peszem v víssem Korusi.

K Goszpodni szem kricsao vu sztiszskávanyi mojem, i poszlühno me je.

2. Goszpodne, oszlóbodi dûso mojo, od la'zliví vûszt, i od jál-noga jezika.

3. Ka ti more i ka ti pridá je-zik jálni?

4. On je, liki osztre sztrèle mo-csnoga, ino ogen v jelicsôvji.

5. Jaj meni, kâ szem tühénecz med Mèsekom, i kâ prebívati morem med Kedár hûtami.

6. Mojoj dûsi je predugo pre-bívati med têmi, ki mir odürjá-vajo.

7. Jasz mir dr'zím i záto gu-csim; oni pa bojno zacsinyajo.

119.120.'Zolt.

CXXI. 'ZOLTÁR.

Bóg, varivács lüdł.

1. Peszem v vísisem Kórusi.

Pozdigávam ocsi moje protí goram, odkud bi mi pomôcs prisla.

2. Pomôcs moja je od Goszpdna, kí je sztvôro nébo i zemlo.

3. Nedopüsztí sze posklesznoti nogam tvojim; nedrêmle varivács tvoj.

4. Ovo, nedrêmle i neszpí varivács Izraela.

5. Jehova varje tebé: Jehova je széncza tvoja, nad tvojov dêsznov rokôv.

6. Da te vu dne szuncze neszpecsé, ali mêsycz v nocsi.

7. Obarje te Goszpôd od vszega hûdoga, i obráni dûso tvojo.

8. Obari Goszpôd tvoje vöidênye, i tvoje notri idênye od vezdâ, do veka i veka.

CXXII. 'ZOLTÁR.

Díka Jerusálema.

1. Dávida peszem v vísisem Kórusi.

Radujem sze vu govorécsi meni: pojmmo vu hi'zo Goszpodnovo.

2. I nogé nase bodo sztalé v tvoji vrátaj, o Jerusálem!

3. Jerusálem, steri je zozidan, kak meszto, stero je med szebom czelô popolno vküp szklenyeno.

121-123.'Zolt.

4. Tágori idti májo pokolênya, pokolênya bo'za, na szvedoszvto Izraeli, dicsit imé Goszpodnovo.

5. Ár szo tam posztávleni sztôlczi szodszki, sztôlczi Dávidove hi'ze.

6. Proszte Jerusálemi szrecso; dobro bojdi tém, ki tebé lübijo.

7. Bojdi mîr znôtra szlén tvoji, mîr vu palacsaj tvoji.

8. Za volo bratov i priátelev moji bom te mîr vî proszo.

9. Za volo hi'ze Goszpodna, Bogá nasega bom ti iszkao dobra tvoja.

CXXIII. 'ZOLTÁR.

Sztáva i trôst ti pobo'zni.

1. Peszem v vísisem Kórusi. **K**tebi pozdigávam ocsi moje, kí vu nebészaj prebivas.

2. Ovo, kak ocsi szlugov na rôko gospodára szvojega, i liki ocsi szlû'zbenicze na rôko gospodaricze szvoje; tak ocsi nase glédajo na Goszpodna, Bogá nasega, dokecs sze szmilûj nad nami.

3. Szmilûj sze nad nami, Gospodne! szmilûj sze nad nami; ár szmo krôto puni spota.

4. Krôto je naszicsena dûsa nasa spota ti gizdávi, i zametávanya ti zviseni.

CXXIV. ZOLTÁR.

Pomôcs bo'za vu pogübeli.

1. Dávida peszem v vísisem Korusi.

Da Goszpôd nebi z nami bío : — nosza ercsi Izrael!

2. Da Goszpôd nebi z nami bio, gda szo sze lüdjé na nász posztavili.

3. Tak bi nasz' zíve pô'zrli, gda je goro szrd nyihov prôti nam;

4. Tak bi nasz voda zalejála; potok bi tekao po dûsi nasoj;

5. Voda gizdávaczov bi tekla prêk po dûsi nasoj.

6. Hválen bojdi Goszpôd, ki nász je nej tá dao na porob zobom nyihovim.

7. Dûsa nasa je vujsla, kak fticza mre'zi fticsara: sztrgana je mre'za, i mí szmo vujsli.

8. Nasa pomôcs je vu iméni Goszpodna, ki je sztvôro nébo i zemlo.

CXXV. ZOLTÁR.

Vúpanye neoszramoti.

1. Peszem v visisem Korusi.

Ki sze vu Goszpodni vüpajo, szo liki Sionszka gora, stera sze negene, nego na veke ob-sztoji.

2. Okôli Jerusálema szo goré; tak je Goszpôd okôli lüdszta szvojega, od vezdâ do vek i veka.

3. Ár ti neverni vládna palicza

neosztáne nad sorsom ti pravicsni, da ti pravicsni vö ne-vtégnejo rôk na nepravicsnoszt.

4. Csini dobro, Goszpodne, tim dobrim, i tém, kí szo bogábojé-csega szrczá!

5. Ki pa na kríve potí szvoje hítijo, té Goszpôd pre'zené z tmi hûdacsinécsimi. — Mir nad Izraelom!

CXXVI. ZOLTÁR.

'Zaloszt bogábojécsi sze na radoszt o-brné.

1. Peszem v vísisem Korusi.

Gda Goszpôd premêni vôzo Siona, zdeľo de sze nam, kak da bi sze nam szenyalo.

2. Teda sze vûszta nasa napu-nijo z szmêhom, i jezik nas zhválov. Teda bodo pravili med paganmi: Goszpôd je velika vcsíno nad nyimi.

3. Goszpôd je velika dugoványa vcsíno z nami: veszélmo sze!

4. Goszpodne, premêni vôzo nasa, kak potoke prôti pôldnévi.

5. Ki z szkuzami széjajo, z veszeljom bodo 'zeli.

6. Idôcs sli bodo i jôkali, vle-cécsyi vlêko szemena; i pridôcs pridejo z veszeljom, i prineszéjo sznopje szvoje.

CXXVII. ZOLTÁR.

Blagoszlovno vérszvo i ravnanye.

1. Salamona peszem v vísisem Korusi.

124-127. Zolt.

Csi Goszpôd nede zidao hi'ze; zaman delajo, ki nyô zida-jo : csi Goszpôd nede varvao meszta, zaman verosztûje vari-vács.

2. Zaman je vam rano sztánoti, csi potom dugo szedite i krûh z szkrblivosztjov jête, da pri-átelom szvojim liki vu szne dá!

3. Ovo otroczi szo örocsina Goszpodna; szád utrobe, nájem.

4. Kak sztrêle vu zmo'znoga rôki, tak szo szinovje ti mládi.

5. Blá'zen mô'z, ki napuni 'z nyimi kozôr szvoj, neoszramotijo sze, gda bodo sze stükali z nepriátelmi szvojimi med vrá-tami.

CXXVIII. 'ZOLTÁR.

Bogábojécs hi'znikov du'znoszt i bla-goszlov.

1. Peszem v visisem Korusi. **B**lá'zen vszáki, ki sze Gosz-podna boji, i hodi po szte-zaj nyegovi!

2. Z delom rôk tvoji gda sze hráno bodes; blá'zen bos, i do-bro de ti.

3. 'Zena tvoja bode, kak roden trsz okôli tvoje hi'ze; szinovje tvoji, kak oliveczke mladike, o-kôli sztola tvojega.

4. Ovo, tak sze blagoszlovi mô'z, ki sze Goszpodna boji.

5. Goszpôd te blagoszlovi zSi-ona, da bos vido szrecso Jeru-sálema, vsze dni 'zitka tvojega.

6. I da vido bodes szini szi-nôv tvoji. — Mír nad Izraelom.

CXXIX. 'ZOLTÁR.

Czérkvi obládnoszt nad nyé nepriátelmi.

1. Peszem v visisem Korusi.

Csesztô szo me sztiszkaival od moje mladoszti mao: tak ercsi, Izrael.

2. Krôto szo me sztiszkaival od moje mladoszti mao; döñok szo me nej premogli.

3. Orácske szo po mojem hrb-ti oráli, ino dûge brázde rezali.

4. Goszpôd je pravicsni: od-szekao je vô'za ti neverni.

5. O, dari sze oszramôtili, i názdrt zegnali vszi odürjávczi Siona!

6. Dabi grátali, kak tráva na sztröhaj, stéra prvle, kak sze poszkübé, poszehne.

7. Z sterov nemore 'znyecz na-puniti prgiscse szvoje, ni ná-rocs szvoji vezács sznopja.

8. Naj ne ercsejó mimo idôcsi: Blagoszlov Goszpodna bojdi z vami; blagoszlávlamo vász vu iméni Goszpodna.

CXXX. 'ZOLTÁR.

Molítev za odpússzesanye gréhov.

1. Peszem v visisem Korusi.

Z globocsine kricsim k tebi, Goszpodne.

2. Goszpodne, szlisaj glász moj; naj kebzûjo vûha tvoja na glász prosnye moje.

3. Csi bos grêhe nase gori racsúnao, o Goszpodne, Goszpodne! sto obsztoji?

4. Ár je pri tebi odpûszcsanye; da sze tebé bojijo.

5. Csákam na Goszpodna, csáka dûsa moja; i na rêcs nyego-vo sze naszlányam.

6. Dûsa moja csáka Goszpodna, teskê, kak sztrá'zárje zorjo.

7. Izrael sze naj vûpa vu Goszpodni, ár je pri Goszpodni miloszcsa, i obilno je odküplênye pri nyem.

8. I on odküpi Izraela ze vszê grêhov nyegovi.

CXXXI. ZOLTÁR.

Gledalo poniznoszti.

1. Dávida peszem v visisem Korusi.

Goszpodne! moje szreze je nej zvíseno: ócsi nenoszim visziko, ni nehodim vu veliki i csûdni, vise szébe bodôcsi.

2. Da nebi szpokojo i potísaod dûse moje, bio bi, kak to odsztávleno od dojke szvoje; kak to odsztávleno, bi bila dûsa moja.

3. Izrael, vûpaj sze vu Goszpodni, od vezdâ, do na vek i veke.

CXXXII. ZOLTÁR.

Za vdoblenyé Bo'ze csészti i szvetszke obla'szti.

1. Peszem v visisem Korusi.

Szpômeni sze Goszpodne z Dávida i vszega trplênya nyegovoga.

2. Kí je priszégno Goszpodni, i oblûbo zmo'znomi Jákoba:

3. Nescsem v sztánék hi'ze moje notri idti, ni nescsem na le-gó moje posztele lé'zti;

4. Nescsem moji ôcs na szen podati, ni z ozmiczami zadrêmati;

5. Dokecs nenáidem meszla Goszpodni, prebiváliscsa zmo'znomi Jákoba.

6. Ovo, csûli szmo od nyega, ka je bilo v Efrati; naisli szmo je na pôli Jairszkom.

7. Pojdmo vu nyegovo prebivaliscse, i nakleknimo sze pri podnogaoniczi nôg nyegovi.

8. Sztani, Goszpodne, k po-csinki tvojemi, — ti i Lada mô-csi tvoje.

9. Popevje tvoji sze naj obleséjo z praviczov, i szvéti tvoji naj veszélo szpêvajo.

10. Za volo Dávida szlugo tvo-jega, neodvr'zi licza namáza-noga tvojega.

11. Goszpôd je priszégno Dávidi vu isztini, od stere neodsztôpi: ednoga z száda têla tvojega poszadim na sztolec tvoj.

12. Csi zdr'zijo szinovje tvoji právdo mojo, iszvedoszto moje, na stero bom je vcsio, i nyi

130-132. Zolt.

otroczi bodo szedeli na sztôlczci tvojem, na veke.

13. Ár szi je Goszpôd Siona odébrao i tam 'zelej prebivati.

14. Tü je moj pocsinek na veke, tü scsém prebivati; ár sze mi dopádne.

15. 'Zivis nyé jáko jáko blagoszlovim, ino nyé szíromáke naszitim z krühom.

16. Nyé pope oblecsém z zvelicsanyem, i nyé szvéti jáko veszélo bodo szpêvali.

17. Tam more gori zidti rôg Dávida; pripravo szem poszvêt nemázanomi mojemi.

18. Nepriátele nyegove oblecsém z szramôtot; ali na nyem bode czvela korôna nyegova.

CXXXIII. 'ZOLTÁR.

Drágoszt mira i jedinszta.

1. Dávida peszem v vísisem Korusi.

Ovo, kak dobro, kak vugodno je bratom v jedinszti prebivati.

2. Liki drági bal'sam, z gláve doli tekôcsi na brádo, bradô Arona, sztojécso doli do gvanta nyegovoga.

3. Liki rosza Hermona doli kápajôcsa na Sionszke goré. Ár je tam oblûbo Goszpôd blagoszlov i 'zitek, na veke.

CXXXIV. 'ZOLTÁR.

Czészt czérkevni szlugov.

1. Peszem v vísisem Korusi.

132-135.'Zolt.

Ovo, hválte Goszpodna vsziszlugi Goszpodnovi, sztojécsi vu hi'zi Goszpodnovoj vszenocsi.

2. Pozdignite roké vase k Szvetini, i hválte Goszpodna.

3. Tak te blagoszlovi Goszpôd z Siona, ki je sztvôro nébo i zemlo.

CXXXV. 'ZOLTÁR.

Hválodávanye za dobrôte bo'ze.

1. Halelujah!

Hvalte imé Goszpodnovo, hválte vi Goszpodnovi szlugi.

2. Ki sztojíte vu hi'zi Goszpodna, vu trnáczaj hi'ze Bogá nasega.

3. Hválte Goszpodna; ár je Goszpôd dobrotiven: 'zoltáre szpêvajte iméni nyegovomi; ár je vugodno.

4. Ár szi je Goszpôd Jákoba odébrao, Iz rala za lüdszto lasztivno.

5. Ár znam, kâ je Goszpôd veliki, i Goszpôd nas je vise vszé bogòv.

6. Kakoli Goszpôd scsé, to csní, na nébi i na zemli, vu môrji i vu vszé globocsinaj.

7. Ki csini obláke gori szhájati od krajin zemle; ki bliszke na de'zd'z obrácsa, i púcsa vötter z szkrovni mëszt nyegovi.

8. Ki je pobio v Egiptomi prvírod csloveka ino od 'zivíne.

9. Poszlao je znamênya i csüda nad tébe Egiptom, nad Faraona i vsze szluge nyegove.

10. Kí je vnôge národe pobio, i zmo'zne Krále szpomôro.

11. Sichona, Amorreusov Krála, Oga, Krála Básana, i vsza Králevsztva Kanaánszka.

12. I dao je zemlo nyihovo za örocsíno, za örok szvojemi lüdszti Izraeli.

13. Goszpodne, imé tvoje je vecsno: Goszpodne szpômenek tvoj je od odvêtka, do odvêtka.

14. Ár Goszpôd bode szôdo lüdszto szvoje, i nad szlugmi szvojimi sze szmilüje.

15. Poganov bogeczi szo szrebro i złato, delo rôk cslovecsi.

16. Májo vûszta i negucsijo, ocsi májo i nevidijo.

17. Vûha májo, i necsüjejo, niti nega nikse szape vu nyivûsztaj.

18. K tém priglihni bodejo, ki je rédijo, i vszi, ki sze vu nyivûpajo.

19. Hi'za izraelszka, hválte Goszpodna: hi'za Árona hválte Goszpodna.

20. Vi z hi'ze Levia, hválte Goszpodna; ki sze Bogá bojite, hválte Goszpodna.

21. Hválen bojdi Goszpôd z Siona, ki v Jerusálemi prebíva. Halelujah!

CXXXVI. 'ZOLTÁR.

Hválodávanye za dobrôte i csüda Bo'za.

Hválte Goszpodna, ár je priaznivi; ár je vecsna miloszcsa nyegova.

2. Hválte Bogá bogôv; ár je vecsna miloszcsa nyegova.

3. Hválte vsze goszpodé Go-szpôda; ár je vecsna miloszcsa nyegova.

4. Toga, kí csüda velika csiní szam jedini; ár je vecsna miloszcsa nyegova.

5. Kí je nebésza môdro sztvôro; ár je vecsna miloszcsa nyegova.

6. Kí je zemlo vise vôd vörasz-prészstro; ár je vecsna miloszcsa nyegova.

7. Kí je sztvôro poszvête ve-like; ár je vecsna miloszcsa nyegova.

8. Szuncze, na ládanye vu dne; ár je vecsna miloszcsa nyegova.

9. Mészcz i zvèzde na ládanye vu nocsi; ár je vecsna miloszcsa nyegova.

10. Kí je pobio Egiptom vu nyi prvomrodi; ár je vecsna miloszcsa nyegová.

11. I vő je szpelao Izraela 'z nyi szrèdbine; ár je vecsna miloszcsa nyegova.

12. Z zmo'znov rokôv i vövtégyenov ramov; ár je vecsna miloszcsa nyegova.

13. Kí je erdécse mörje razdē-

135. 136. 'Zolt.

lo na dvôje; ár je vecsna miloszcsa nyegova.

14. I prék je pelao Izraela po szrêdi nyega; ár je vecsna miloszcsa nyegova.

15. I pogúbo Faraona, i vojszko nyegovo, vu erdécsem mörji; ár je vecsna miloszcsa nyegova.

16. Kí je vodo lüdsztvo szvoje po püsszcsávi; ár je vecsna miloszcsa nyegova.

17. Kí je pobio Krále velike; ár je vecsna miloszcsa nyegova.

18. I szpomôro Krále zname-nite; ár je vecsna miloszcsa nyegova.

19. Sichona, Krála Amoreu-sov; ár je vecsna miloszcsa nyegova.

20. Oga, Krála v Basáni; ár je vecsna miloszcsa nyegova.

21. I nyí dr'zélo je dao za örocsino; ár je vecsna miloszcsa nyegova.

22. Za örocsino szlugi szvojemi Izraeli; ár je vecsna miloszcsa nyegova.

23. Kí sze je vu znísenoszti na-soj szpômeno z nász; ár je vecsna miloszcsa.

24. I oszlóbodo je nász od na-si protivníkov; ár je vecsna miloszcsa nyegova.

25. Ki dá hráno vszákomi tê-li; ár je miloszcsa nyegova vecsna.

26. Hválte Bogá nebeszkoga; ár je miloszcsa nyegova vecsna.

CXXXVII. ZOLTÁR.

Placsna peszem 'zidovov vu vôzi.

Pri vodáj Bábela, tam szmo szedeli, ino sze plakali szpo-menôcsi sze z Siona.

2. Na vrbe, tam naszredi — szmo poveszili hárfe nase.

3. Ár szo nász tam proszili, kí szo nász vozivali, szpêvati, i med plakanyem veszélim bidti, govorécsi: Szpêvajte nam z pêszsem Siona.

4. Kak bi mogli szpêvati peszem Goszpodna, vu tühénszkoj zemli?

5. Csi sze szpozábim z tébe o Jerusálem! bojd' pozáblena dêszna moja.

6. Naj sze zgrábi jezik moj k nébi mojoj, csi te nebom szpominao, csi nede nad Jerusálemom náj véksa radoszt moja.

7. Szpômeni sze Goszpodne z Edomitanczov, v dnévi Jerusálema erkôcsi: zrûste, zrûste vsze do grûnta vu nyem doli.

8. Ti opüsyczsena csi Bábela, blázen, ki tebi z podrûgacsanyem povrné, ka szi tí nam vcsinila.

9. Blázen, ki vzeme málicsko tvojo deczo, i razdrobi jo na kamni.

CXXXVIII. ZOLTÁR.

Zahválnoszt za bo'ze dobrôte.

1. Dávida (Zoltár).

Dícsim tebé z czéloga szrezá mojega, i pred bogôvmi ti bodem 'zoltáre szpêvao.

2. Nakleknem kólina prôti szvétom templomi twojemi, dicso bodem imé tvoje, za volo miloszce tvoje, ino vernoštii tvoje; ár szi odicso vise vszega imé tvoje po Rêcsi tvojoj.

3. Vu dne, geto szem te zezávao, szi me poszlühno i darüvao szi môcs düsi mojoj.

4. Záto te bodo dicsili, Goszpodne, vszi Králove zemle; ár csûjejo Rêcs vûszt tvoji.

5. I szpêvali bodo od sztez Goszpodnovi: ár je dika Goszpodna velika.

6. Ár je Goszpôd zviseni; dönnok sze zglédne na poniznoga: ôzdalecs pozna toga gizdávoga.

7. Csi hodim na szredi vu sztiszskávanyi, otávlas me; prôti szrditoszti nepriáteleov moji vövtégnes rokô tvojo, ino mi pomágas z dêsznov tvojov.

8. Goszpôd konecz vcsiní za mojo volo: Goszpodne, miloszcsa tvoja je vecsna. Neoszta vi dela rôk tvoji.

CXXXIX. 'ZOLTÁR.

Od Bo'ze szkrbnoszti, zmo'znoszti, i po-vszéd hivoszti.

1. Dávida 'Zoltár k naprêszpêvanyi.

Goszpodne, tí mené zbrojávas, ino me poznas.

2. Ti znás moje szedênye, moje sztanênye; ti ôzdalecs razmis miszli moje.

3. Hodim, ali lé'zem, tí szi okoli méne, i vsze moje potí naprêvidis.

4. Ár nemam ni edne rêcsi na jeziki mojem; ovo, Goszpodne, ti vszáko vês.

5. Ze-vsze sztráni szi me tí obvzéo, i rokô tvojo dr'zis nad menom.

6. Szpoznanye eto je csüdnese ino visise, kak bi je jasz szpoden bio zapopádnoti.

7. Kama bi odisao pred dûhom tvojim? i kama bi odbé'zao pred liczom tvojim!

8. Csi bi sao vu nébo; tí szi tam, csi bi szi légao vu pékli, ovo, tí szi i tam.

9. Csi bi szi vzéo perôti zôrje, i prebívao bi na náj szkrádnyem kráji môrja;

10. I tá bi me rôka tvoja szprevájala, i dêszna tvoja bi me dr'zála.

11. Csi bi pa erkao: kmicza me 'ze szkriti má: escse i nôcs bi szvetloszt grátala okoli méne.

12. Ár i kmicza je nej kmicza pred tebom; i nôcs, kak dén, sze bode szvétila: kmicza je rávnotak pred tebom kako szvetloszt.

13. Tí ládas moje obiszli; ti szi bio z menom vu utrobi materé moje.

14. Dícsim te záto, kászem csűdno sztvorjen; csúdna szo dela tvoja, i dusa moja tó dobro razmi.

15. Moje kószti szo nej bilé tebi szkríte, gda szem sztvorjen vu szkrovnom, geto szem oszánávlan vu krili zemle.

16. Tvoje ocsi szo mené vidi-le, gda szem escse nej bio osz-novlen, i vu knige tvoje szo za-píszani bili vszi dnévi, steri szo bidti meli, gda je escse nyí nej bilo ni ednoga.

17. Kak dráge szo mi, o Bôg, miszli od tébe, i kak velika je nyí summa.

18. Csi bi je mogao precsteti, vecs bi ji bilô, kak pêszka. Gda sze prebüdim, escse szem z tebom.

19. O Bôg, bár bi szpomôro te neverne, ino bi odsztôpili od méne krví'zelczi.

20. Ár hûda gucsijo prôti tebi, i nepriatelle tvoji te zaman jemléjo.

21. Jeli neodürjávam oni, ki tebé odürjávajo? i nemrzi sze mi od oni, ki sze prôti tebi podigávajo?

22. Krôto je odürjávam, i mam je za nepriatele.

23. Zbrojávaj me Bôg, i szküsszi szrcze moje: vardeni me i szpoznaj hotênye moje.

24. I vidi, jeli szem na hûdoj pôti; yodi me po vecsnoj sztezi.

CXL. 'ZOLTÁR.

Prosnya za resénye od nepriatelov i protivníkov.

1. Dávida 'Zoltár k naprészpe-vanyi.

2. Oszlóbodi me Goszpodne od hûdoga csloveka, od cslo-veka szilo delajôcsega me vari.

3. Kí zlo miszlijo vu szrczi, i vszakdén boj szopijo.

4. Osztrijo szvoj jezik, liki ka-csa, csemér vipere je pod lampami nyihovimi. Selah.

5. Vari me, Goszpodne, od rôk ti neverni; prôti kriviczo csinécsim lûdém mi pomágaj, ki vraziti setüjejo nogé moje.

6. Gizdávczi mi szkrivomá mre'ze mecsejo, i z zankami vô raszpresažerajo vlák na potí; szkopcze nalekûjejo meni. Selah.

7. Jasz pa ercsém Goszpodni: Ti szi moj Bôg. Poszlühni Go-szpodne glász moje prosnye.

8. Goszpodne, Goszpodne, zmo'zna obramba moja, ki za-krívas glavô mojo vu hipí boja.

9. Neszpuni, Goszpodne, ne-vernomi 'zelênya; nepodpéraj nyemi namenyávanya, naj sze kak nezviszi. Selah.

10. Neszrecsa, od stere moji nepriatelle tanâts dr'zijo, szpan-dni nyim na glávo.

11. Zarjávo vògelje pokrij nyé; vogen naj vr'ze nyé, i v jamo, da vecs nesztánejo.

12. Jezikászti cslovek neobsztojí na zemli; szilo csinécsi húdi cslovek bode preganyan i szpét vr'zen.

13. Vêm, Goszpôd vöszpela praviczo toga vbôgoga, i právdo sziromákov.

14. Tak ti pravicsni bodo dicsili imé tvoje, i ti bogábojécsi bodo prebivali pred líczom tvojim.

CXLI. 'ZOLTÁR.

Prosnyza za pomôcs i obrambo.

1. Dávida 'Zoltár.

Goszpodne tebé zezávam; hiti k meni; poszlühni glász moj, gda k tebi kricsim.

2. Naj priétne bodo pred tebom molitve moje, kak kadílni áldov; pozdigávanye rôk moji, liki áldov vecserni.

3. Goszpodne, vari vûszta moja, vari odpéranye lamp moji.

4. Nenagni szrczâ mojega k hûdomi dugoványi, na zlo csinênye z nevernimi, z lüdmí hûdôbo csinécsimi: ali kâ bi jo z szladcsecza nyihovoga.

5. Naj me bije te pravicsen szmileno, naj me kára, li olia bal'zama naj nevtaji glávi mojoj; ár escse i prosnye moje szo prôti hûdôbi nyihovoj.

6. Nyí szodczi sze naj doli zoszûnejo z pecsin, tak sze bodo poszlühhsala vcsenyá moja, kâ szo lübezniva.

7. Kak slo zemlo razkápa i razrê'ze: tak szo raztorjene kôszti nase notri do pekla.

8. Dönot na tébe, Goszpodne, Goszpodne glédajo ocsi moje; vu tebi sze vûpam; neoszlavi dûse moje.

9. Vari me od zank, stere szo mi nalekli, i od szkopcza hûddelníkov.

10. Naj sze zgrábijo ti neverni vu lásztni mre'zaj szvoji, i navküpe, dokecs jasz mimo vuidem.

CXLII. 'ZOLTÁR.

Dávida prosnyza za pomôcs i resênye.

1. Návuk Dávida i molênye gda je v lüknyi bio.

2. Glaszno kricsim k Goszpodni, glaszno sze Goszpodni molim.

3. Vöylejém pred nyim prosnyo mojo, i oznanim pred nyim sztiszka vane moje.

4. Gda je dûsa moja yu'zukoszli, ti znás sztezo mojo. Na pôti po steroj hodim, szo szkribli mre'ze za méne.

5. Glédam na dêszno, i ovo, nega nikoga, ki bi me steo poznati; vesznola je obrâmba od méne, niscse nemára za dûso mojo.

6. K tebi kricsim, Goszpodne, erkôcsi: ti szi moje vûpanye, tál moj vu zemli ti 'zívôcsi.

7. Poszlühni moje to'zbe; ár
(8*) 141.142.'Zolt.

szem krôto pomenkao: oszlôbodi me od pregancsarov moji; ár szo mi prezmo'zni.

8. Vöpelaj z temnicze dûso mojo, da bom dícsó imé twoje. Ti pravicsni na moj sztran sztôpijo, gda meni dobrocsinio bodes.

CXLIII. 'ZOLTÁR.

Pokôre molítev za odvrnênye hüdôb.

1. Dávida 'Zoltár.

Goszpodne, szlisaj prosnyo mojo, poszlühni zdühávanye moje, za volo isztine twoje; poszlühni me, za volo pravicze twoje.

2. Neidi na szôdbo z szlugom tvojim; ár je nej csiszli pred lebom ni eden 'zivôcsi.

3. Ár nepriátel pregánja dûso mojo, na zemlo klácsi 'zitek moj: v kmiczo me poszája, kak te mrtve na szvêti.

4. Da pomenkáva dûh moj, i znôtra vu meni pogible szrcze moje.

5. Jasz sze szpominam z preminôcsi dnéarov, gucsim od vszê tvoji dêl, i od náprav rôk tvoji szi premislavam.

6. Raszpreszáram roké moje k tebi; dûsa moja 'zéja tebé kak szûha zemla. Selah.

7. Goszpodne odgôvari mi szkoro; moj dûh mi zmenkáva, neszkrívaj licza tvojega pred menom, da nebom glihni k tém, ki doli odhájajo vu grob.

8. Dáj mi zránya szlisati miloszcsco twojo; ár sze vu tebi vüpam. Oznani mi pôt, po steroj mam hoditi; ár k tebi podigávam dûso mojo.

9. Oszlôbodi me od nepriátelev moji, Goszpodne: pri tebi mam obrambo.

10. Vcsi me csiniti pôleg twoje vôle; ár szi ti moj Bôg: dûh tvoj me naj pela po rávni sztezáj.

11. Goszpodne, dáj mi raszhládjenye, za volo iména twojega: vöszpelaj dûso mojo z sztiszskávanya, za volo pravicze twoje.

12. I za volo miloszcse twoje vösztrêbi nepriátele moje, i pogûbi je vsze, ki sztiszskávajo dûso mojo; ár szem jasz szluga twoj.

CXLIV. 'ZOLTÁR.

Zahválnoszt i prosnyo za obládanye.

1. Dávida 'Zoltár.

Hválen bojdi Bôg, pecsina moja, ki roké moje vesí bojüvati, i prszte moje na vojszkûvanye.

2. Miloszcsa moja, i grád moj, obramba moja i oszloboditel moj; zászluba moja, vu kom sze vüpam, i ki mi podvr'ze lúdsztno moje.

3. Goszpodne, ka je cslovek, kâ sze kre nyega gori vzemes? ino szin cslovecsi, kâ máras za nyega.

4. Cslovek je szpodoben k már-noszti; dnévi nyegovi szo, kak szénca minôcsa.

5. Goszpodne, nagni nebésza tvoja i doli sztôpi: dotekni sze gôr, da sze kadijo.

6. Püsztli bliszk i raztori je; posli sztrêle tvoje, ino je szmeti.

7. Vtégni rokô tvojo z visziko-szti, ino me obráni: vő me vtr-gni z vôd veliki, z rôk tühén-czov.

8. Kí vüszta vcsijo márna, i dêszna nyihova je dêszna lá'zi.

9. O Bôg! nôvo peszem bom ti szpêvao, na deszét sztrûnaj bom ti 'zoltáre popêvao.

10. Ki dávas obládnoszt Krá-lom, i oszlobodis Dávida szlu-go tvojega od lüdomorszkoga mecsa.

11. Rézi me, ino me oszlôbodi z rôk szinôv tühénszki, kí vü-szta márna gucsijo, i dêszna nyihova je dêszna jálna.

12. Da szinôvje nasi gori zrasztéjo vu szvojoj mladoszti, kak lêpe mladike; i cserí nase, kak na szpodobo kamnov czérkevni vözozsékano kaménye.

13. Da nase kámre pune bodo, vödávajôcse edno potrêbo za drûgov; i ovczé nase plodijo jezero, i deszét jezér po nasi veszniczaj.

14. Nasi jünczi tücsni bodejo. Da nede niksegä kyára, ni zgü-

bicska, ni sztaranya vu nasi viliczaj.

15. Blá'zeno lüdszivo, sterô sze tak má! ali i blá'zeno, steromi je Goszpôd Bôg.

CXLV. 'ZOLTÁR.

Hvála za Krisztusovo králevsztve i to-ga dobrôte.

1. Dávida hvála.

Zvisávam te, Bôg moj i Král moj, i hválo budem imévo-je na vek i veke.

2. Hválo te budem vszakdun, i hválo bom imé tvoje na vek i veke

3. Goszpôd je veliki, i veike hvále vrêden, i dika nyegova je neprebrojena.

4. Rod roda bode dicso dela tvoja, i nazveszcsávao zmôz-noszt tvojo.

5. Gúcsao bom od szvetle dke préczimbe tvoje, i od csûd tvji.

6. Da bode sze gúcsalo od lí-ke sztrasni dôl tvoji, ino sze ra-zvezcsávala zmo'znoszt tvoja.

7. Da sze cseszli szpômerék tvoje vnôge dobrôte, i glászi pravicza tvoja.

8. Milosztiven i szmileri je Goszpôd; dugotrplivi i velike dobrôte.

9. Dober je Goszpôd k vszêm, ino sze szmiluje nad vszêmi delami szvojimi.

10. Naj te hválio, Goszpodne, vsza tvoja dela, i szvéti tvoji te naj csesztijo.

144. 145. 'Zolt.

11. Naj diko králevsztva tvojega glászijo, i od zmo'znoszti tvoje gucsijo.

12. Da na znánye dájo szinom cslovecsim zmo'znoszt tvojo, i szvelo diko králevsztva tvoje-ga.

13. Králevsztvo tvoje je králevsztvo vszé vek i vék, i vladársvtvo tvoje od vszega roda do 'szega roda.

14. Goszpôd podpéra vsze, kí szpidnoti scséjo, i gori oprávi vsz pobilite.

15. Vszé ocsi na tébe glédajo, i tinyim dávas jéssztvino vu pri-étnom vrémeni.

16. Odprés roké tvoje, i naszti-vsze, ka 'zivé, z dobrôtov.

17. Pravicsen je Goszpôd vu vszé potáj, i szvélí vu vszém djinyi szvojem.

18. Blúzi je Goszpôd vszém, ki nyega zezávajo; vszém kí ga molijo vu isztini.

19. Volo oni, kí sze ga bojijo szpuni, i kricsanye nyihovo poszlhne, ino je zmore.

20. Varje Goszpôd vsze, kí ga lübijo; i pogübi vsze neverne.

21. Hválo Goszpodna bodo glászila vúszta moja, i hválilo bode vszáko tělo imé nyegovo szvéto, na vsze vek i veke.

CXLVI. 'ZOLTÁR.

Od práve vúpazni vu Bôgi.

1. Halelujah!

145-147. Zolt.

Hváli Goszpodna dúsa moja.
2. Hválo bodem Goszpodna, dokecs bom 'zivo, 'zoltáre bom szpêvao Bôgi mojemi, kak du-gó bodem.

3. Ne zanásajte sze na pogla-vníke; na sziní lüdi, vu kí nega zvelicsanya.

4. Ár vöodíde düh nyegov, i on more, z zemlov poszlánoti; vu onom dnévi prédejo vsza na-kanénya nyegova.

5. Blá'zen, koga pomôcs je Bôg Jákoba, koga vúpazen je polo-zena vu Goszpodnom Bôgi nye-govom.

6. Ki je sztvôro nébo i zemlo, môrje i vsza, stera szo vu nyi, kí zdr'zi vernoszt na veke.

7. Ki szprávi práviczo tim ob-te'zenim; kí dá krûh tim lacs-nim. Goszpôd vörësi vóznike.

8. Goszpôd odpré ocsi szlepim: Goszpôd gori oprávi, ki szo doli pobiti; Goszpôd lübi pravicsne.

9. Goszpôd varje tühéncza, szirôte i vđovicze hráni; ali pôti neverni veszne.

10. Goszpôd bode kralüvao na veke: o Sion, tvoj Bôg od od-vétka do odvétka. — Halelujah!

CXLVII. 'ZOLTÁR.

Odümlávanye na zahválnoszt za szkrb-nosénye i dobrôte Bo'ze.

Hválte Goszpodna; ár je dobro, 'zoltáre szpêvajte Bôgi na-semi, ár je nászládna lêpa hvála.

2. Goszpôd zída Jerusálem, i pregnáne Izraela vöküp szprávi.
3. On zvrácsi one, ki szo potroga szrcza, ino obe'züje nyi boleznoszti.
4. On csté racsun zvèzd, i vsze po iméni zové.
5. Veliki je Goszpôd nas i prezmó'zen, i modrôszt nyegova je nezbrojena.
6. Goszpôd gori pomága te nevolne, do zemle ponizi teneverne.
7. Szpêvajte Goszpodni z discsényem; zoltáre szpêvajte Bògi nasemi na hárſi.
8. Ki nébo z oblákmi zakríje, i dáva de'zd'z zemli; ki da tráví na goráj rászti.
9. Ki dáva 'zivini nyé krmo, tim mládim vranam, stere k nye mi kricsijo.
10. Neradüje sze vu môcsi konya; niti nema dopádnenyá vu mo'zki golénaj.
11. Priétni szo nyemi, ki sze ga bojijo, ki sze vüpajo vu miloszcsi nyegovoj.
12. Hváli Goszpodna, Jerusálem! Sion, hváli Bogá twojega!
13. Ár on potrdjáva zápore vrátwoji; on blagoszlávla otroke twoje na szrèdi, v tebi.
14. On dá krajinam twojim mir; z náj lepsov pseniczov te na szicsáva.
15. On vöposila rēcs szvojo na zemlo, rēcs nyegova hitro be'zi.
16. On dáva sznèg, liki vuno; szréni, kak pepél raszipáva.
17. Ki lúcsa tocso, kak drumble. Pred mrazom nyegovim sto obsztoji?
18. Vö püsztí szapo szvojo, i preczi sze rasztopijo; dá völri pihati, i vodé tecsejó.
19. Nazveszcsáva Jákobi Rēcs szvojo, násztave szvoje ino szôdbo szvojo Izraeli.
20. Nej je csinio tak ni ednomi národi, niti szo szôdb nyegovi nej szpoznali. — Halelujah!

CXLVIII. 'ZOLTÁR.

Obüdjávanye vszé sztvorjeni sztvár, naj Bogá dicsijo.

1. Halelujah!

Hválte Goszpodna, nebésza, hválte nyega viszine.

2. Hválte nyega vszi nyegovi angelje: hválte ga vszi nyegovi serezje.

3. Hválte ga, szuncze i mèszecz; hválte nyega vszé szvetle zvèzde.

4. Hválte ga nebész nebésza, i vodé stere szo vise nebész.

5. Naj hválio imé Goszpodna; ár je On velo, i sztvorjena szo.

6. Potrdo je je na vsze vek i veke; dao nyim je réd, steroga nepresztópijo.

7. Hválte Goszpodna zemla, czetribe i vsze globocsíne;

8. Ogen, tocso, sznèg, megla;

147.148.'Zolt.

szlápi, steri nyegovo rēcs oprá-
vlajo;

9. Goré, i vszi bregôvje, i sa-
dovenô drevje i vsze czedrovje.

10. Zvirina i 'zivína; lazécse
sztvári i létajóczse sticze.

11. Ví Králove zemelszki, i
vszi národje, poglavárje i vszi
szodczi zemlé.

12. Mladénczi i devojke; i sztar-
czi z mládimi.

13. Naj dicsijo imé Goszpod-
nov; ár li nyegovo imé je odi-
csero: dika nyegova je vise né-
be i zemle.

14. On zviszi rôg szvojega lüd-
sztva, hválo vszê szvoji szvéti;
szinôv izraelszki, lüdsztva k
nyeni sze bli'zajóczsega. — Ha-
lelujah!

CXLIX. 'ZOLTÁR.

Hvála za razsúrjávanye Evangeliomia Kri-
sztusovoga.

1. Halelujah!

Szpêvajte Goszpodni peszem
nôvo; hvála nyegova je vu
szprávicsi ti szvéti.

2. Veszéli sze Izrael, vu Sztvo-
riteli szvojem: szinôye Siona sze
naj radujejo vu Králi szvojem.

3. Hválte imé nyegovo z 'zveg-
lámi: szpêvajte nyemi z bob-
nom i czitharov.

4. Ár sze je dopadnolo Gosz-
podni vu lüdszti szvojem: On
koronuje te vbôge z oszlobod-
jényem.

148-150.'Zolt.

5. Ti szvéti naj bodejo veszéli
vu dicsényi, i veszelijo sze na
posztelaj szvoji.

6. Zvisávanye Bôga naj bode
nyim vu grli nyíhovom, i mecs
z obej sztráni osztricz majôcsi
vu rokáj nyíhovi.

7. Na csinênye zadomeszcsá-
vanya nad paganmi; i kasti-
ganya nad národmí.

8. Na vézanye Králov nyíhovi
z lanczi; i ti poglavitësi nyího-
vi v'zelezo dévanye;

9. Na csinênye 'z nyimi pôleg
právde popiszane. Tô de dika
vszê nyegovi szvéti! — Hale-
lujah!

CL. 'ZOLTÁR.

Opomina, naj hválio Bogá.

1. Halelujah!

Hválte Goszpodna vu Szveti-
ni nyegovo; hválte ga vu
krépkoszti nébe zmo'znoszti
nyegove.

2. Hválte nyega vu nyegovi
zmo'zni delaj; hválte ga pôleg
nyegove vnôge velikôszti.

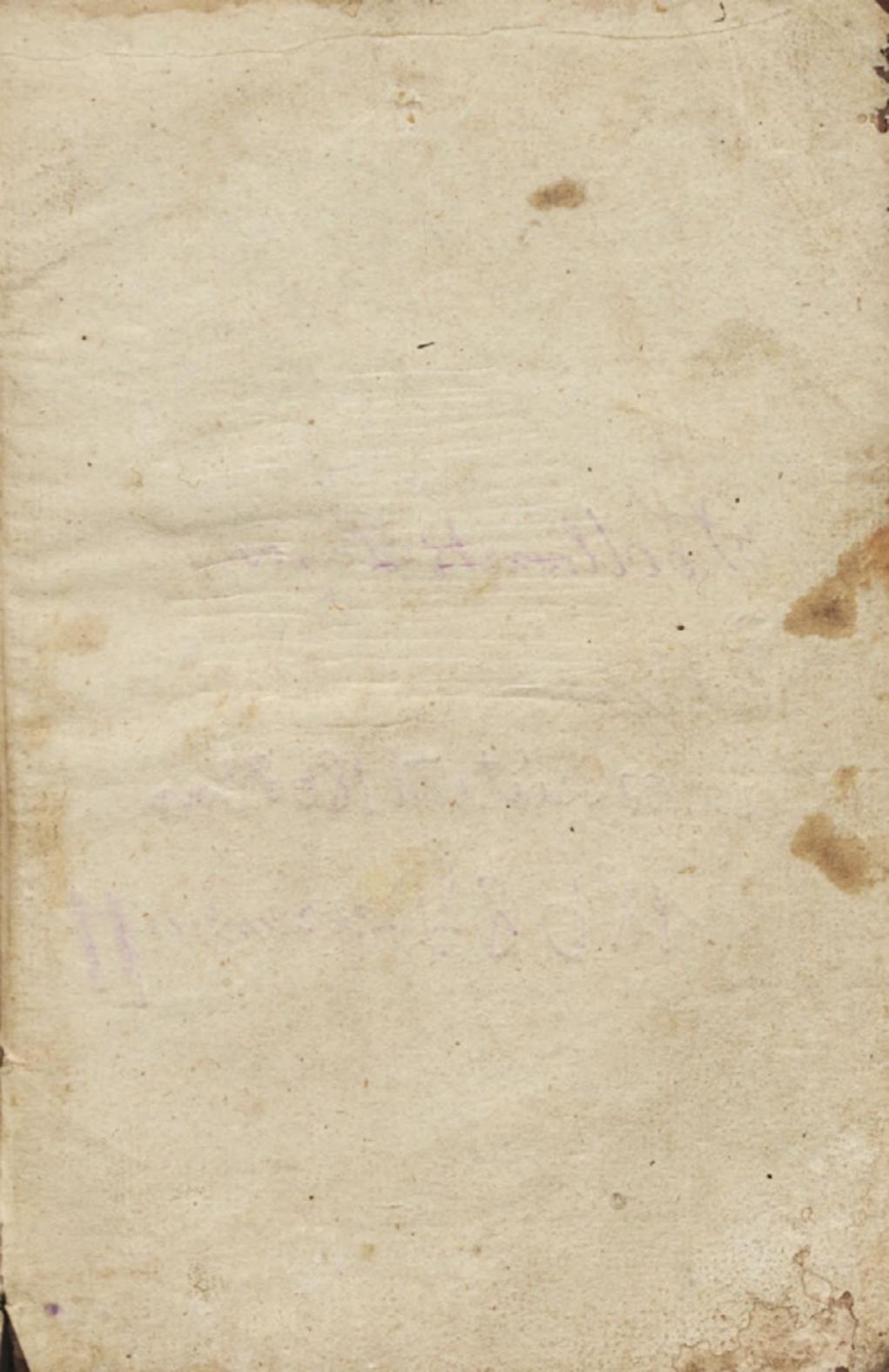
3. Hválte nyega z glasznim
trumböntanyem; hválte ga z
'zoltárm i czitharami.

4. Hválte ga z bobnom i 'zveg-
lov; z goszlami i orgonami.

5. Hválte nyega zglasznimi
czimbolami; hválte ga z czinka-
jócsimi czimbolami.

6. Vszáka dûsa hváli Goszpo-
dna! — Halelujah!

en töltöretek. Azt van hozzá Léph.
1863 Január 29-ik
születés germel.

Futó született 1863 Január 25-ik

Anna Született 1866 augusztus 14-ik

Zsuzsa Született 1868 január 11-ik

Pöölleszek Lányos

Pöölleszek

János született 1868-ban

1868 December 11

Dodgeson, James

J. D. Knobell

1888

